Ludas Matyi

XXXV. ÉVFOLYAM, 3. SZÁM
1979. JANUÁR 18.
Ára: 1,80 Ft

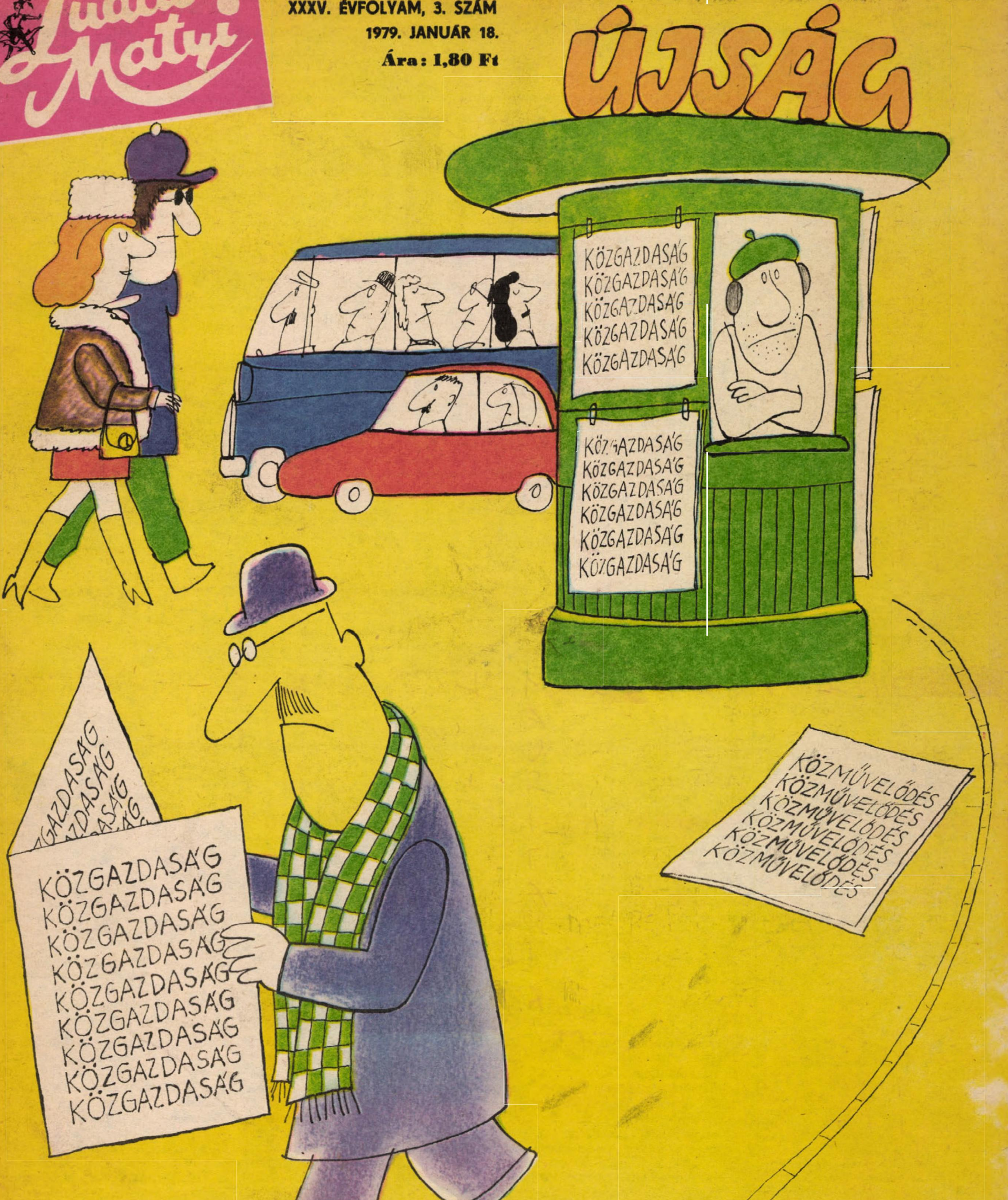
ÚJSÁG
KÖZGAZDASÁG
KÖZGAZDASÁG
KÖZGAZDASÁG
KÖZGAZDASÁG
KÖZGAZDASÁG
KÖZGAZDASÁG
KÖZGAZDASÁG
KÖZGAZDASÁG
KÖZGAZDASÁG
KÖZGAZDASÁG
KÖZGAZDASÁG
KÖZGAZDASÁG
KÖZGAZDASÁG
KÖZGAZDASÁG
KÖZGAZDASÁG
KÖZGAZDASÁG
KÖZGAZDASÁG
KÖZGAZDASÁG
KÖZGAZDASÁG
KÖZGAZDASÁG
KÖZGAZDASÁG
KÖZMŰVELŐDÉS
KÖZMŰVELŐDÉS
KÖZMŰVELŐDÉS
KÖZMŰVELŐDÉS
KÖZMŰVELŐDÉS
KÖZMŰVELŐDÉS
TÓTGYULA

ÚJ ÉV — ÚJ TÉMA

Tót Gyula rajza

KEDVES LUDAS!

21 CSILLÁR

Hiányzik a hálózatból című cikkünkben (Ludas, 78. 46. sz. nov. 16.) azt ígértük: 1978. december 31-én odasétálunk a Kossuth Lajos utca 2/a és b számú házakhoz és megnézzük: átadta-e a Fővárosi 4. Építőipari Vállalat az ott általa újjáépítendő üzleteket.: a gyógyszertárat, az ÁPISZ fiókot és a fodrászat-kozmetikát jogos tulajdonosainak? Merthogy végső (!) határidőként december 31-re ígérte az átadást.

Pironkodva jelenthetem, hogy

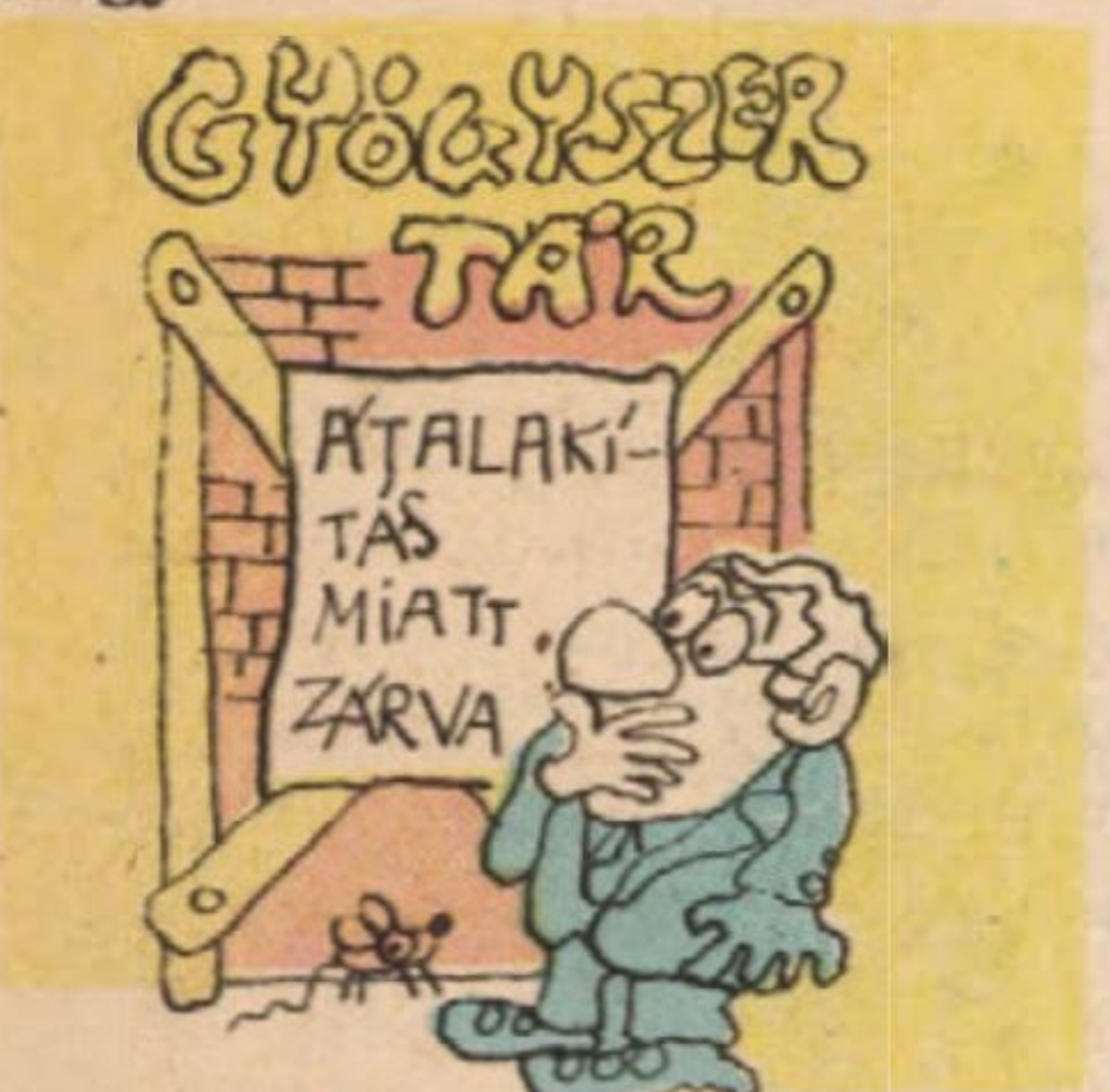

egyikünk sem tartotta meg ígéretét.

Jómagam nem sétáltam oda december 31-én —, hanem csak január 4-én kerestem fel az „objektumot". Az ott serénykedők pedig tiszta szívvel állíthatták: egyik vállalatnak sem adták át az őt megillető üzletet december 31-én.

Mi ennek az oka? — érdeklődtem a helyszínen, az építésvezetőnél. Ő azt mondja: 10 millió forintos tervük volt az itteni munka elvégzésére, ez menet közben 26 millióra nőtt. Ami szerinte azt jelenti: a tervezők nem jól terveztek. Ez a 16 milliós plusz úgy jött össze, hogy menetközben állandóan újabb és újabb feladatok, elvégzendő munkák bukkantak fel, amelyekről az eredeti tervekben nem volt szó. S miért nem volt szó róluk? Az építésvezető szerint azért, mert

a tervezők felületesen készültek fel,

nem vizsgáltak meg mindent előre. Ezért érhette őket építésközben annyi meglepetés. És minden egyes forinttöbblet — összesen 16 millió — egyszersmind hosszabbítást, időeltolódást is jelentett.

Vegyünk egy példát a sok közül. Itt most nem is a tervezők, hanem az átvevők hanyagságáról lesz szó, de a terv- és szakszerűtlenséget, *az összhang hiányát* ez az egy példa is jól tükrözi. S önmagában is magyarázattal szolgál arra, hogy miért húzódnak nálunk oly sokáig el az építkezések?

A három helyiség közül a gyógyszertár áll a legjobban. A Fővárosi 4. Építőipari Vállalat itt úgyszólván befejezte a munkát: már jöhetnek a belső építészek. Jöhetnének ... A Gyógyszertári Központ azonban csak most közölte, hogy 21 antik csillárt kell felszerelni a patikában: a már elkészült friss menynyezetet most kell huszonegy helyen újra átfúrni, majd a csillárok felszerelése után ismét helyreállítani ...

Az építésvezető ködbevesző tekintettel, bizonytalan hangon

azt mondja: március 31-re át tudják adni

a Kossuth Lajos utca és a Petőfi Sándor utca sarkán a három üzletet.

Magam — igaz, laikus szemmel — úgy láttam: itt még semmi nincs közel sem a készhez, jó ha az év végén beteheti ide a lábát az első vevő. Mást nem tehetünk, mint azt, hogy március 31-én újra idelátogatunk.

(bt)

ABASÁRT BEKAPCSOLTÁK

December 29-én, délelőtt, a telefonkönyvet lapozva, örömmel vettem észre, hogy Abasár telefonjai közvetlen tárcsázással hívhatók. Ehhez azonban tudni kell a kapcsolási számot, felhívtam tehát a tudakozót, ahol közölték: Abasár még nincs bekötve és a Művelődési Ház a 01-en keresztül hívható. Felhívtam a 01-es számot és háromszoros díjjal kértem az előjegyzést 10 órakor. Közölték, hogy várnom kell és én vártam.

12 órakor csengettek, majd a központos hölgy közölte, hogy jobban jártam volna, ha közvetlenül hívom Abasárt, mivel be van kötve és az új szám 60-044.

Miután háromszoros díjjal elintéztem az ügyemet, mérgemben úgy éreztem, hogy ezt valakinek el kell mondanom.

A telefonkönyv (közületi) 3. oldalán *„belföldi távolsági beszélgetések lebonyolításával kapcsolatos észrevételek"*, címszó alatt három számot találtam — szerencsére.

Az első: 138-651, nem veszi fel.
A második: 143-660, nem veszi fel.
A harmadik: 330-950, felveszi.

Elmondom a történteket. Meghallgatnak, s kérdik, mit akarok? Nem hozzájuk tartozik. Kérdem: nem a Postához tartoznak? Odatartoznak, de ő mit csináljon? Talán szóljon át a távolsági tudakozónak, hogy bekapcsolták Abasárt? Nem jutottam szóhoz. Ezt mégsem kérhetem.

Engedjék meg, hogy ezúton közöljem: Abasárt a Posta bekapcsolta a távhívásba. Minden külön értesítés helyett:

Liliom Károly
212-108

TARTSANAK NYITVA!

A Szénsavtermelő Vállalat mintaboltja a József körúton van. „Szaktanácsadás, vevőszolgálat" — állítja a kirakati felirat. Egy ceruzával írt fecni meg ezt: „December 27-től január 2-ig az üzlet szabadság és leltár miatt zárva. Habszifon készlet elfogyott."

Eszembe jutott, hogy a Ludas Matyi 1978. augusztus 31-i számában már említettük a mintaboltot, amely akkor VII. 17-től VIII. 1-ig tartott zárva. A Szénsavtermelő Vállalat a jegyzetet válasz nélkül hagyta, talán, mert azóta sem talált megoldást a mintabolt folyamatos nyitvatartására.

A Böszörményi úton, a környék egyetlen Ápisz üzletében, kis tábla szegte vásárlókedvemet: „Betegség miatt zárva. Viszontlátásra".

Egyszerűen nem hihető — legyen szó papírkereskedésről, szifonboltról, vagy bármely más üzletről —, hogy nyugdíjasokkal, vagy másképp, ne lehetne megoldani az állandó nyitvatartást.

(f. i.)

NEM SZERETIK A SZÓRAKOZÁST A MŰVELŐDÉSI HÁZBAN

Régebben Sárváron dolgoztam. Ott is volt művelődési ház, tévé is volt, de egyszer sem fordult elő, hogy adás közben kikapcsolták volna a készüléket. Itt Pesten, a XIII. kerületi József Attila művelődési házban előfordult. Megesett már meccsközvetítés alatt, megtörtént filmvetítés közben is. Mert valakinek lejárt a munkaideje. Akkor inkább kiűzik az embereket a művelődési házból, amely pedig egyébként sem zsúfolt. A művelődési ház aránylag kulturáltabb környezetéből, ilyen körülmények között, pártoljon át a fiatalság a vendéglátóipar üzemegységeibe, füstös lebujokba?

Moczó Tihamér
Bp., Petneházi u. 30. — 1139

KÖZLEKEDÜNK ÉS PANASZKODUNK

①

Hová tolták Szolnokot?

Gyakran utazom Szolnokról Orosházára, s ezt eddig mindig 110 kilométeres jeggyel tettem. Nemrégiben is. Egy héttel később azonban az orosházi Ibusz 120 kilométeres jegyet adott ki, hiába bizonygattam odajöveteli jegyemmel a 110 kilométeres távolságot. Két eset lehetséges. Orosháza és Szolnok között nem ugyanannyi a távolság, mint Szolnok és Orosháza között, vagy pedig Szolnokot odább tolták tíz kilométerrel.

Tóth Kornélné
Szolnok, Jászkürt u. 2. 5000

②

Kiért van a háttámla?

A Zalaegerszeg—Kispáli között közlekedő, GF-17-25-ös forgalmi rendszámú autóbuszon utazva, ülésem háttámláját egészen kicsit megdöntöttem. Erre a kalauznő kiabálni kezdett velem, hogy azonnal állítsam vissza. Kiért van a háttámla? Nem az utasért, az ő kényelméért készítették el így, megdönthetően? A kalauznő még 25 Ft pénzbírság kirovásával is megfenyegetett. A 16-os Volánnál pedig hiába panaszkodtam, meg sem hallgattak.

Szekeres Zoltán
Kincsesbánya, Pf 10/20 8044

③

Szedjük le a táblákat?

Sok a közlekedési tábla Budapesten, takarékoskodjunk velük: szedjék le a H (kórház) és a dudálni tilos táblákat. Mert többet már nem is lehetne dudálni, mint amennyit ma dudálnak autósaink, különösen az autóbuszok. Például a Baross utcai klinikák környékén, ahol a H betű miatt a dudálás kétszeresen tilos. Ha éjszaka dudálnak, (teszik) akkor meg kiváltképp háromszorosan.

Dr. Kubinyi András
Bp., Baross u. 21. 1088

④

Van még ilyen lakótelep?

Van még olyan lakótelep széles e hazában, amelynek közlekedése oly botrányosan rossz lenne, mint jelenleg a miénk, Őrmező-lakótelepieké? Egyetlenegy buszjárat van, a 41-es, amely a Kosztolányi Dezső térről csúcsidőn kívül oly ritkán közlekedik, hogy a Szaharában is sűrűbben, mint nálunk reggel 8, illetve este 7 után. 25—30 perc a várakozási idő. Volt egy piros, 41 E jelzésű buszunk csúcsidőben, de ez is a múlté már. Most bizonytalan időnként, egyesek szerint 17—20 percenként közlekedik, a balatoni úthoz vezető aluljáró híd bővítése miatt. Az Őrmező lakótelep most a 41-essel, amely közben átalakult városnéző busszá, annyit kanyarodik, hogy a Kosztolányi Dezső tértől félóra alatt érhető csak el.

Akucs Sándor
Bp., Menyecske u. 9. 1112

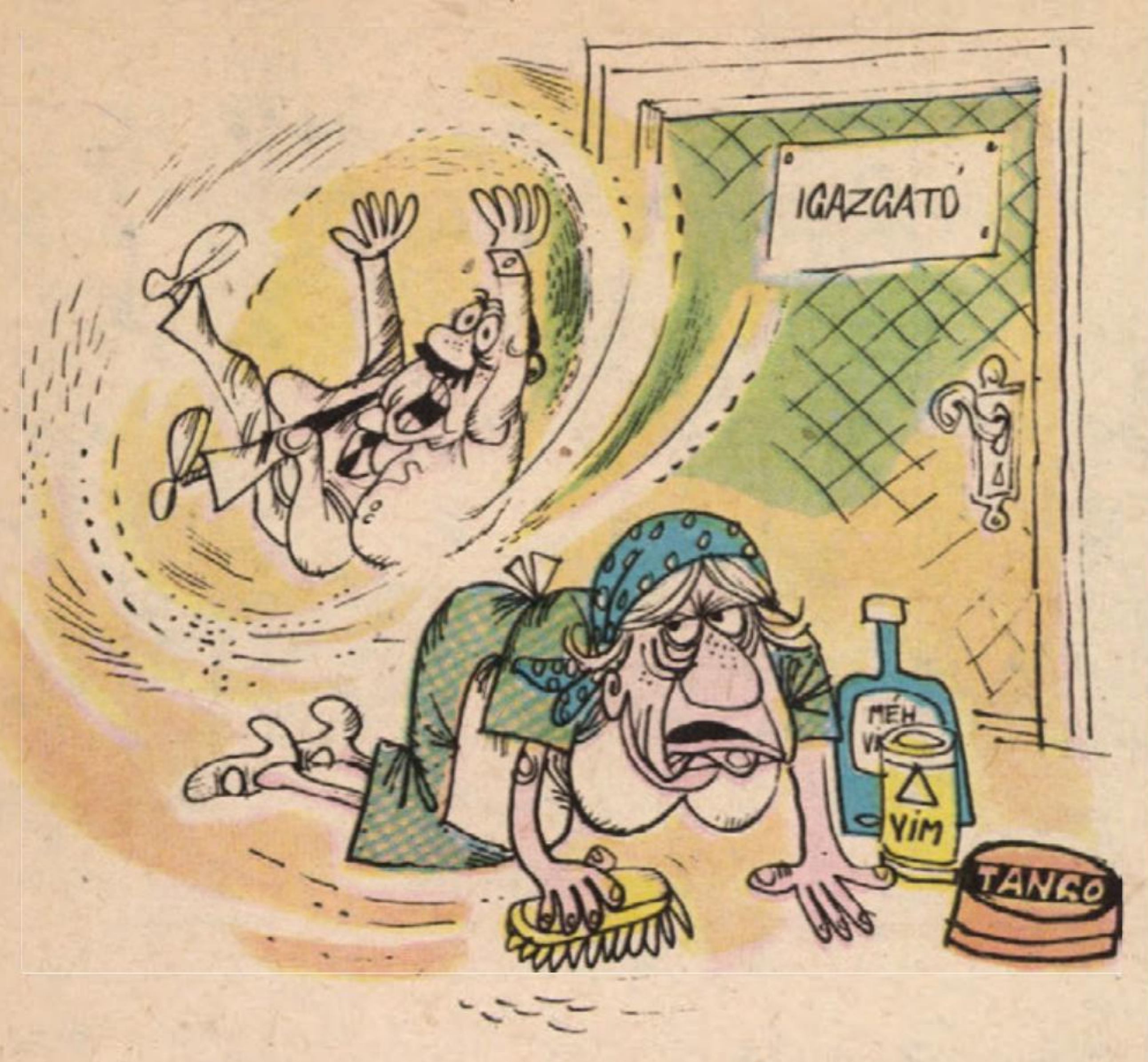

– Majd én megmutatom, hogy máskor nem hagy ki a prémiumosztásból!

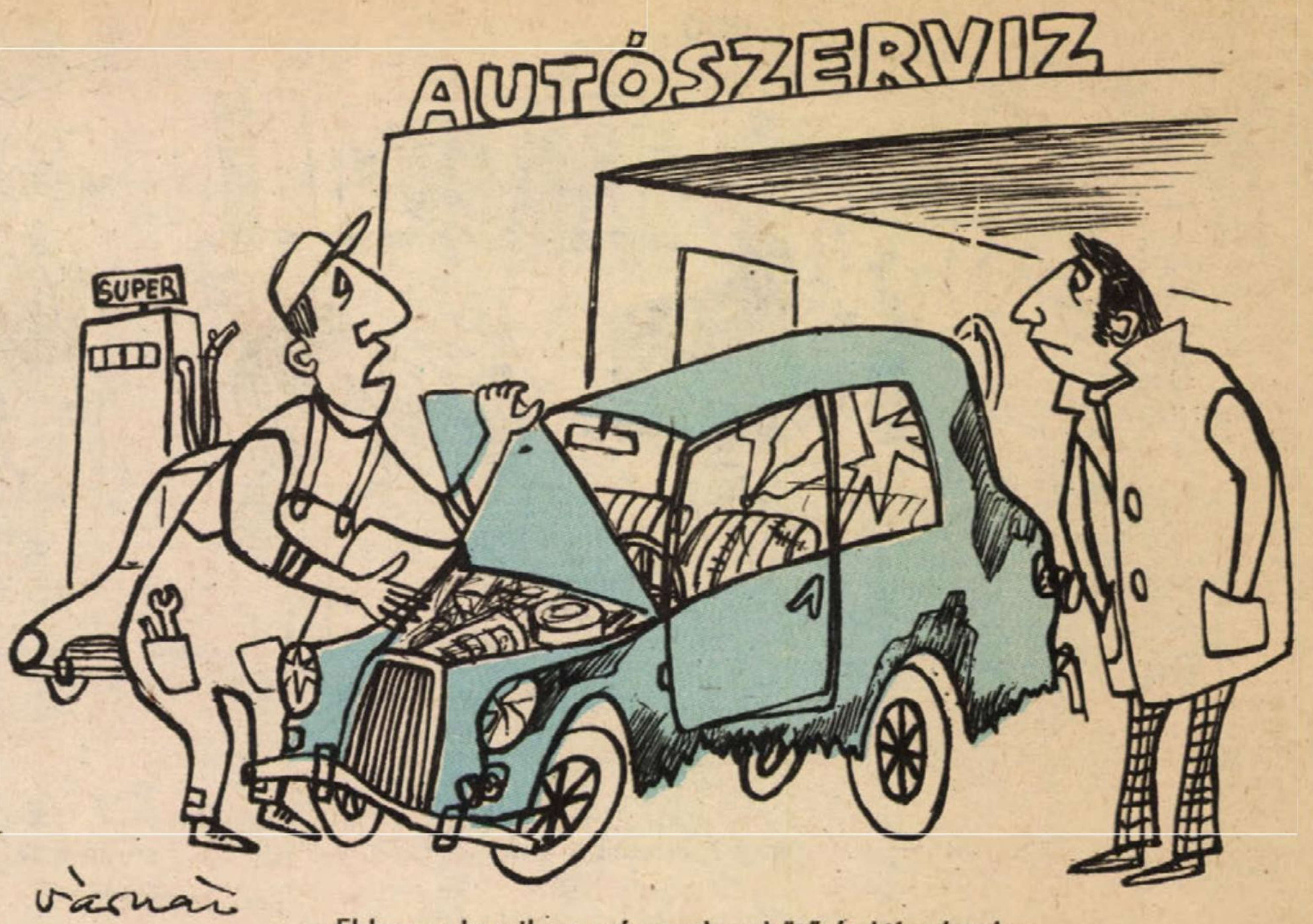

– Ebben a kocsiban már csak a hűtővíz kifogástalan…

Sikerélmény

Régi ismeretség fűz Trottler Jenőhöz, a gimnáziumban három osztállyal felettem járt, de tanulóéveink során egyre közelebb kerültünk egymáshoz; végül már csak egy osztály választott el minket, mert kétszer is osztályt ismételt.

Trottlerrel, amikor néhanapján összefutok, borzongás fog el, mert teli van panaszokkal, sérelmekkel. Ő az, akinek utoljára emelik a fizetését, akit kihúznak a prémiumlistáról, az orra előtt csapják be az autóbusz ajtaját, a bolt előtt lehúzzák a redőnyt. Ahová Trottler belép, ott tűz üt ki. akire rámosolyog, az másnap ágynak dől. Trottleren — ha hinni lehet keserű történeteinek — átok ül. Ezért nem szeretek vele találkozni, nekem is megvan a magam baja, mit hallgassam a sirámait. Emiatt kerülöm el, ha szerencsém van és előbb veszem észre őt, mint ő engem.

Nahát, ezen a héten nem volt sikerem, mert elméláztam az utcán, és szinte a karjaiba futottam. Törvényszerűen elindult bennem a hideglelés, de félúton megállt, nem akartam hinni a szememnek: Trottler Jenő mosolygott! Sőt: szélesen vigyorgott, szája a füléig húzódott.

Képtelenség! Trottler jókedvű?!

— Hogy vagy? — kérdem ijedten.

— Csak, csak — mondja könnyedén —, jól megvagyok.

„Őrület" — mondom magamnak — egy ufóról előbb hittem volna el, hogy jól van, mint Trottler Jenőről."

Trottlernek sikerélménye volt! — villan át az agyamon. Vajon mi lehetett?

Megpróbálom kivenni belőle. Zsebembe nyúlok és cigarettával kínálom:

— Rágyújtasz?

— Nem — mondja Trottler és úgy vigyorog, mint egy őrült. A zsebébe nyúl, cigarettát húz elő és ő kínálja: — Ebből vegyél! Öthatvanas Szimfónia! Ugyanaz, mint a hétnegyvenes, de öthatvanas!

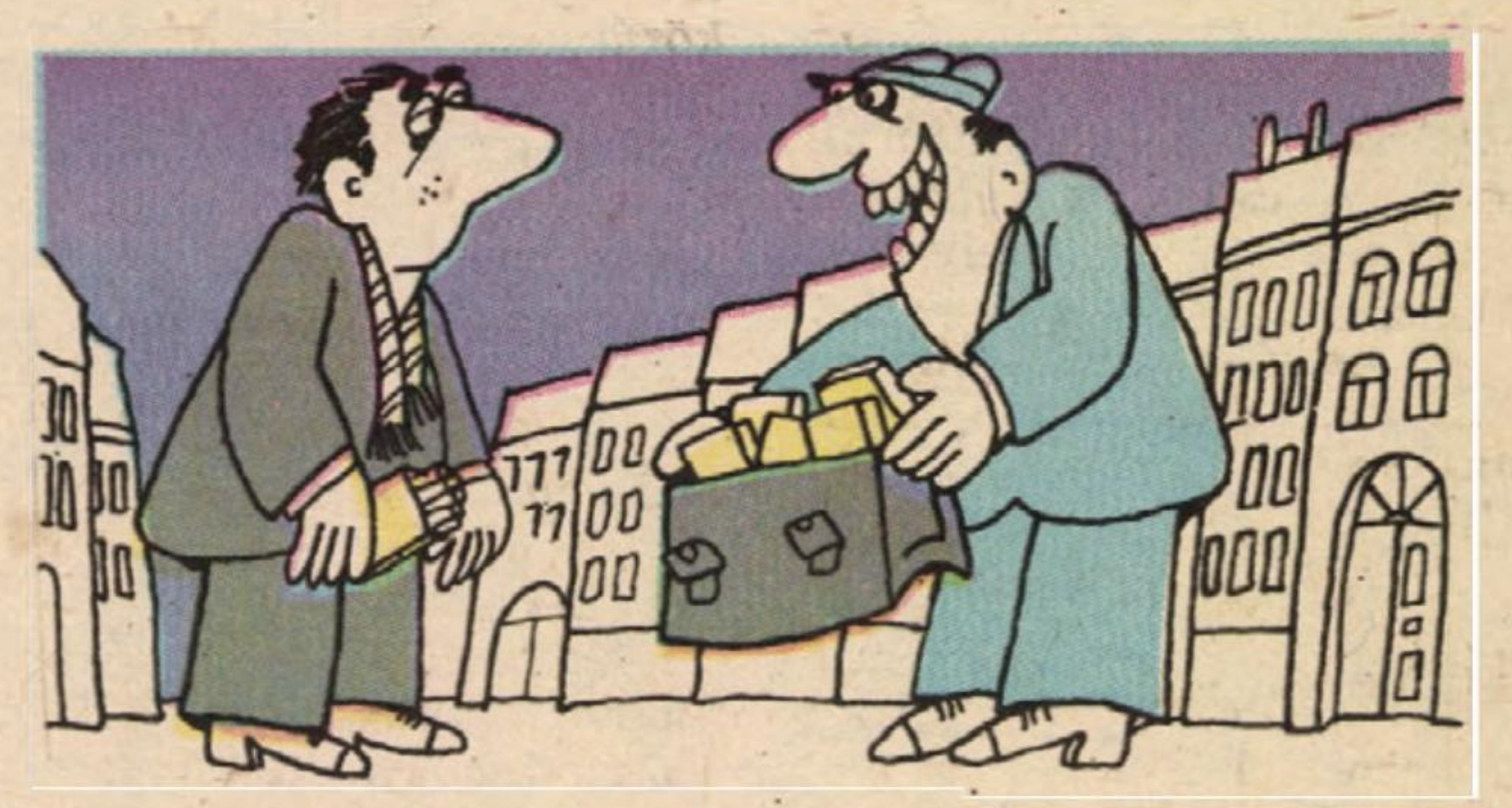

Valami derengeni kezd bennem.

— Hogyhogy öthatvanas? — kérdem óvatosan.

— Akarsz egy csomaggal öthatvanért? — kérdezi vissza és kinyitja az aktatáskáját, úgy tartja, hogy beleláthassak.

A táskája teli van cigarettával, lehet vagy negyven csomag benne. Ez hát Trottler titkos kincse, sikerélményének a forrása.

— Elláttam magamat egy kis időre — hunyorog bizalmasan Jenő és vigyorog, mint a fakutya. — A régi áron szereztem!

— Atyavilág! — kiáltom irigyen. — Végre neked is sikerült valami, ebben a nyavalyás világban!

— Ahogy mondod! — sugárzik Trottler Jenő. — Talán eljött az én napom is!

Teli van lelkes tervekkel, ahogy beszélni kezd. Otthagyja a hivatalt és azon gondolkodik, talán önállósítja magát, nagyobb vállalkozásba kezd. Lehet, hogy harmadszor is megnősül. Miért ne sikerülhetne végül is, két szerencsétlen házasság után?

— Bizonyosan sikerülni fog! — bátorítom. — Akinek negyven doboz cigaretta tölti meg dugig a táskáját, méghozzá régi áron, az jelent valamit, arra mérget vehetsz! Ez égi jel, esküszöm!

Megöleljük egymást, hosszasan rázom a kezét:

— Aztán majd gondolj rám, ha jól megy a sorod! — kiáltom utána.

Trottler Jenő énekelve megy tovább, a járókelők csudálkozva fordulnak utána. Egy sikerekben gazdag jövő felé megy Trottler, énekelve.

Vajon mit énekel?

Szimfóniát! (Köchel-jegyzék száma: öthatvan.)

Somogyi Pál

ELŐRELÁTÁS

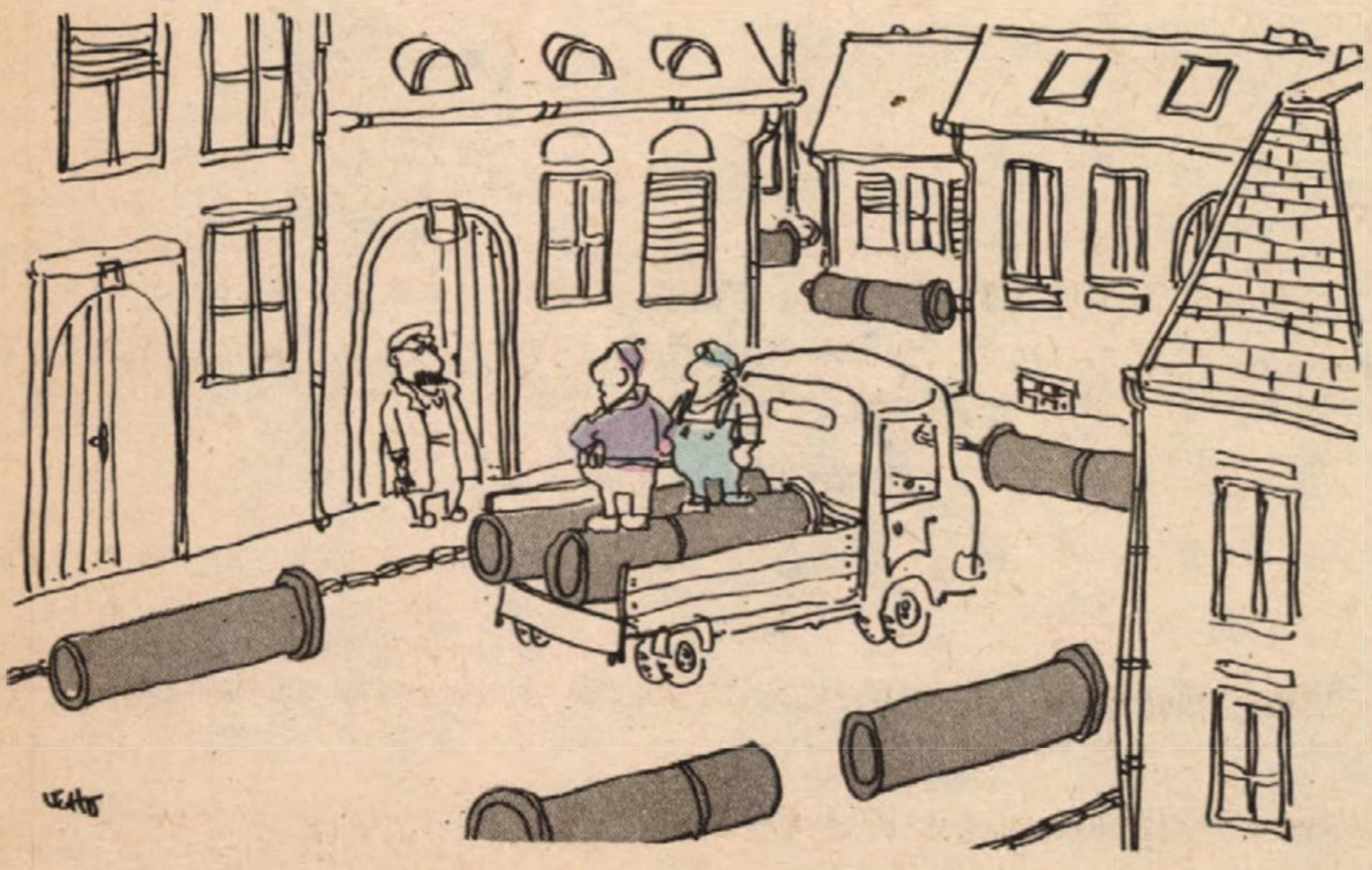

– Meghoztuk a tartalék nyomócsövüket!

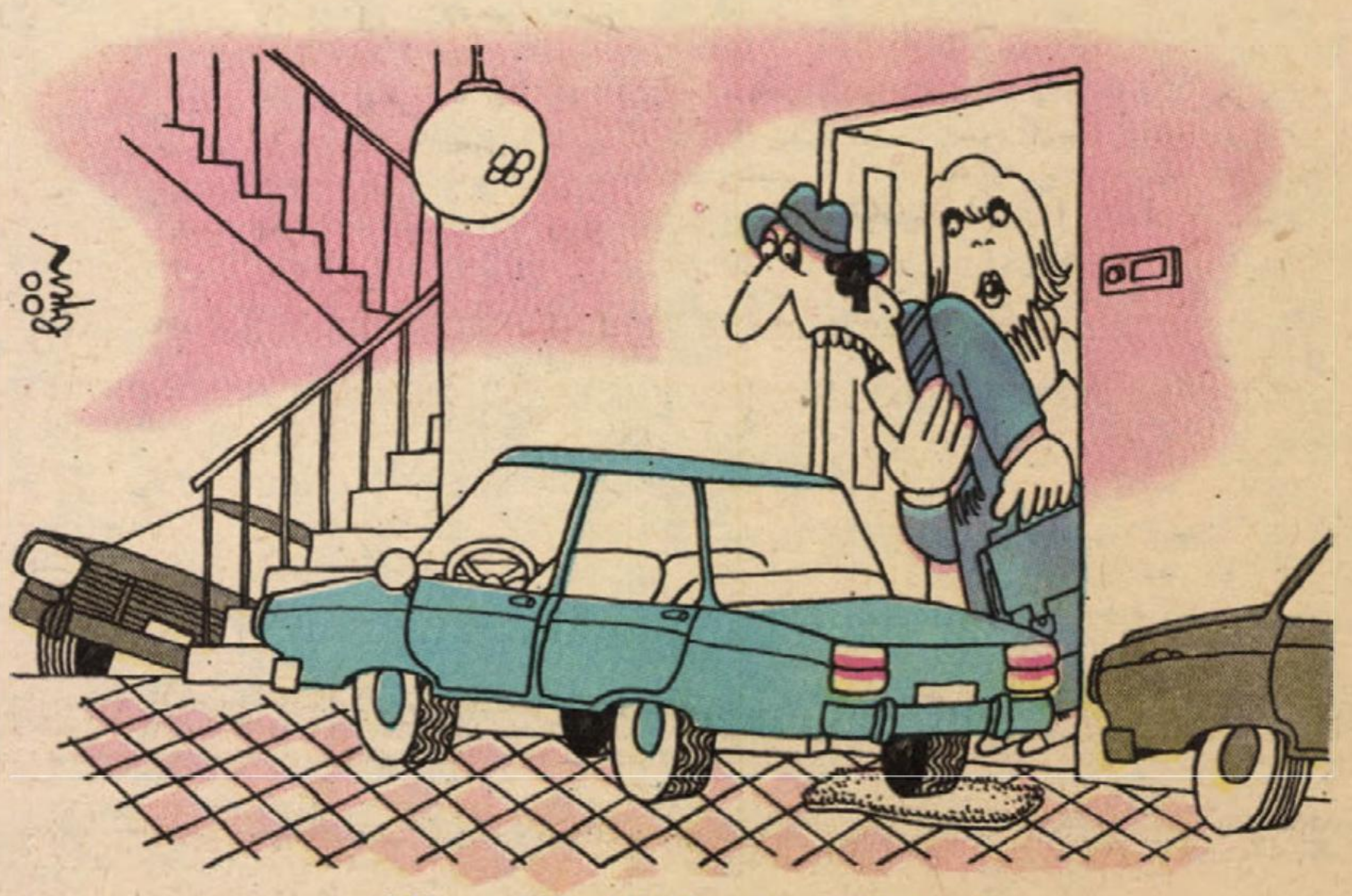

– Már a lépcsőházban is parkolnak!

INTŐ

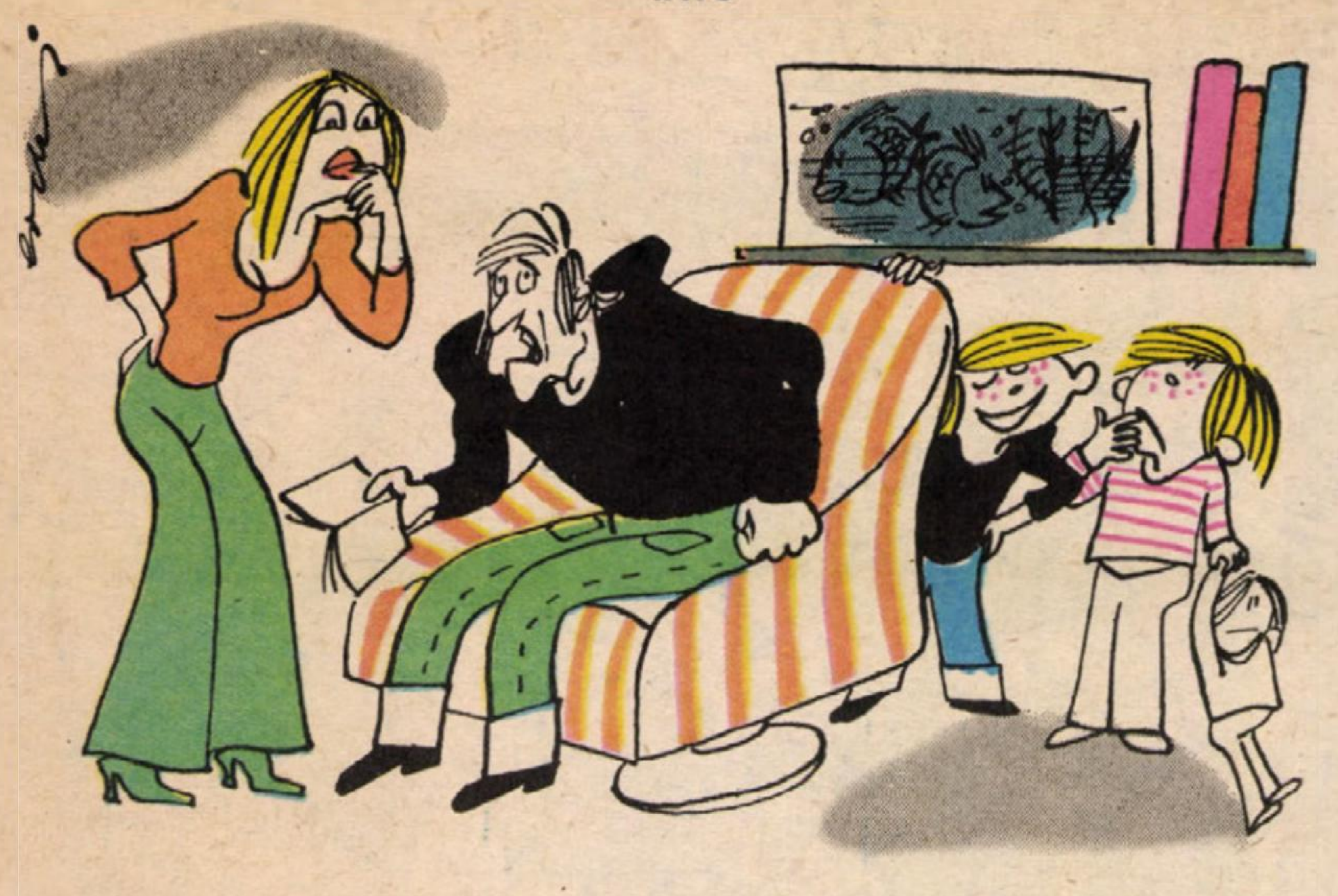

– Beszélhet nekem a fater! Olvastam a minősítését.

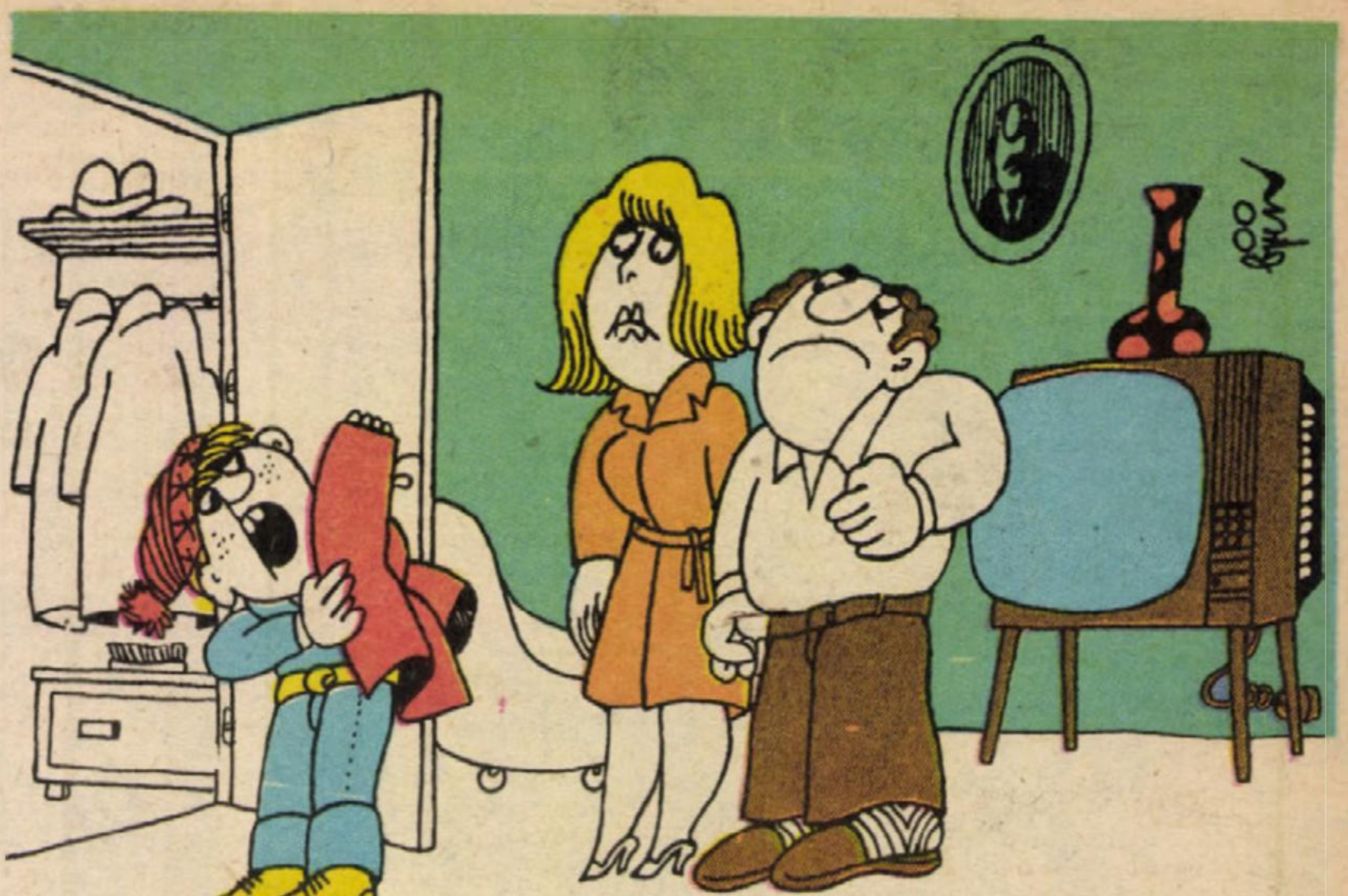

– Ezentúl hétfő este mindig elmegyek hazulról. Unom már, hogy a tévé helyett folyton engem szidtok...

Levélváltás a közérzetről

Kedves Szerkesztő úr!

Egyszer már nyilvánosan be kellene ismernie, hogy a kereskedelmi dolgozók magatartása nagyon sokat javult. Erre nem azért hívom fel a figyelmet, mert én is kereskedelmi alkalmazott vagyok: vevőként én is mindenhol éppen úgy megfordulok, mint bárki más. Személyes tapasztalatom szerint, nagyon kevés kirívó esettől eltekintve, mindig előzékenyen szolgálnak ki. Hogy tárgyilagosságomat bizonyítsam, elmondok egy ilyen kirívó esetet. Öt üzletben jártam, hogy béleletlen bőrkesztyűt vásároljak magamnak, de mindenhol csak bélelt kesztyűt tudtak ajánlani. Az öt üzlet közül négyben az eladó udvarias és türelmes volt. Az ötödik üzletben viszont a fülem hallatára odaszólt a kolléganőjének: „Hallottad, béleletlen kell neki? Ez az igazi felvágós, úriasszonyos módszer.” Egy-egy ilyen kirívó, udvariatlan magatartás sem indokolja azt, hogy minden eladót egy kalap alá vegyünk. Örülnék, ha ön is segítené eloszlatni a kereskedelmi dolgozók magatartásáról sajnálatosan elítélendő általánosítást. Ha már megjavultunk, akkor miért kell szidni bennünket? Megszokásból?

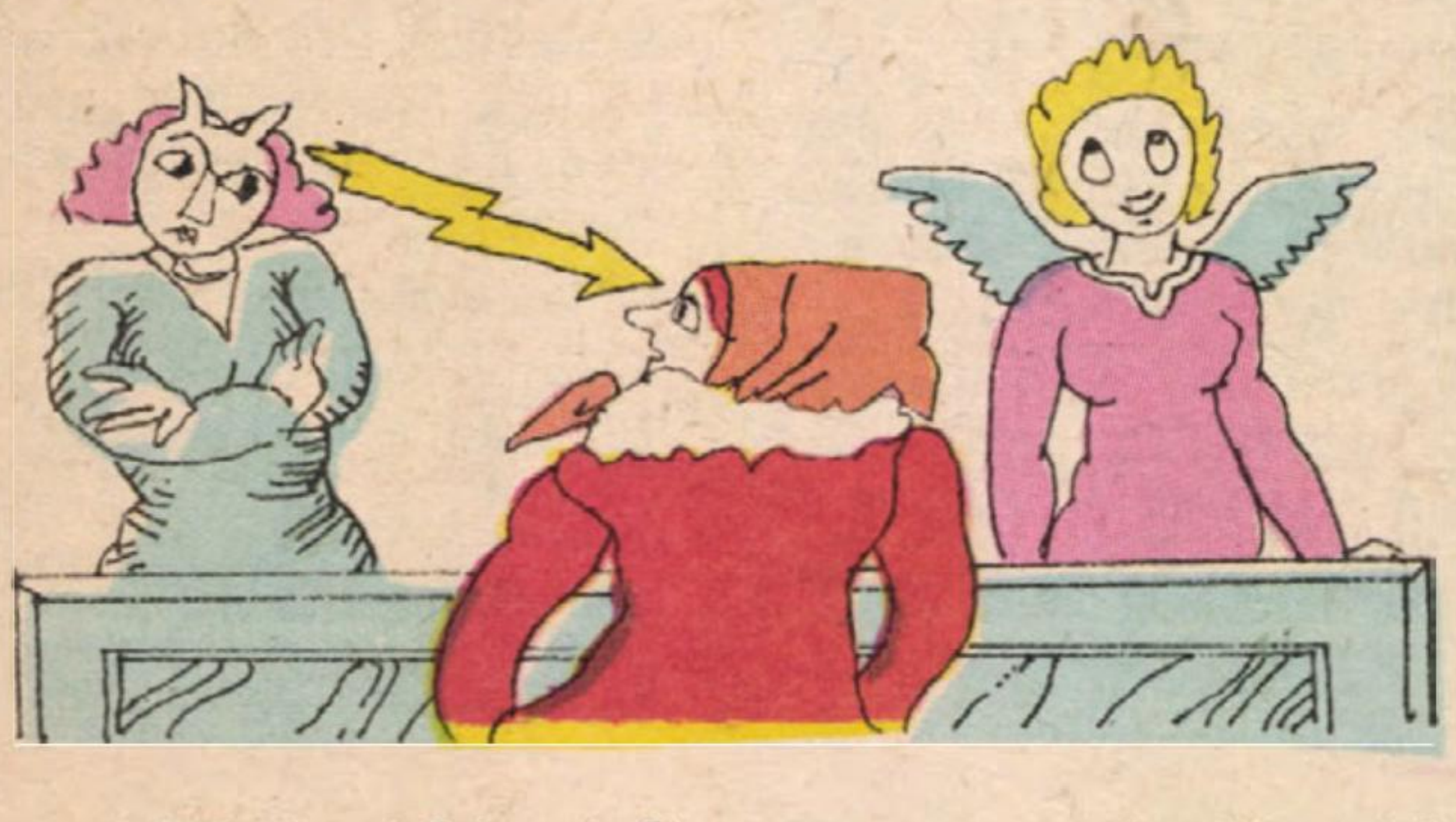

Kedves Olvasónk!

Csak az érdemel megrovást, aki lélektelenül és unottan foglalkozik a vevőkkel, vagy nem is foglalkozik velük. Mint gyakorló vevő, én is javulást tapasztalok. Az egyszerűség kedvéért az ön példáját veszem alapul ennek bizonyítására. Ha öt eladóból egy udvariatlan, akkor csak az eladók húsz százaléka érdemel megszólást, a nyolcvan százalék pedig elismerést. Az arány nagyon jó, de az a vevő, aki a húsz százalék udvariatlan eladó kiszolgálási körébe esik, indokoltan bosszankodik, és mérgében általánosít. Neki minden eladó nyers és modortalan, ezért szűnni nem akaróan szidni kezdi az egész kereskedelmet. Hiába kap a vevő például valamiből olyan árut, amelyből csak minden ezredik selejt, az, akinek ez az egy selejt jut, úgy érzi, hogy ő százszázalékosan rosszat kapott, noha valójában csak minden ezredik árudarab selejtes.

A minap egy kiváló színművészünk nyilatkozatát hallottam a rádió Esti Krónikájában. Hosszas betegsége után, felgyógyulása és újbóli színrelépése alkalmából szólaltatta meg a rádió. Betegségét kiváltó egyik okként a köznapi életben előforduló úgynevezett apró bosszúságokat sorolta fel: rosszul csinálták meg a tapétát, megvetemedett az új ajtó, az ígért időre nem jött a szerelő és más efféle apróságnak tűnő izgalmairól beszélt. Ezt nem ok nélkül említettem meg. Addig ugyanis nem lehet jó a lakosság (a vevő, a megrendelő) közérzete, amíg — akár húsz százalék erejéig is — szüntelenül borsot törnek az orra alá. Nem illő módon beszélnek vele, és nem úgy intézik az ügyeit, hogy megkíméljék a felesleges izgalmaktól.

Különösen fontos volna a kereskedelemben, a pult mögött, ha — mindenki — az a bizonyos húsz százalék is megértené, hogy az eladó nemcsak árusít, hanem a vevővel való érintkezése során elsősorban és közvetlenül, mint az állam egyik képviselője, ő kerül kapcsolatba a vevővel. Neki kellene segíteni abban, hogy a vevőnek jó legyen a közérzete. Ez nem jelent kevesebbet, mint annak a megértését, hogy minden eladó (felszolgáló és kiszolgáló) tulajdonképpen a vevő agitátora. Nem mindegy tehát, hogy mit mondanak a vevőnek. És amit mondanak, azt hogyan mondják.

Eleget téve kérésének, jelen soraimmal nyilvánosan elismerem az e téren bekövetkezett javulást, de azért ennyit el kellett mondanom.

Földes György

DIPLOMÁCIAI SAKK

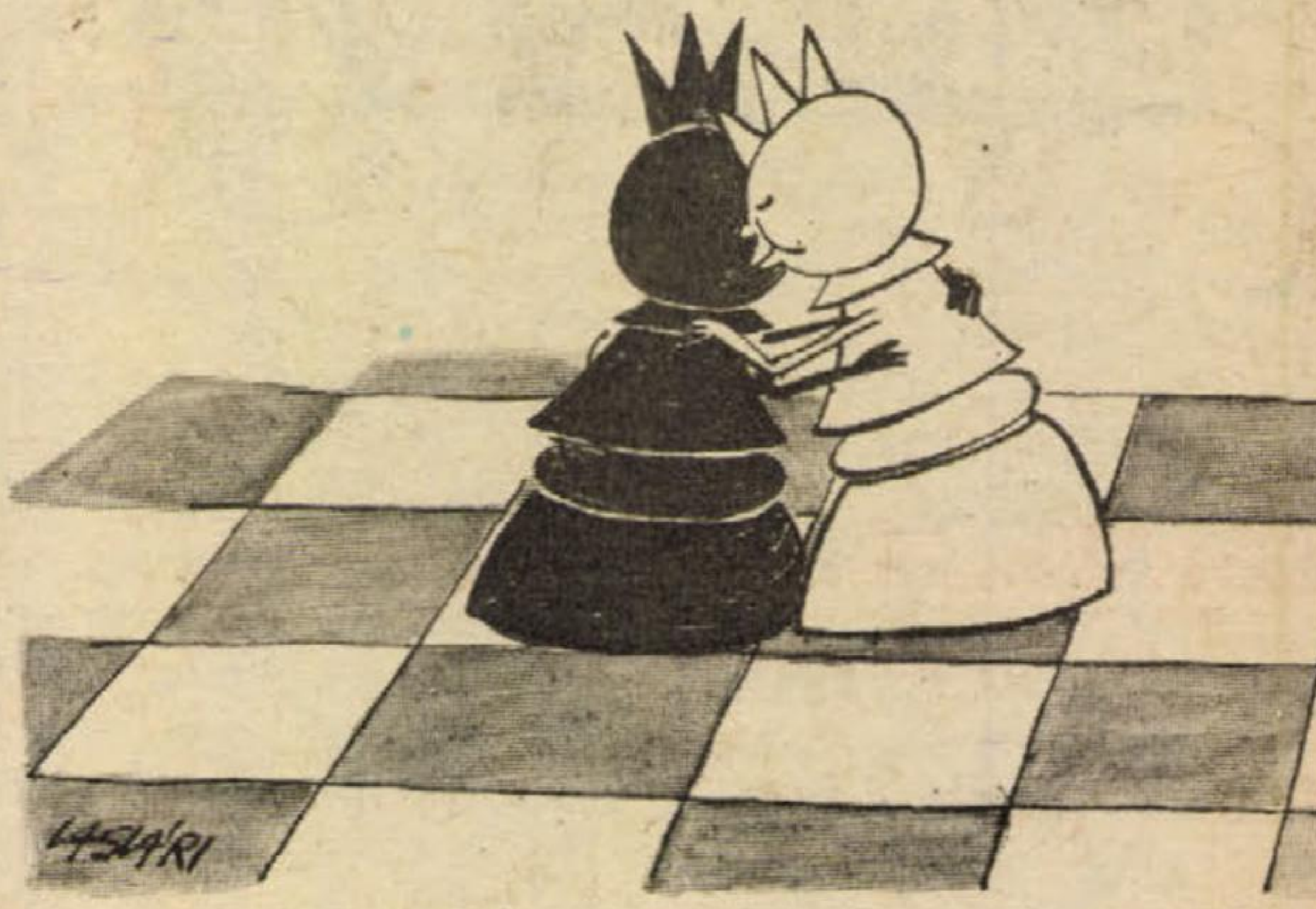

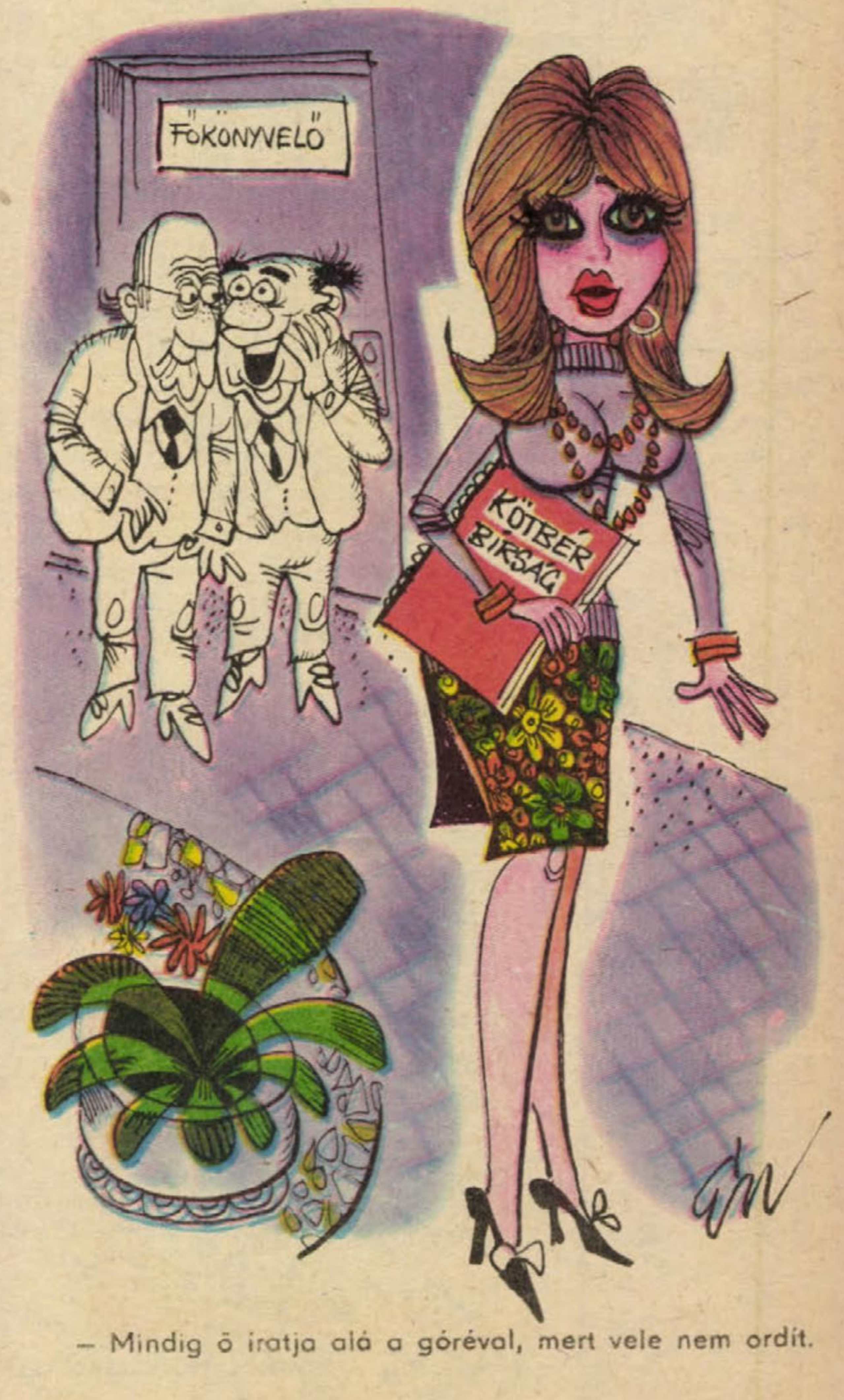

– Mindig ő iratja alá a góréval, mert vele nem ordít.

Fülöp
György
rajzai

ROMANTIKUS MESTERSÉG

Diplomás patkolókovácsok

Belga újságokban az anderlechti technikum az ... ... tanévre patkolókovács-jelölteknek hirdet esti tanfolyamot. Tréfa? Nem! A rakéták világában az ember ősi segítőtársának maradt még egy kis hely. Belgiumban nő a hátaslovak száma. Ez a sport itt tömegeket vonz és a lovasiskolák kitűnő üzlet-

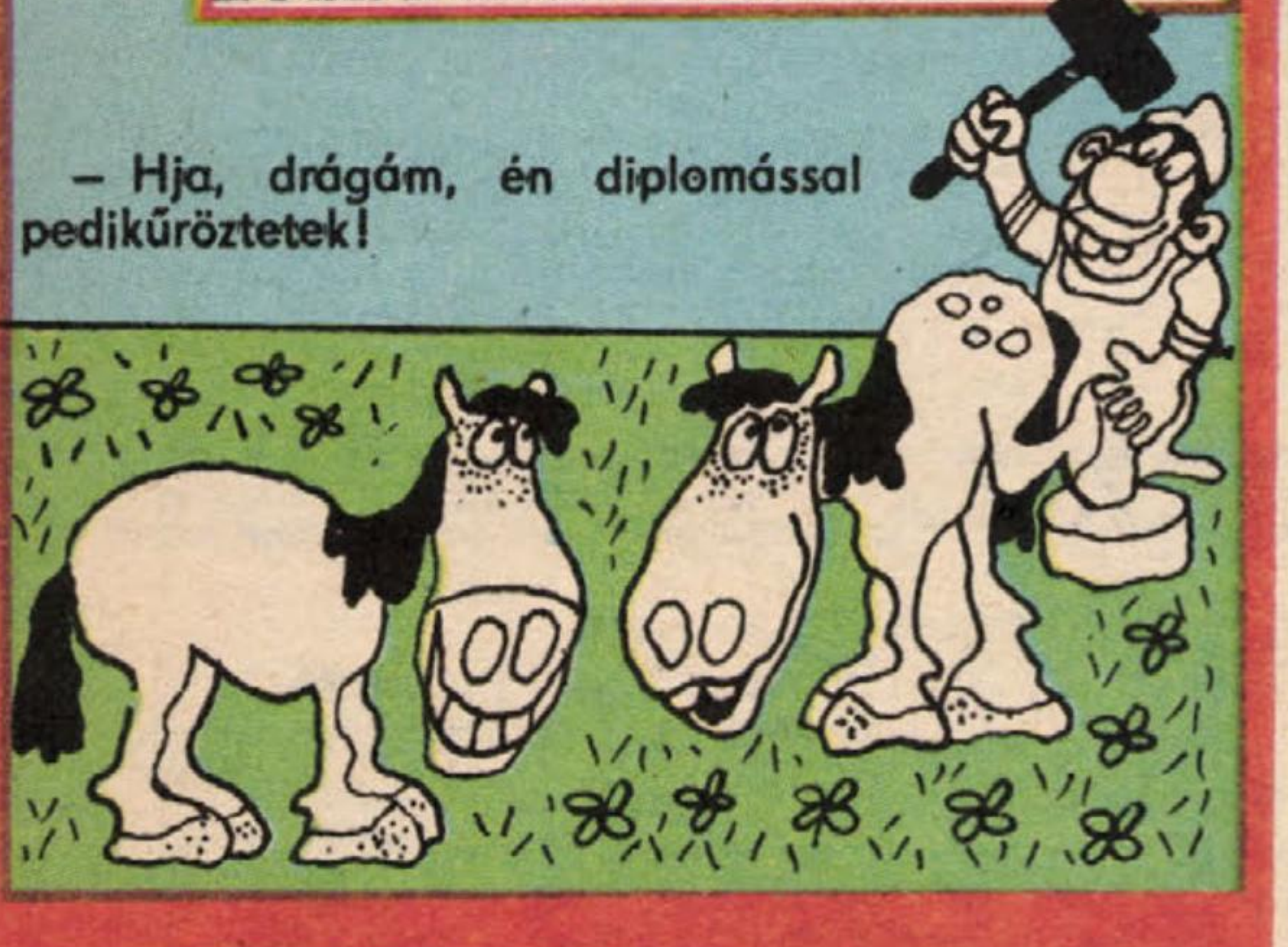

– Hja, drágám, én diplomással pedikűröztetek!

ÓRIÁSKÍGYÓ UTAZOTT A METRÓN

Párizs,

Vasárnap szokatlan „utas” miatt pánik tört ki a párizsi metró egyik kocsijában. Az egyik utas ugyanis zsákjában egy óriáskígyóval szállt fel a szerelvényre, de a hüllő a zsák száján „levegőzés” céljából hagyott nyíláson kereket oldott.

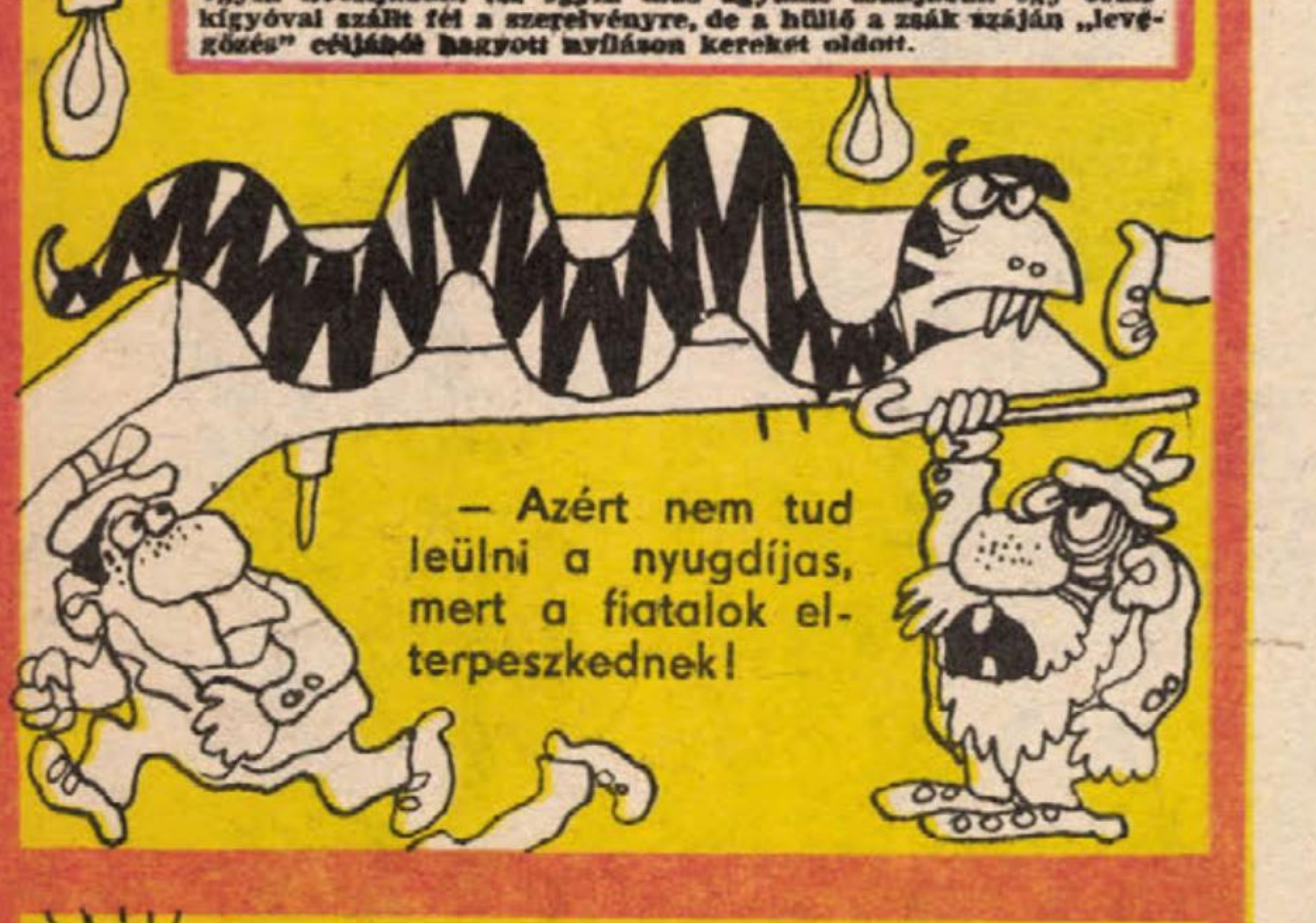

– Azért nem tud leülni a nyugdíjas, mert a fiatalok elterpeszkednek!

FÉNY DERÜLT A REJTÉLYRE

KAKASSÁ VÁLT TYÚKOK

A tyúkok rendeltetése – nagyjából – a világon mindenütt egyforma. – hála a tudománynak – megoldódott a rejtély A kérdéses tyúkok bi- élesítgették, miközben a penészgombák termelte hormon – amelyből a

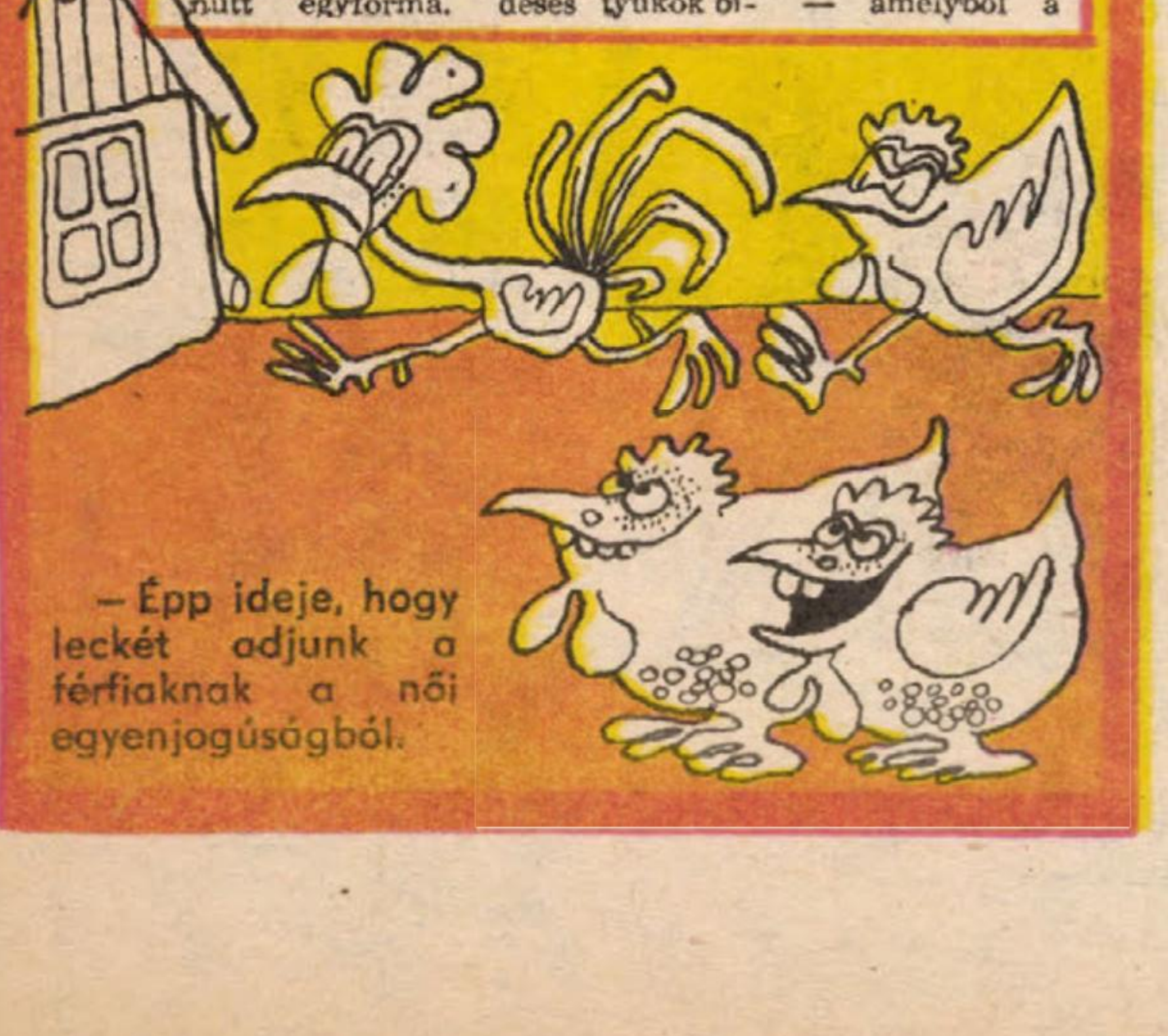

– Épp ideje, hogy leckét adjunk a férfiaknak a női egyenjogúságból.

FEHÉR KLÁRA:

HOGY MIK VANNAK!

TELEFON

Vendégeket várok, töltött sült almát készítek a konyhában. (Ha valaki esetleg kíváncsi a receptjére: egy tepsi almát héjastul megsütünk, amikor kihűlt, a magházat kivágjuk, helyébe mazsolával, reszelt citromhéjjal, tojással elkevert tehéntúrót töltünk és húsz percre visszatesszük a sütőbe.) Nyakig maszatos vagyok a tölteléktől, amikor megszólal a telefon. Berohanok a szobába, türelmetlenül felkapom a kagylót, én vagyok, tessék.

A másik oldalon se jó napot, se bemutatkozás. Semmi. Azonnal a lényeggel kezdi egy női hang:

— Megkérhetném egy véleményre?

— Természetesen. Parancsoljon.

— Tapsol a világ, tapsolnak Londonban, Párizsban, Tokióban, Amerikában, tapsolnak ezren meg százan, tapsolnak mindenfélére, pedig az kellene, hogy csak egyre tapsoljanak, a szent békességre, tapsolnak sokat, pedig másképp kellene beosztani a fiatalokat. Mit szól ehhez? Ez irodalom?

— Nem. Ez nagyon tisztességes gondolat, de ezek csak klapanciák.

— Mi az, hogy klapancia?

— Rettenetes kínrímek egy gyenge versben.

— Szóval nem irodalom.

— Nem.

— Biztos benne?

— Biztos.

— Nagyon köszönöm.

— Kérem, nincs mit.

Azóta rossz a lelkiismeretem.

SZÜCSTŰ

Férjem kedves bőrzakója elszakadt. Semmi, majd én megvarrom. Hozzá is láttam, beletörtem három tűt, összesebeztem minden ujjamat. Ördögbe is, miért olyan kemény ez a bőr?

Mert ehhez szűcstű kell — mondta a barátnőm. — Mással nem lehet bőrt varrni.

Jó, szűcstű. De hol lehet azt kapni? Szűcsnél?

Nem, nem. Ő egyszer vett, hol is? Azt hiszi, varrógépalkatrész-szaküzletben. A címe is megvan valahol, majd kikeresi.

Megkaptam a címet és elindultam világgá. Jártam Óbudán és Sashalmon, a Mártírok útján és a Soroksári úton, a Magyar Jakobinusok terén és a Liliom utcában, loholtam, küldözgettek, fejüket csóválták, persze, árusítanak szűcstűt, mint ahogy létezik valahol alufólia, bőrös virsli, kukoricakonzerv és pirospaprika is, de hol? Betértem játékszövetkezetbe, bazárba, műszaki bizományiba, bicikli alkatrész üzletbe, rádiójavítóba, prém- és szőrmejavító szövetkezetbe, nem kérem, mi nem tartunk, nem tudjuk... volt, ahol csodálkoztak is: szűcstűt? mi az, kérem?

— Megvarrtad a zakómat? — kérdezte férjem.

— Hogyan varrtam volna, amikor négy napja lejárom a lábamat ebben a zimankóban. De nálunk csak hiánycikk és hiánycikk és hiánycikk. A Rencseiné sógora jövő héten jön Amerikából, megírja neki, hogy hozzon...

— Mondd, másfajta tűt hol szoktál venni?

— Ó, istenem. Várj csak egy pillanatig.

Lerohantam a mellettünk levő házba, a Röltexbe.

— Kéremszépen, szűcstűjük van?

— Mennyit parancsol?

MESEAUTÓ

Nemrég a tévében láttam egy jelenetet a „Meseautó” című filmből. Ezt a filmet, valamikor, évtizedekkel ezelőtt, ifjú leány koromban láttam, őszintén megmondom, akkor nagyon tetszett, mert nem tudtam, hogy ízlésrontó, hazug, a valóságtól messze elrugaszkodó filmről van szó.

Néztem a jelenetet, amely azt ábrázolta, hogy a vállalatnál úgy terjesztik a pletykát a gépírónők, hogy egymás fülébe súgják a hírt, az új tisztviselőnő, meg a vezérigazgató, képzeljétek, és milyen autóban, hallatlan, nahát...

Eddig a jelenet nagyon is reális, istenem, ma is akad autó, tisztviselőnő, vezérigazgató, sőt uram bocsá, még pletyka is. A képtelenség a jelenetben a *hogyan.* A pletykázó hölgyek ugyanis nem a büfében csevegtek, nem a folyosón, nem ültek fel az íróasztalra, nem szaladtak ki munkaidőben a közeli presszóba, nem csúsztattak, nem ültek be a fodrászhoz, hanem egy pillanatra dugták csak össze a fejüket, de a kezük még azalatt is szorgalmasan járt, alig néztek fel, lélegzetnyi szünet nélkül verték az írógépet, *dolgoztak,* szélsebesen, viharsebesen.

Hát kérem, nem, ez tényleg nem reális, ez lakkozás, ez álomvilág, ez túlszép.

Ilyen filmet valóban nem szabad bemutatni.

TINTATARTÓ

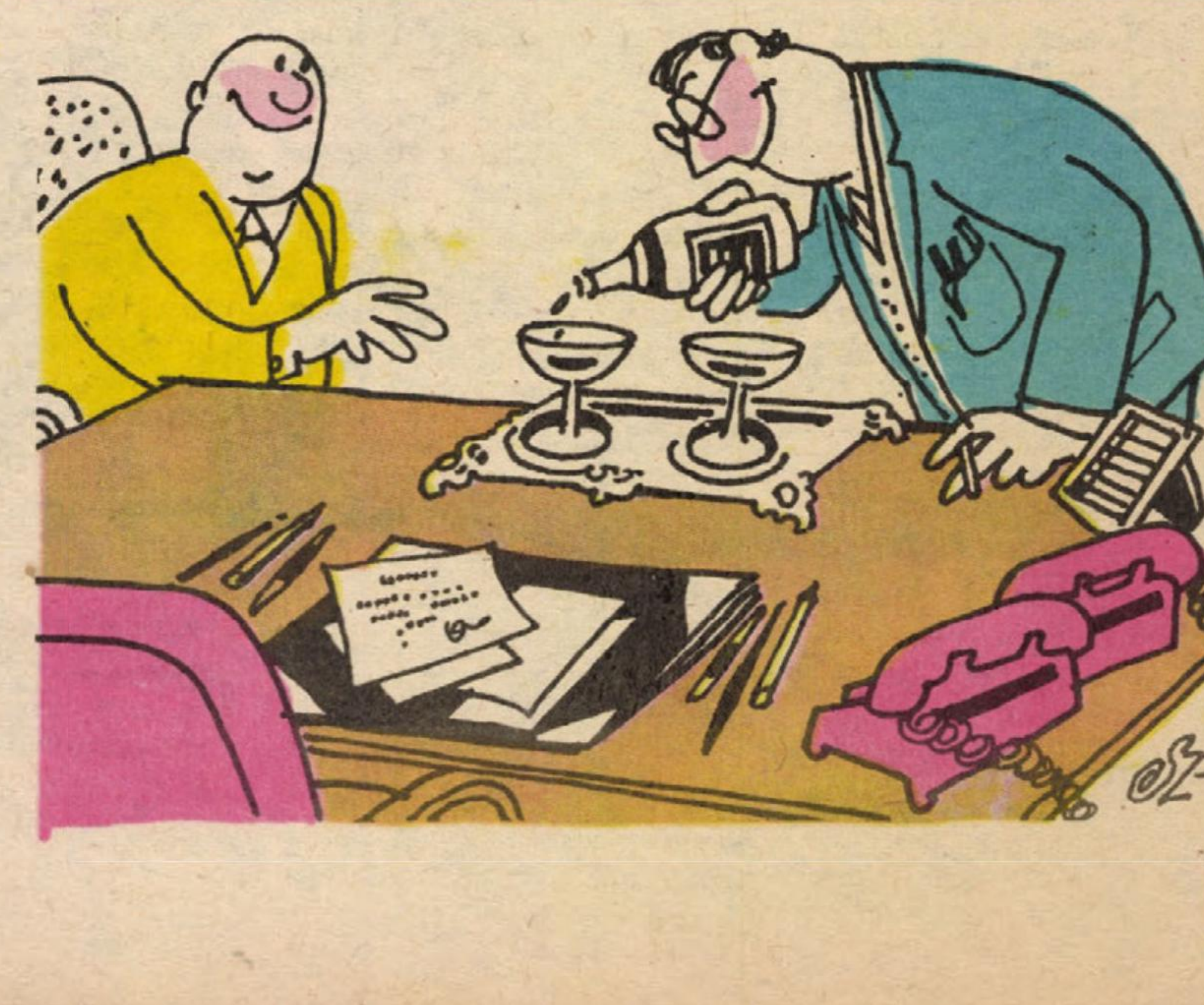

TUDOMÁNYOSAN

Olvastam, hogy különleges vadkacsa telel a baranyai halastavakon: egy hófehér tollú tőkésréce. Színével messziről kirí a szürkésbarna madárseregből. A szakemberek közül többen is megfigyelték szabad szemmel és messzelátón. És, hogy ornitológiai ritkaságnak számít a hófehér tollú vízimadár, amelyből nálunk még egyet sem láttak.

Minthogy imádom az ornitológiát s már engem is többen néztek madárnak, elmentem a baranyai halastavakhoz. Előbb szabad szemmel, majd rögtön utána messzelátón is megfigyeltem a hófehér tollú víziszárnyast és érdekes felfedezésekre jutottam. No nézd csak, mondtam magamban, ez a hófehér tollú vízimadár úszóhártyát visel az újjai között, lúdtalpasan sétálgat, időnként jellegzetesen hápogó hangokat hallat s a szárazföldre totyogva hisztérikus rángatózások közepette rázza le püspökfalatjáról a vizet. Ornitológiai ritkaság ide, ornitológiai ritkaság oda, tisztára az volt az érzésem, hogy ilyenfajta szárnyast bíz én már tízezrével láttam kis hazánk kacsaúsztatóiban.

— Nagy kujonok vagytok ám ti — mondtam barátomnak, Illetékes Helynek. — Ezzel az erővel nyugodtan nevezhetnétek a verebet is barna vadkolibrinek, vagy akár az angyalt is fehér vadördögnek. LekötelePeznél, ha elárulnád, mi a különbség egy közönséges, vagy házikacsa és a ti fehér vadkacsátok között?

Barátom, az Illetékes Hely elnézően mosolygott.

— Csacsikám — mondta. — A mienknek van mája.

Abban a pillanatban értettem meg, miért hívják az ő récéjüket úgy, hogy tőkésréce. Ám az ügy megejtő egyszerűsége annyira szíven ütött, hogy legott feltettem a tudományos pápaszemet, mélyebb, értőbb lélekkel kezdtem tanulmányozni bonyolult világunkat és sikerült máris több ornitológiai ritkaságra bukkannom.

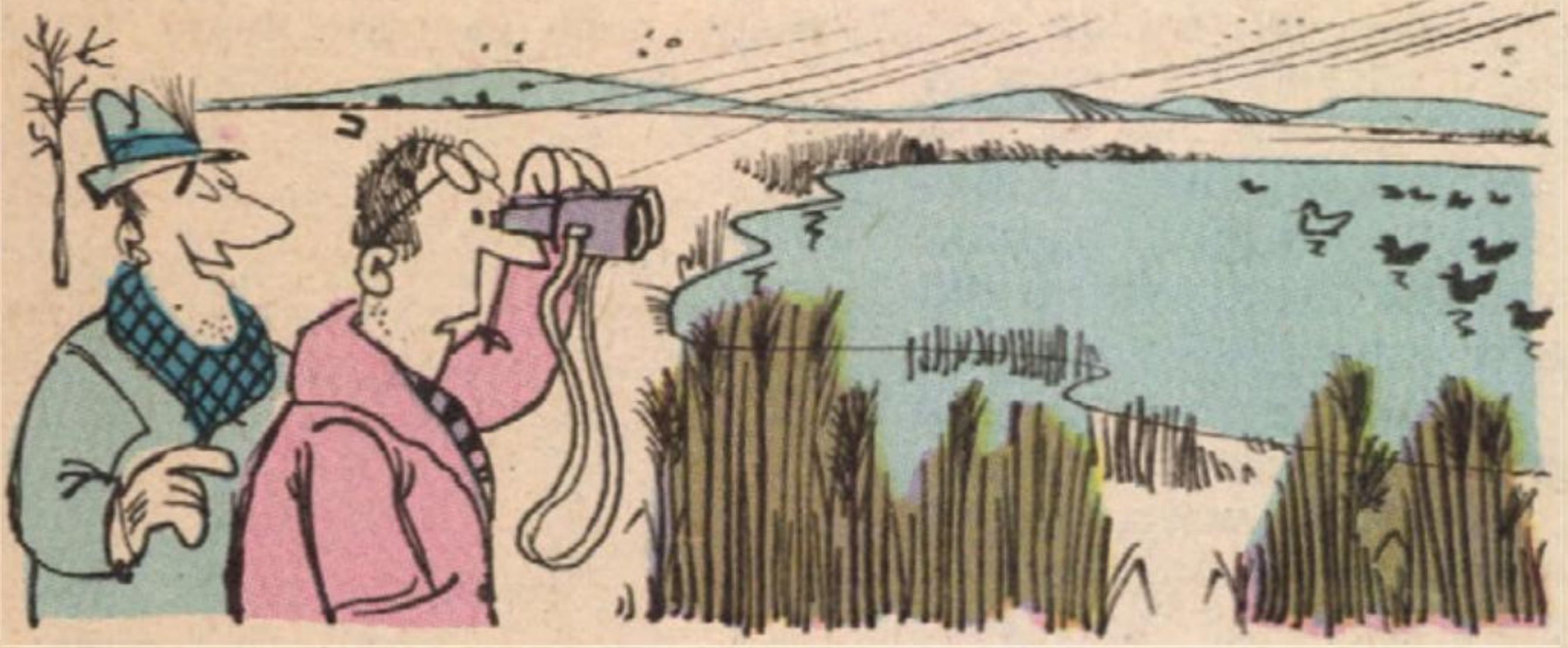

Szabad szemmel is, messzelátón is hosszasan figyeltem például Mitvisz Béla gyárigazgatót, aki szürke tollazatával és szürke egyéniségével messze kirítt az őt körülvevő gyárigazgatók hasonlóan szürke tömegéből. Mitvisz Béla kis üzemében többszáz éve gyártja a legmodernebb konyhagépeket, lómeghajtású húspuhító nyerge például az Aranybulla óta egyfolytában a hazai piac slágere. És minthogy az ebből származó veszteségeket a Pragmatica Sanctio óta könyvviteli virblikkel próbálja elmismásolni a turáni átok számláján, Mitvisz Béla joggal tekinthető ornitológiai ritkaságnak, amelyből nálunk eddig még egyet sem láttak. És, ha most bárki azzal jön, hogy mit beszélek én itt összevissza, ő maga többtucat ilyenfajta gyárigazgatóról hallott, szóval áruljam el, mi a differencia Mitvisz és a többi madár között, akkor én csak elnézően mosolygok.

— Csacsikám — mondom majd. — Hát az, hogy Mitviszt leváltják.

Aztán szabad szemmel is, messzelátón is beható vizsgálódások tárgyává tettem Pók Mignon bolti eladót, akinek mindenki számára van egy mosolya, aki a pult mögül is ritka életörömet áraszt a szélrózsa több irányába, s mint ilyen, ornitológiai szempontból is egészen egyedi madárnak tekinthető.

— Jó, jó — vetheti ellenem egy akadékos lélek. — De hát találkoztam én már másutt is ilyen kedves, kanáritermészetű eladóval. Mi hát a különbség Pók Mignon és a többi madár között?

— Csacsikám — mondom erre én elnéző mosollyal. — Hát az, hogy Pók Mignon nem maszeknál dolgozik.

Végül szabad szemmel is, messzelátón is hosszan tanulmányoztam egy Braunhaxler Pils címkét viselő palackot és meggyőződtem arról, hogy ilyen fajtát nálunk eddig még sosem láttak.

— Ostoba beszéd — förmed rám erre egy goromba lélek. — Hiszen a Braunhaxler Pils hosszú ideje kedvenc sörünk. Minősége, zamata, szesztartalma évek óta változatlan. Szeretném tudni mi a különbség a tavalyi Braunhaxler Pils és az idei Braunhaxler Pils között?

És én erre is csak elnézően mosolygok.

— Csacsikám — mondom majd. — Várd meg, míg a kasszához érsz.

Peterdi Pál

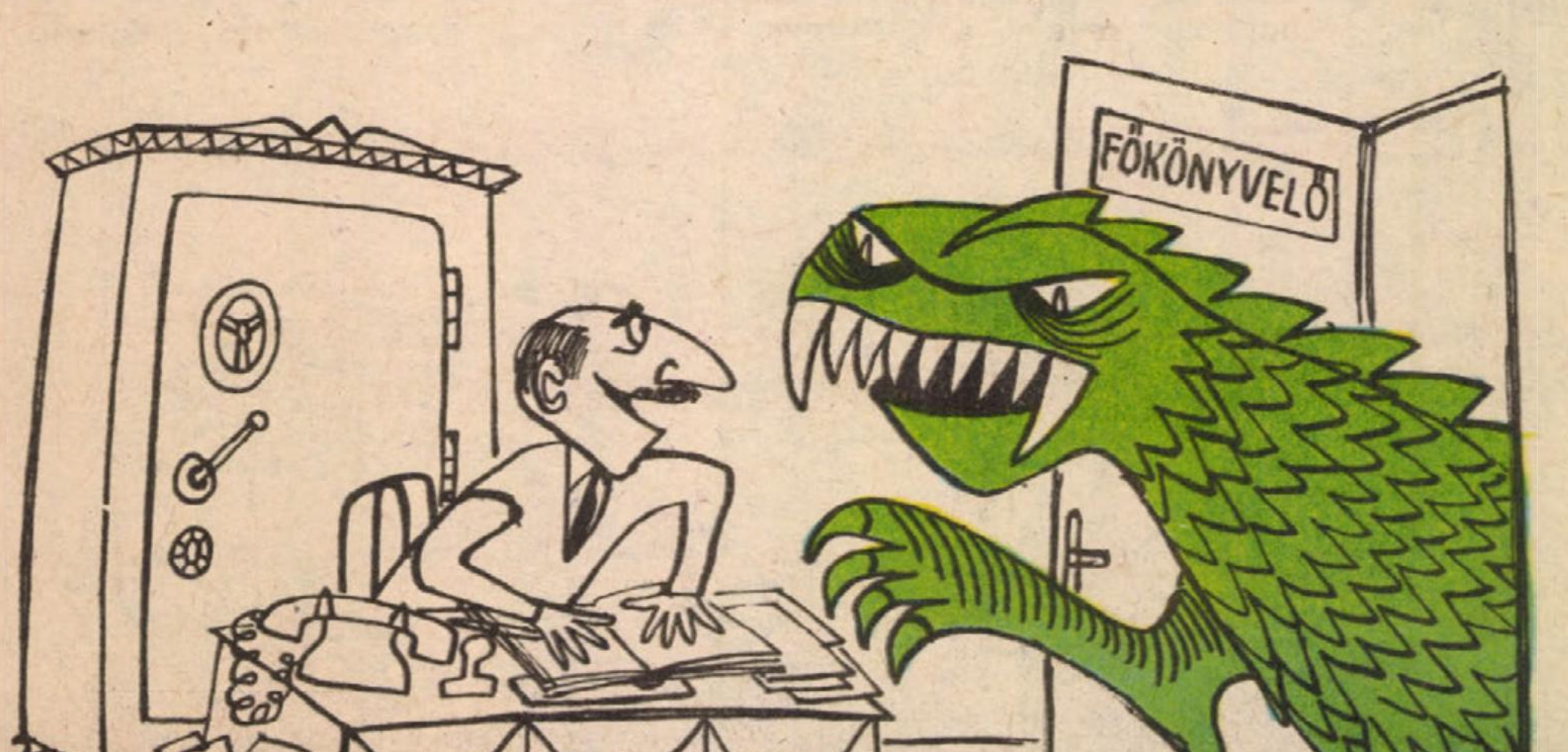

– Hál' istennek, már azt hittem, revizorok...

AZ ÉPÍTŐIPAR JÖVŐJE

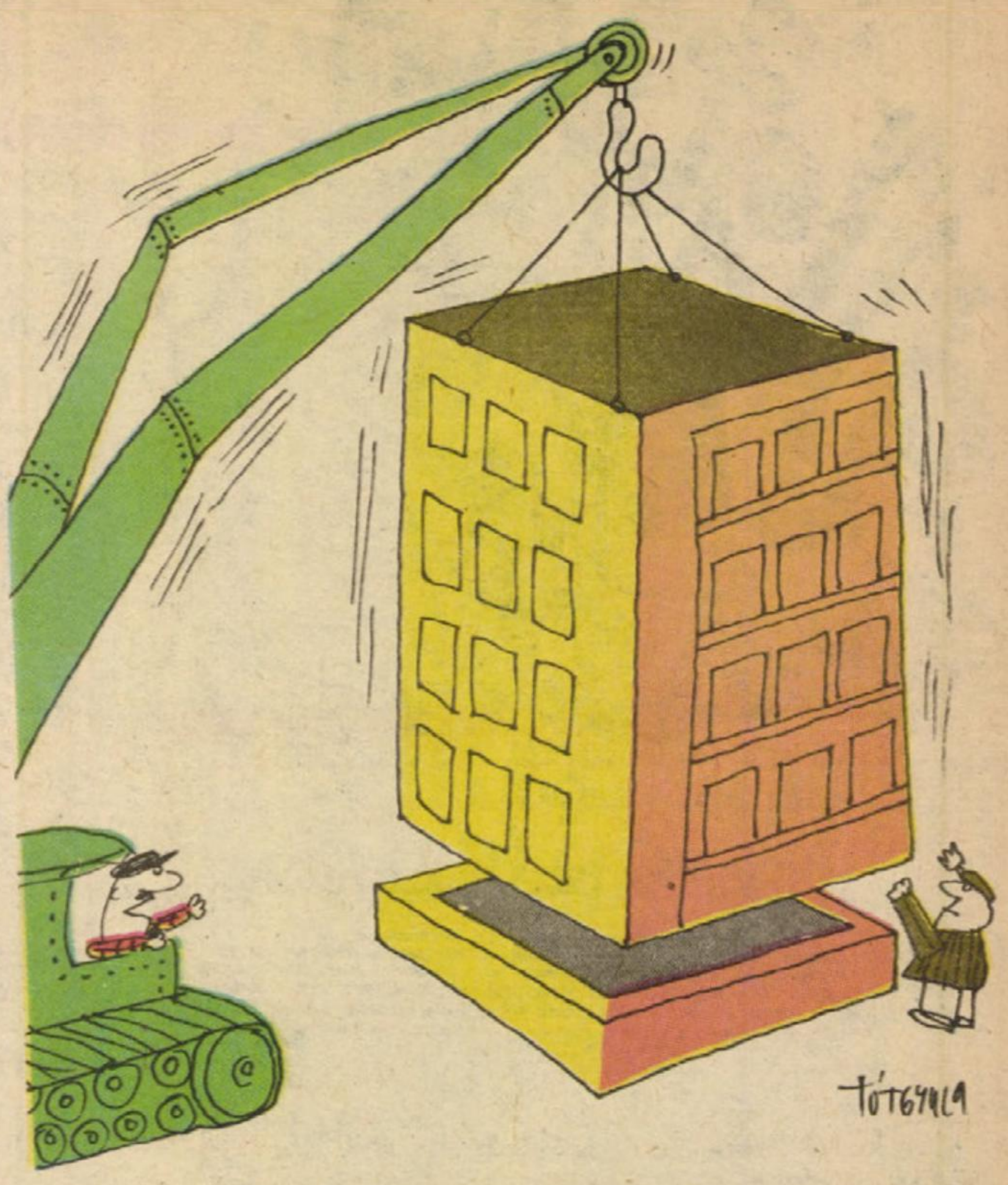

– Meghoztam a házgyárból!...

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Nápolyból érkezett történet.

A külföldi turista azt mondja a főpincérnek:

— Örülök, hogy a konyhai személyzet olyan tiszta!

— Honnan tudja, signore, hiszen nem volt a konyhában? — csodálkozik a főpincér.

— Az igaz, de mindennek, amit nekem eddig feltálaltak, szappan íze volt.

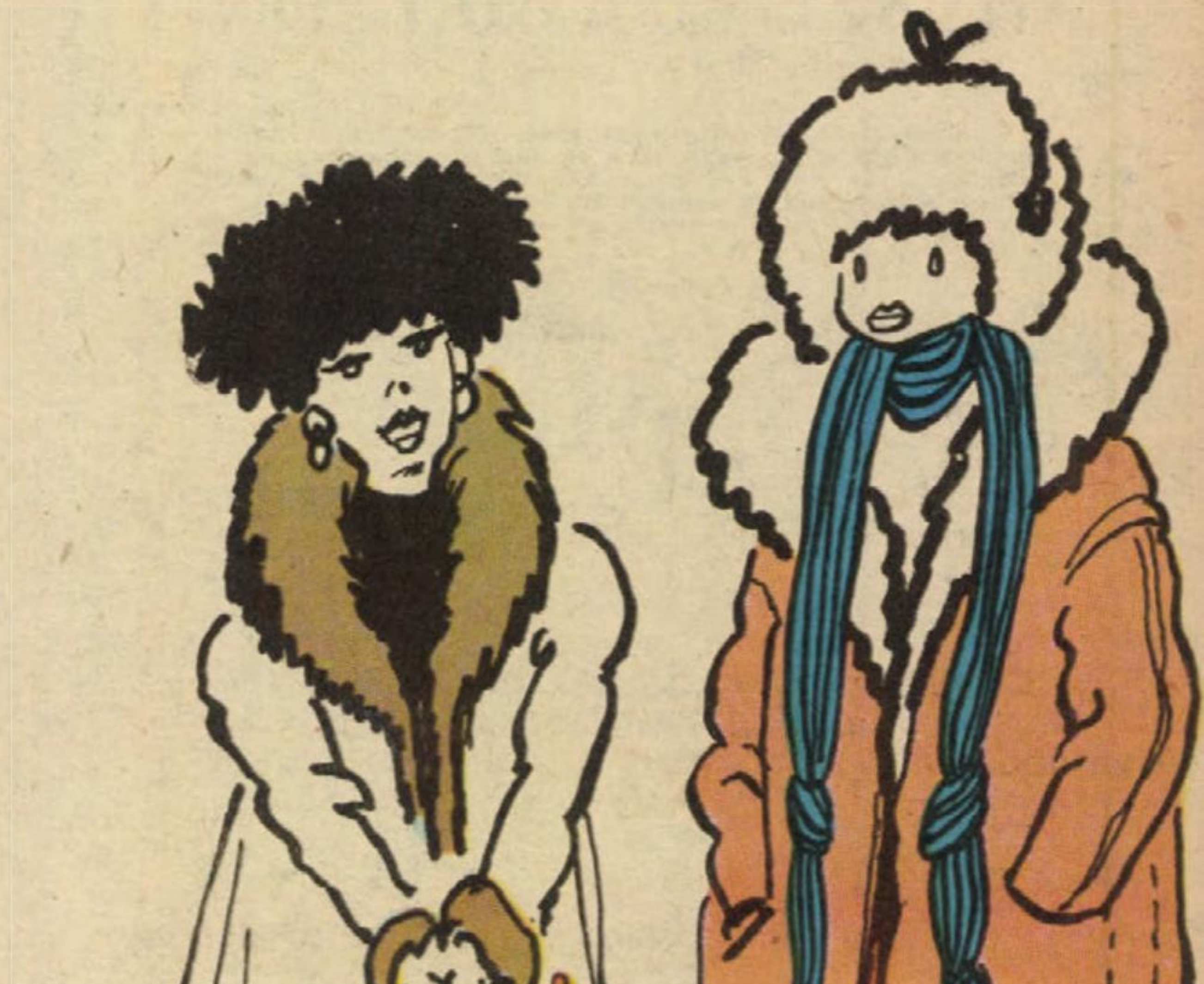

– És ha meggondolom, hogy az öregek még miniben jártak...

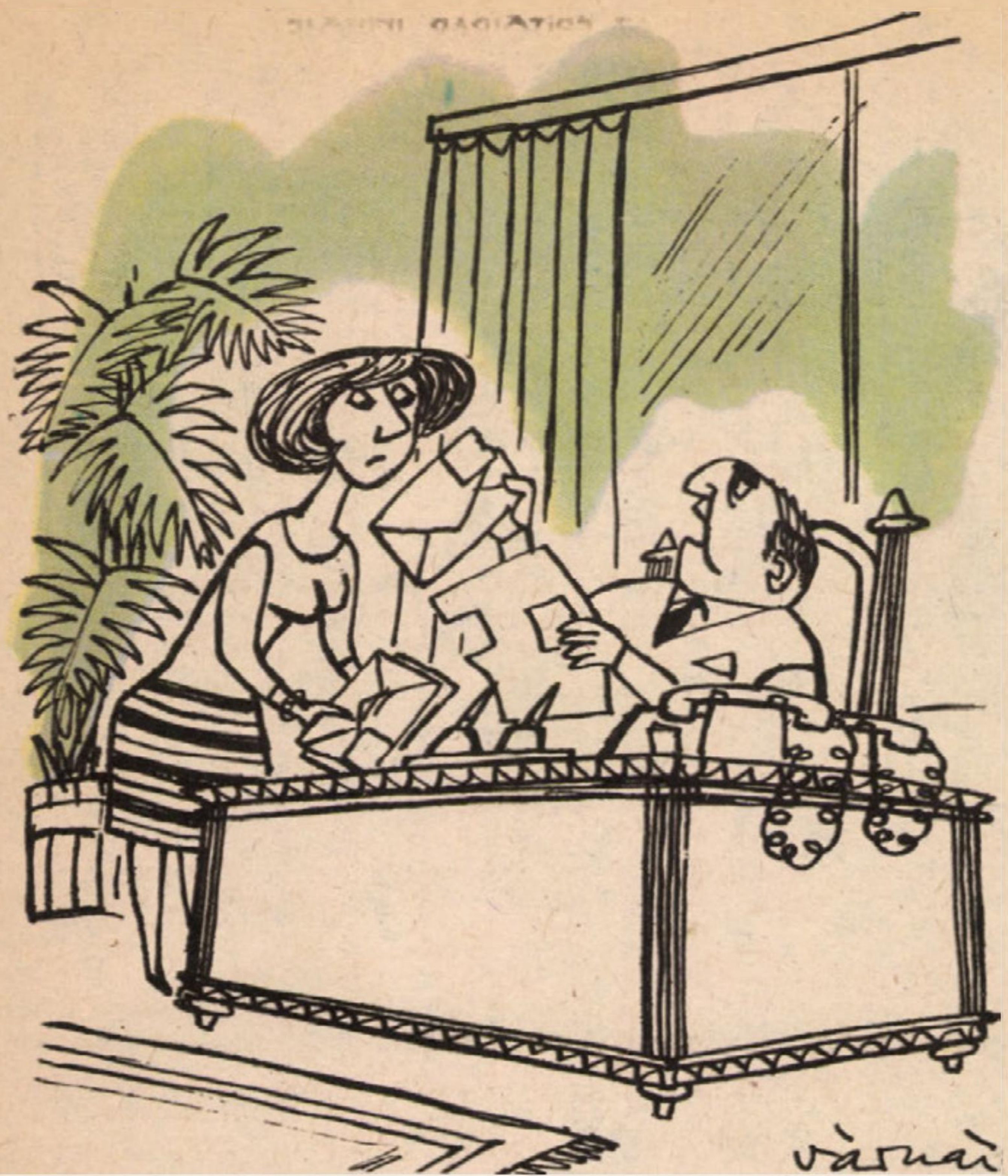

– Rendben van, hogy a kisfia gyűjti a bélyegeket, de először én szeretném elolvasni a leveleket . . .

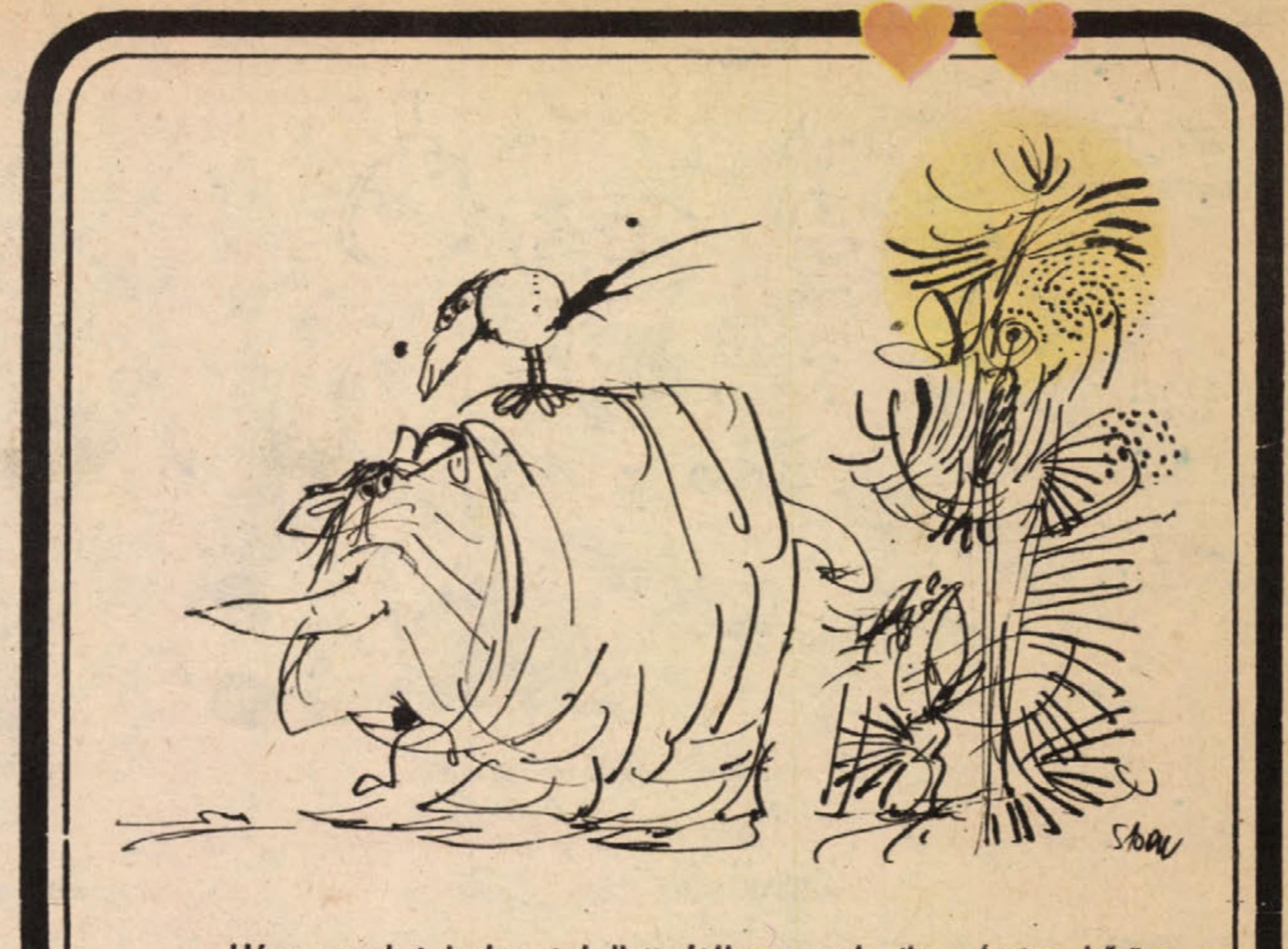

– Hány szerelmi kudarcot kellett átélnem, amíg ilyen vastag bőröm lett!

A BOSSZÚ

Felás Emil törzsvendég megnézte a Kék fény legutóbbi műsorát, ahol arról értesült, hogy egyes gebines és egyes szoros elszámolású éttermekben sokszor azt eszi, amit más meghagy. Ez Felás Emilt szívcsúcson ütötte, mivel már ő is többször gyanakodott az egyes éttermekben elfogyasztott tökfőzelékre, meg a céklasalátára is.

Még hogy maradékevés a mi humánus társadalmunkban? — mondta magában. — Hát egy frászt, majd én megmutatom a vendéglátóiparnak! — szintén magában.

És bement a törzshelyére, a Zöldmandula étterembe. Aztán betyáros mosollyal azt mondta a minden vendéglátóipari trükkben ismerős pincérnek, hogy végigeszi az étlapot.

Meggylevest öt maggal, aztán előételként kaszinótojást három sárgájából, majd aperitifként fél fütyülős barackot, ebédközti italként egy háromdecis osztrák import sört, utóitalként pedig három deci sillert egy kis kancsóban. És sóskaszószt, és kétlyukú velőscsontot, és rántott bordát, és utána betyárbatyut, meg sárgabarackbefőttet.

Aztán a pincér semmire se gyanakodva kihozta Felás Emil törzsvendégnek az előző napról maradt felforrallt meggylevest hidegvágóval nyolc maggal és egy burkolattal sem, de a hősünket ez nem érdekelte, mivel csupán három meggymagot evett meg a levesből, a többit pedig észrevétlenül megjelölte az asztal alatt golyóstollával, hogy ha másnap is neki hozzák ki, akkor legalább ismerős meggymagokat egyen a levesében.

Aztán az előétel után otthagyta másfél kaszinótojásban eldugva egy kis cetlin a Belkereskedelmi Minisztérium Vendéglátóipari Főosztályának telefonszámát, hogy az ő maradékát megevő mérges vendég legalább azt tudja, kinél kell panaszkodni.

A fél fütyülős barackot viszont megsózta, majdan egy kis borsot is öntött bele, s úgyszintén fogyasztás nélkül az asztalon hagyta. Az importan kibontott osztrák üveges sörébe ecetet öntött, az ecetbe napolajat, az olivaolajba sósborszeszt, a félig ivott sillerébe pedig beledugta a ruhatári jegyét, paradicsommártással.

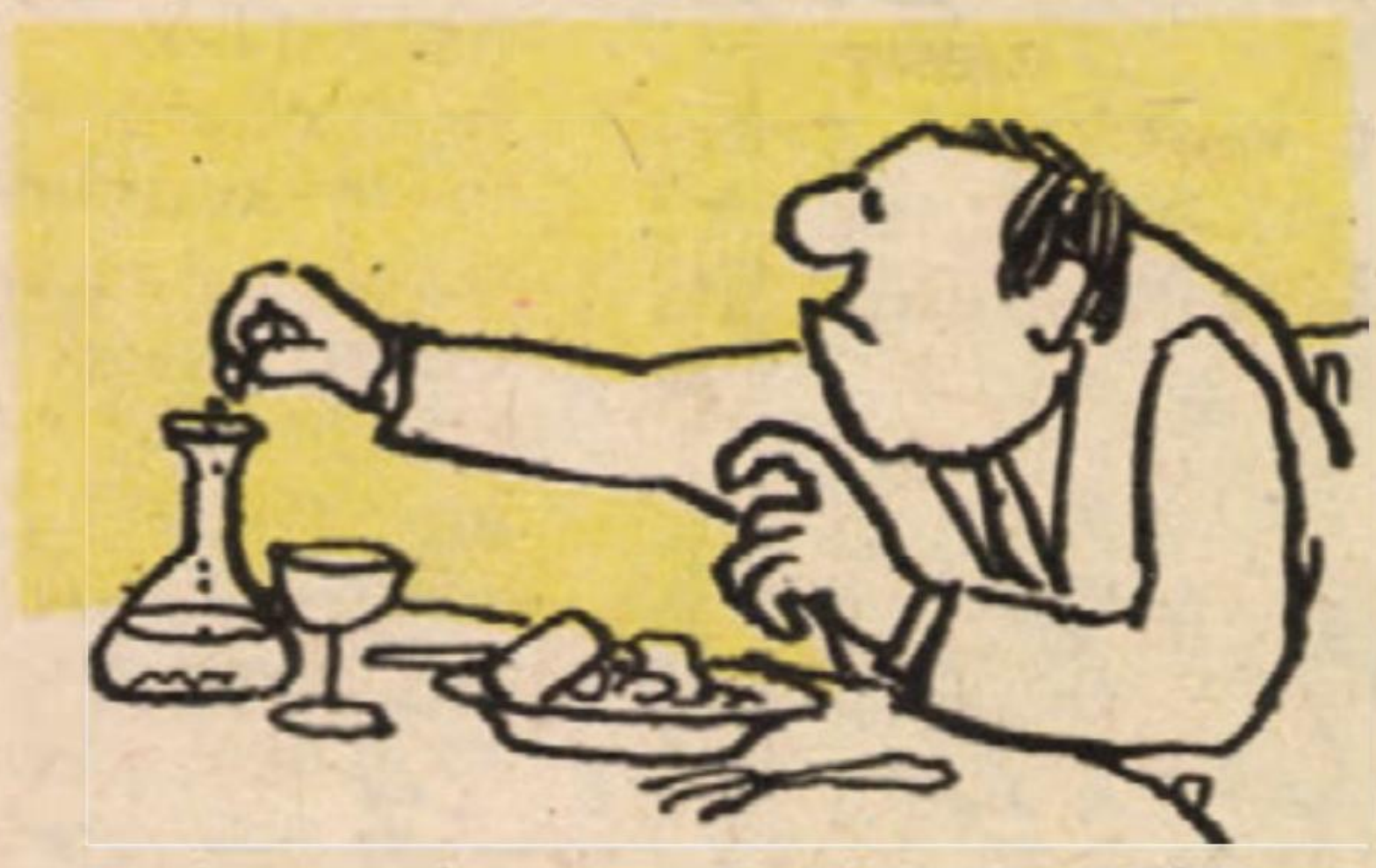

Ezért már mindenki kitalálhatja, hogy a sóskaszósz utójába belecsente a papírszalvétáját, és a szomszéd asztalnál ülő kedves vendég nejét, hogy annak visítson fel a villája alatt, akinek újra kihozzák a konyhából.

Az alig kikalapált velőscsontjába csak nitroglicerint rakott, hátha észreveszi az éttermet ellenőrzők nagyszámú tábora, hogy a többször felszolgált velőscsonttól felrobban az étterem.

A rántott bordáját és az uborkáját viszont keresztül-kasul vágta étkezés nélkül, miközben a betyárbatyuját leöntötte spanyolviasszal, a kicsit megcsócsált sárgabarackbefőttjére pedig ráírta a pincér személyleírását 5×4-es fotót mellékelve hozzá, mert jól hitte, hogy az étterem vezetője így is kiengedi a konyhából a befőttet egy újabb kedves vendégnek.

Aztán összevágta a séfet és a felszolgáló személyzetet apró pici leveskocka darabkákra, és meg is ízesítette őket Vegeta és Delikát ételízesítőkkel, hogy soha az életben ne szolgáljanak ki más vendégektől megmaradt ételeket és italokat.

Csakhogy másnap is bement ebédelni a Zöldmandula étterembe, és az új személyzet éppen a tegnapi bográcsgulyást kínálta udvariasan halászléként a vállalati ellenőrnek. Aki így is megette.

Felás Emil ezért az ellenőrből friss fasírozottat csinált dühében.

Tormai László

ÖSSZETARTÓ BRIGÁD

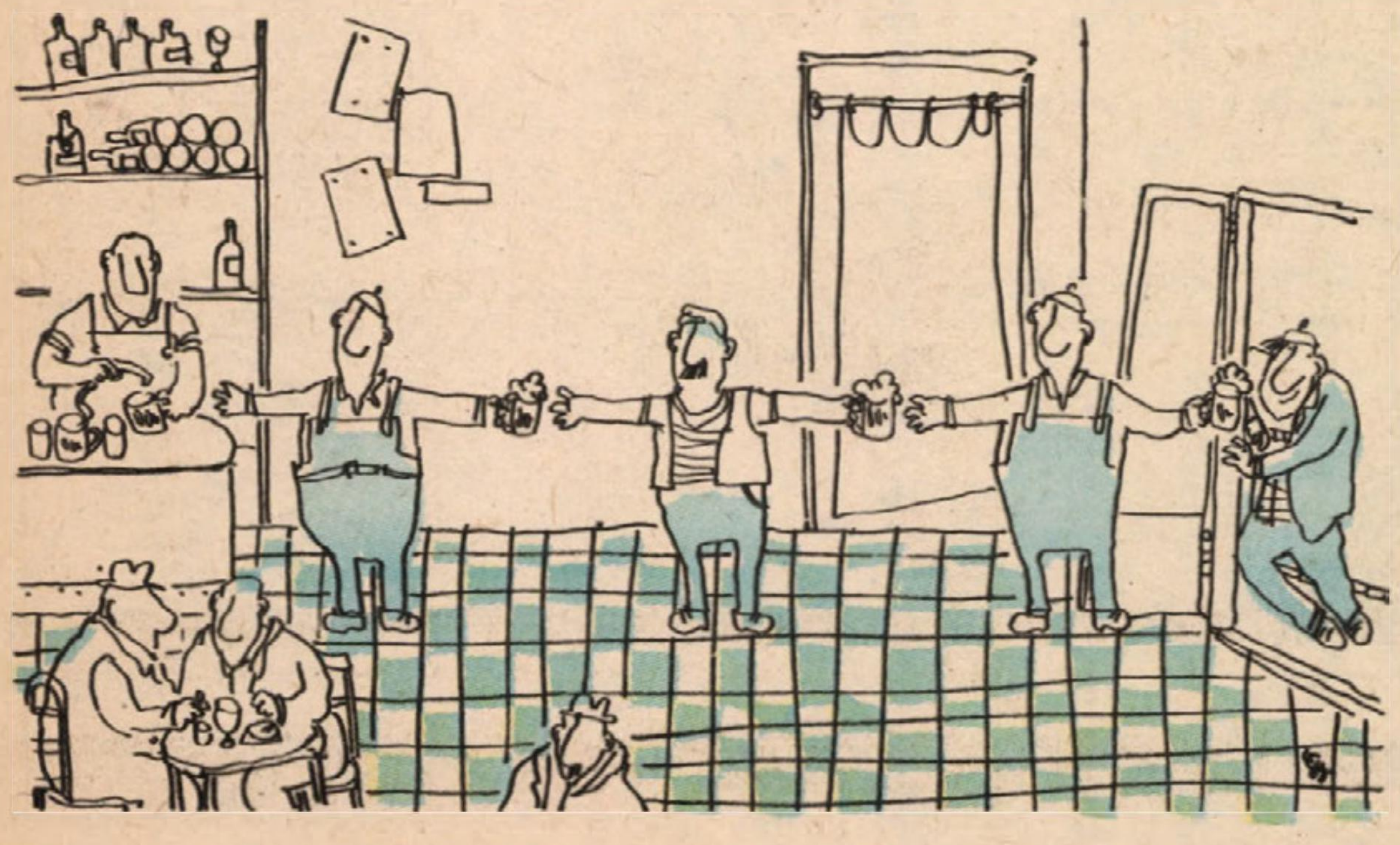

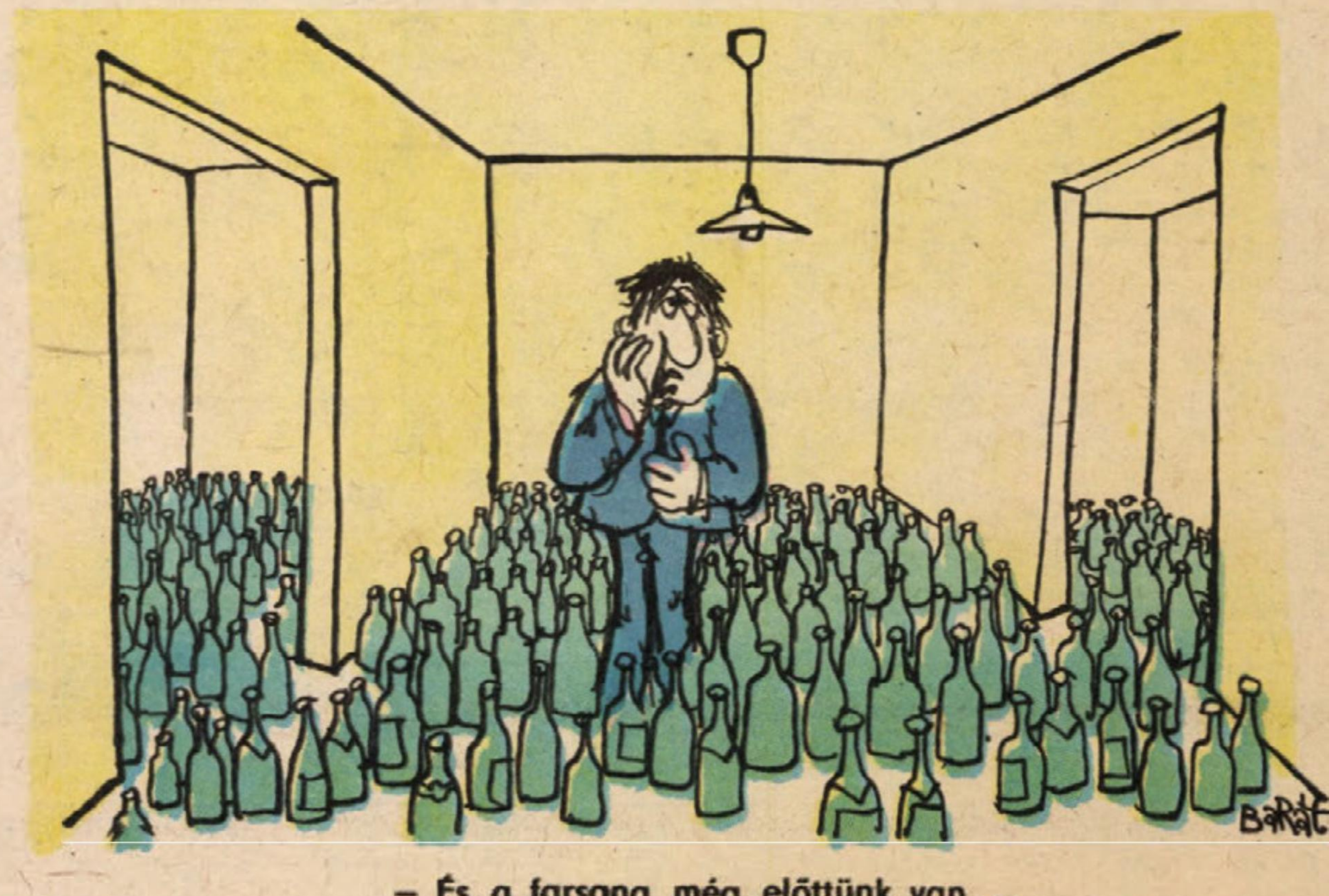

– És a farsang még előttünk van . . .

KARATE

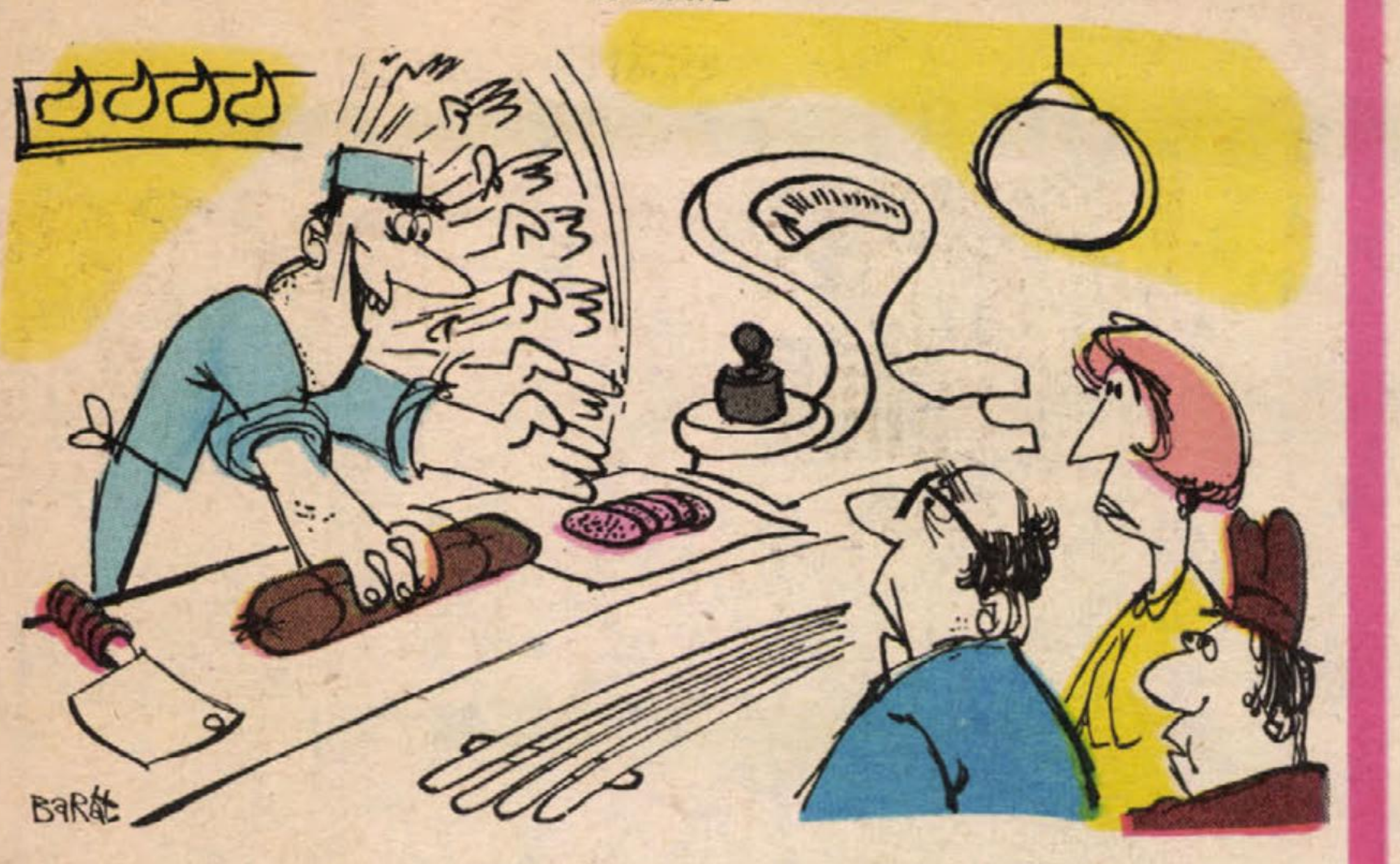

– Igenis, kérem, tíz deka szalámi vékonyra szeletelve...

EGY KIÁLLÍTÁS KÉPEI

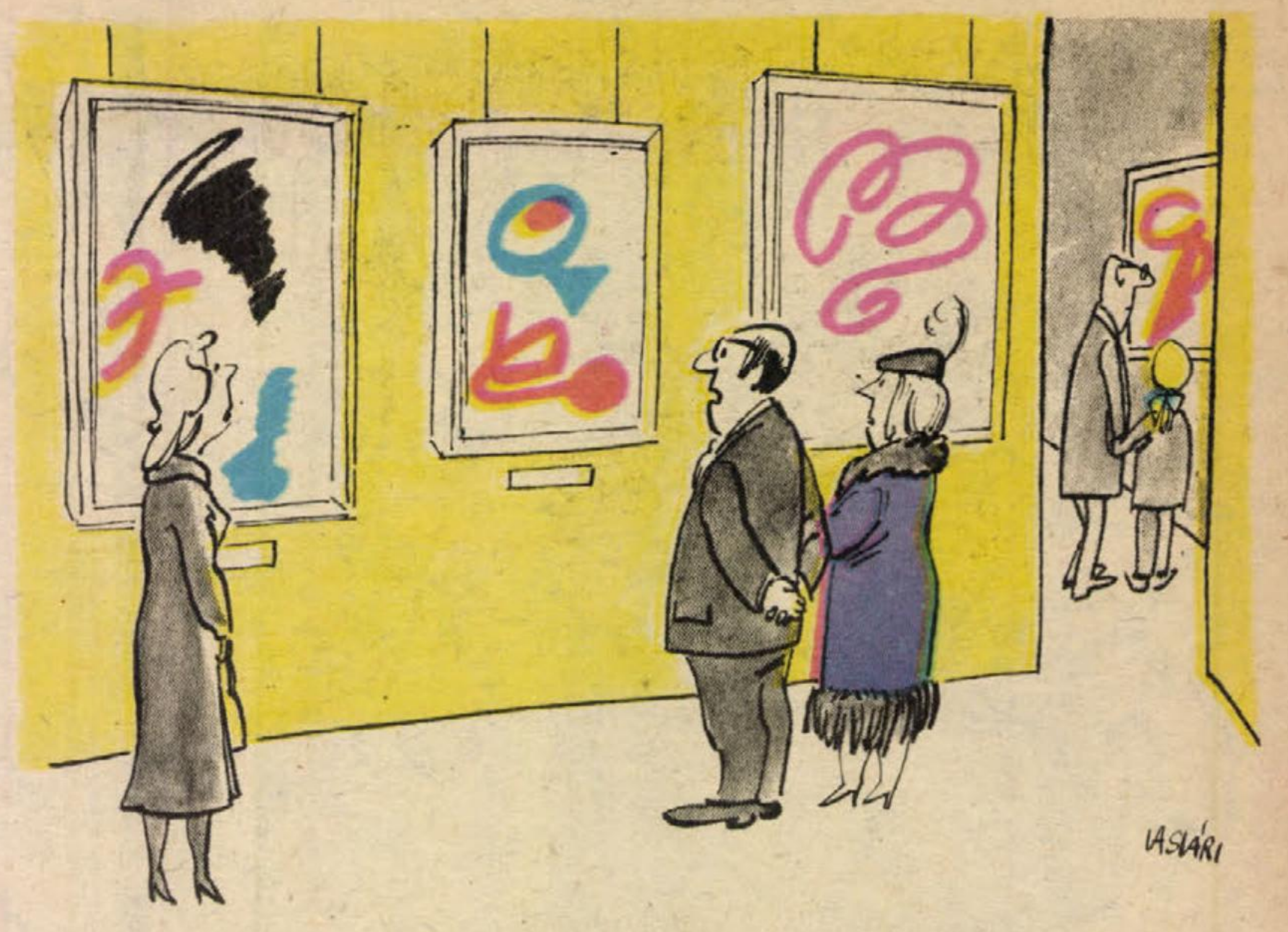

– Ez sem különb a Deákné vásznánál...

HÁZIBEMUTATÓ

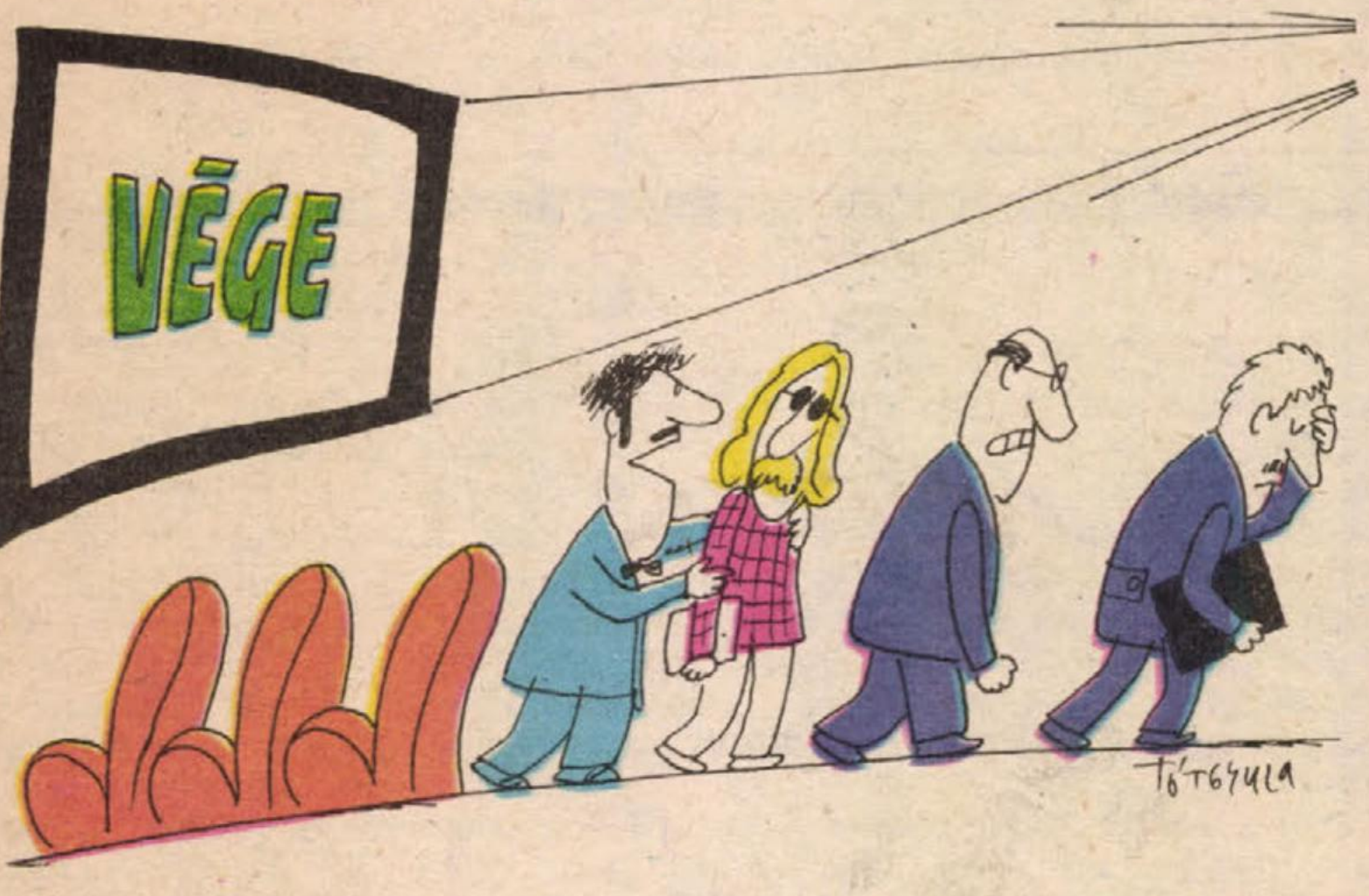

– Most már felejtsük el a balsikerű filmet, és forgassunk gyorsan egy másikat!...

HARMINCÉVES HÁBORÚ

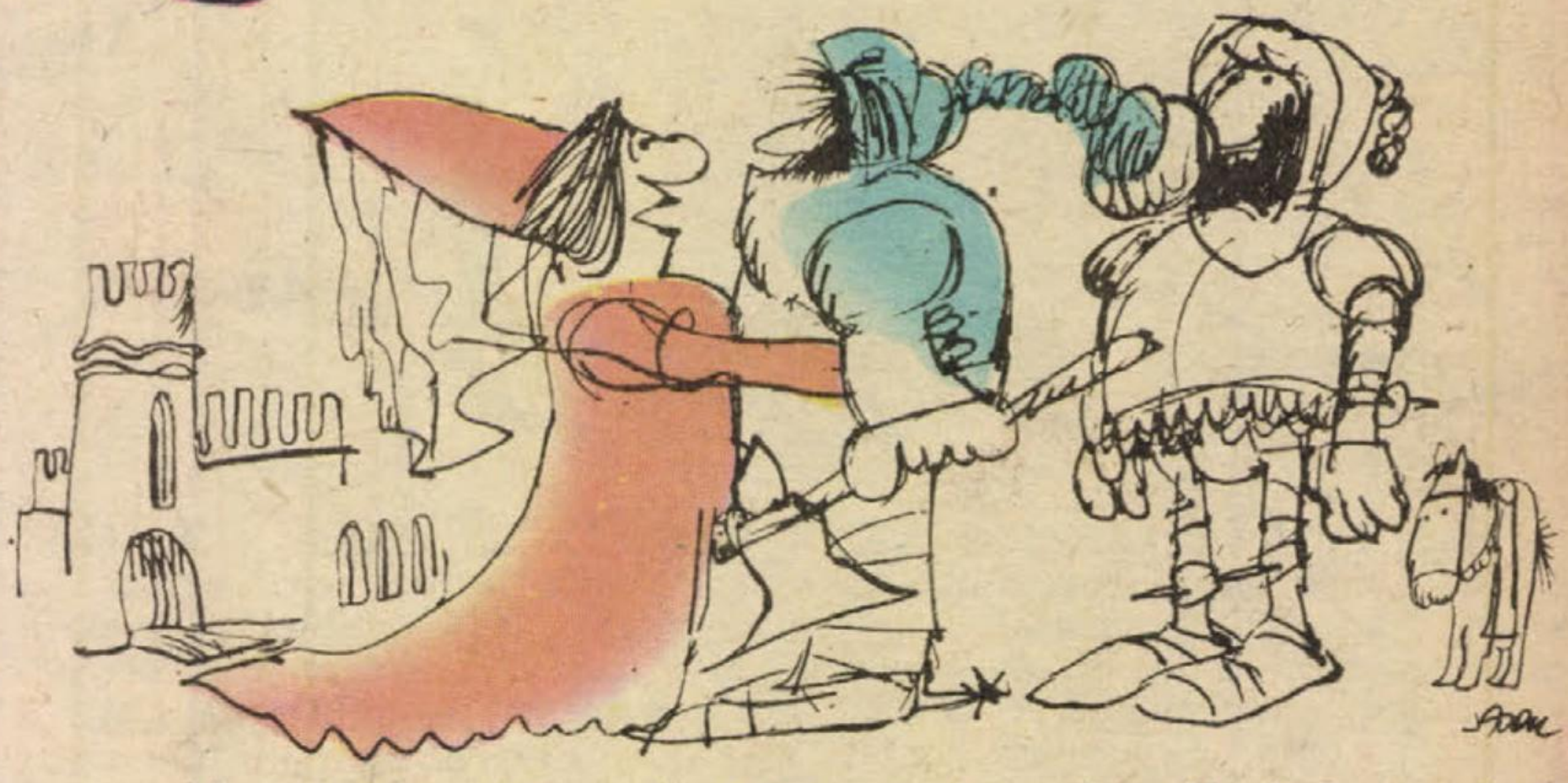

– Ha majd hazajössz szabadságra, ne felejtsd a táborban az erényövem kulcsát, mint a múltkor.

(zárójelek)

Megy az utcán a férfi. Nem mai gyerek — egyáltalán, az idősebb korosztályhoz tartozik, aki már guggolva is kibírja a nyugdíjig.

Vele szemben közeledik a nő. Elmúlt húsz, kétszer is, sőt. Aligha venné észre a férfi, ha nem mosolyogna rá már messziről.

De vajon csakugyan reá mosolyog? Talán mögötte jön valaki, annak szól a barátságos fintor. A férfi hátranéz. Közel és távolban senki.

— Csak így elmennél mellettem? — fogja meg a hölgy a férfi kabátját. *(Miért nem akar ez megismerni engem?)*

— Jaj, ne haragudj, de úgy elbambultam... — heherészik a férfi. *(Ki lehet ez a nő? Nem „olyan", azt látni rajta.)*

— Ej, Gábor, Gábor! — csóválja a fejét a nő. *(Zavarban vagy, fiúka?)*

— Hát hogy és mint? — érdeklődik kedveskedve a férfi, miközben gyengéden megfogja a kabátját markoló kezet. *(A keresztnevemet is tudja, és tegez, és... a tekintete... Megvan! De nem, Gittának kék volt a szeme, az övé pedig barna.)*

— Látom, még mindig nem ismertél meg — finoman gúnyos a nő mosolya. *(Külsőre nem sokat változott az úr, de úgy látszik, egy kicsit már szenilis.)*

— Jaj, dehogynem! Ugyan borzalmasan pocsék az arcmemoriám, de téged... téged csak megismerlek, te... óvatosan megpuszilja a nő bal arcát, aztán a jobbat is. *(Aki időt nyer, az életet nyer, de minimum annyit, hogy közben következtessen... De miből? A haja festve van, a szeme is alá meg fölé húzkodva, a magassága is rejtély, hiszen a csizmájának a sarka majd tíz centi, a kucsma a fején másfél arasz, viszont a puszikat szívesen fogadta, tehát valamikor... Megvan! Sári! Hát persze!)*

— Radó Mara vagyok — nevet fölényesen a nő. *(Megkönyörülök ezen a szegény papucson, akinek még emlékeznie is tilos rám.)*

— A születésnapod: március tizenhetedike — nevet magabiztosan a férfi. *(Az isten áldjon meg, Mara, egy hajszálon múlt, hogy nem sáriztalak le.)*

— Tapintatból nem mondod az évet? *(Vagy inkább magadhoz vagy tapintatos? Tizenkét év van köztünk. Akkor ez még nem számított, még férfi voltál...)*

— Mit számítanak az évek? Nézd csak azt a férfit! Amikor elment mellettünk, úgy megnézett, hogy majd kiesett a szeme. *(Valóban idenézett, azon csodálkozott, hogy mit babusgatom ennek az öreg nőnek a kezét. A kezemben hagyta, hát nem ereszthettem el.)*

— No, te sem panaszkodhatsz. Nem változtál semmit, azért ismertelek meg már messziről. *(A fejedet most is úgy oldalt tartod, és a járásod épp olyan csoszi-moszi, persze kicsit elhíztál, hatnyolc kiló... és ha nevetsz, látszik a protézised.)*

— Engem csak a hajad színe zavart meg. Persze, jól teszed, hogy festeted, a szőke haj fiatalít.

— És nekem arra nagy szükségem van. Igaz? — villámlik a nő szeme. — No, ne hápogj, ne tátogj! Örülök, hogy láttalak. Isten megáldjon! — és elviharzik.

A férfi lépne utána, hogy megengesztelje, De megtorpan, legyint lemondóan. Úgyis hiába, hiszen elfelejtette az utolsó fél mondatát zárójelbe tenni.

Sólyom László

ÖRÖM

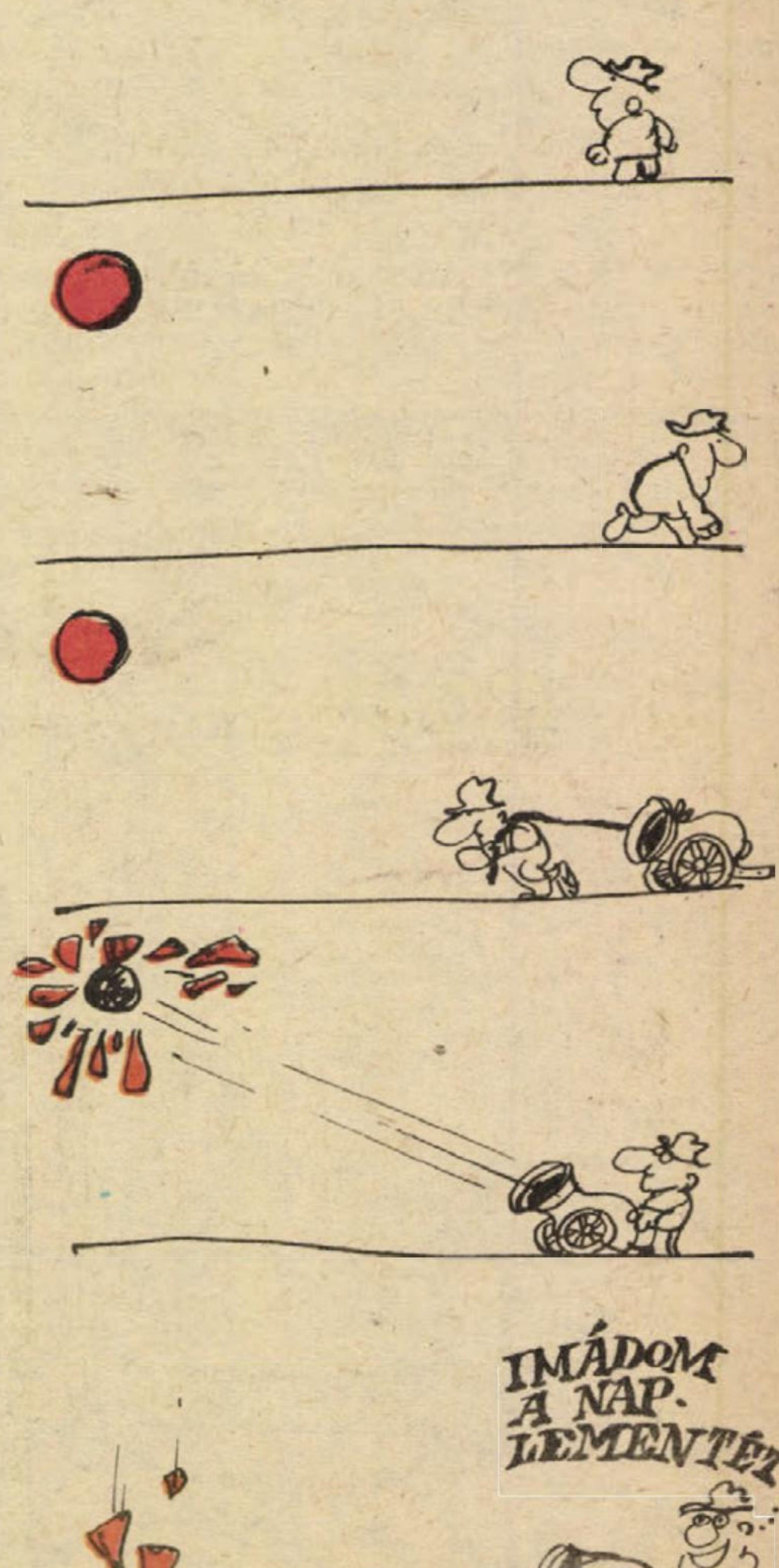
IMÁDOM A NAPLEMENTÉT!

ÖREGEK A TÉREN

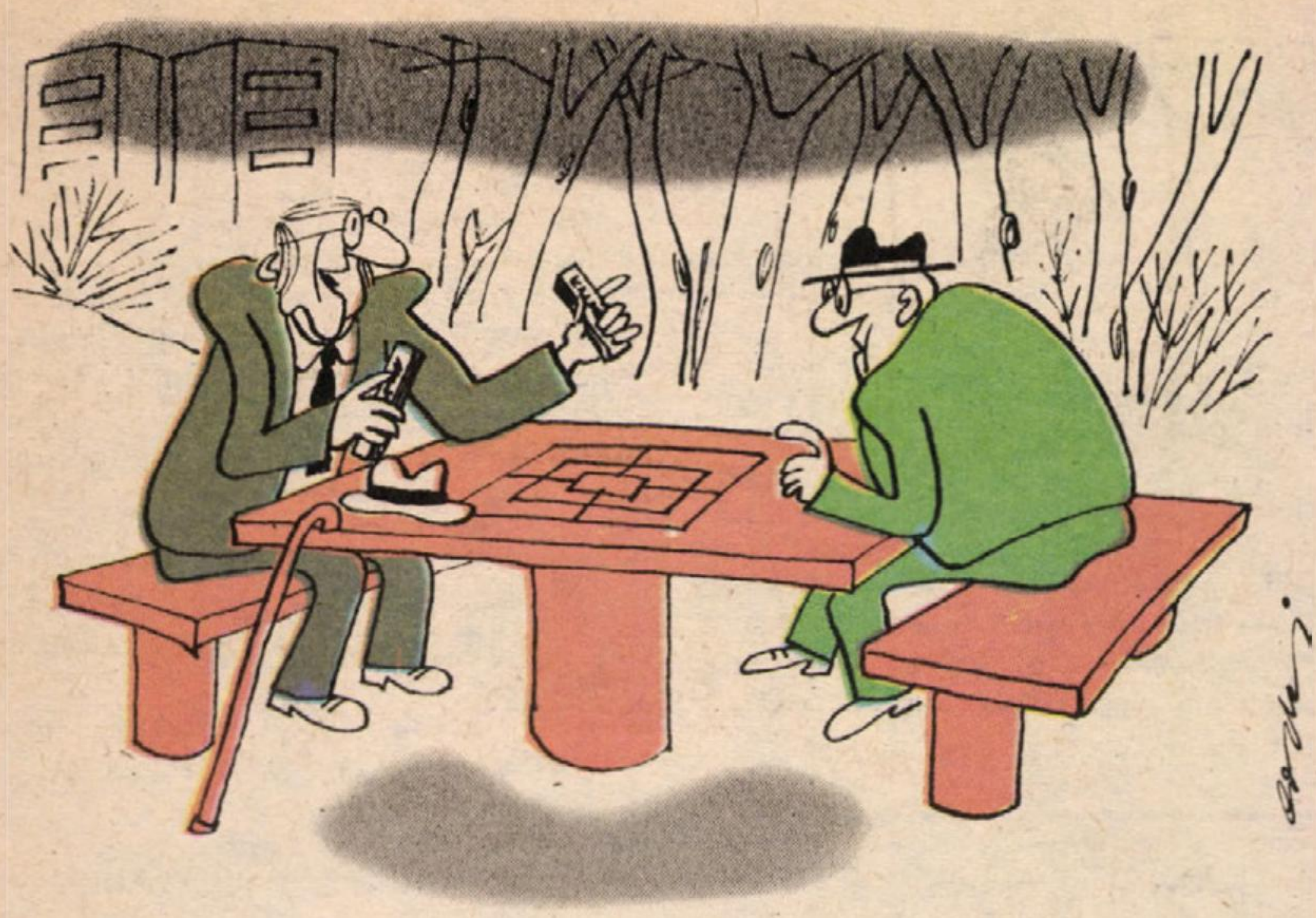

– Válassz, melyikkel játszol? Karil vagy Kalmopirin?

BEJELENTKEZÉS

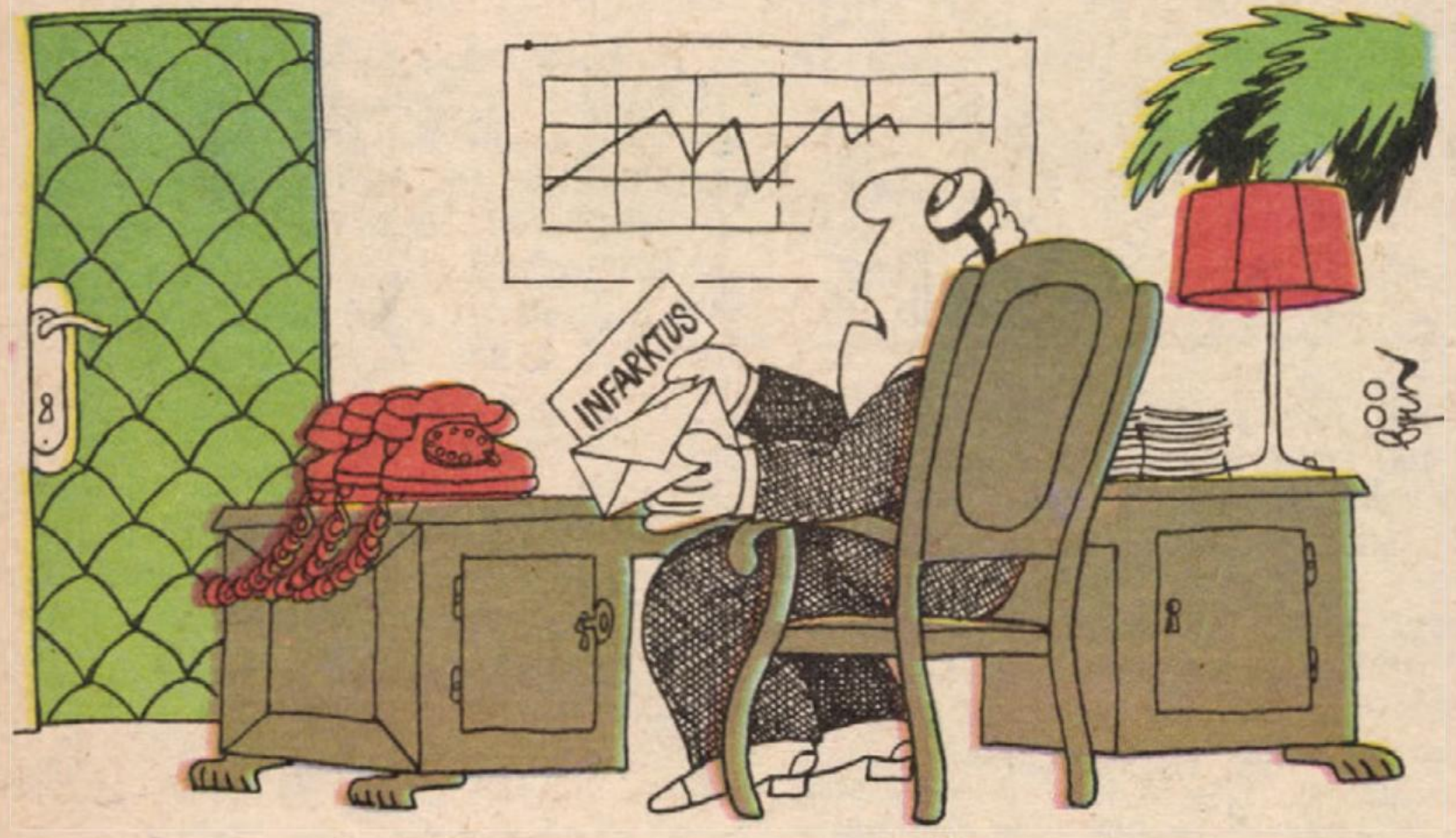

KÉNYELMES LAKÓTELEP

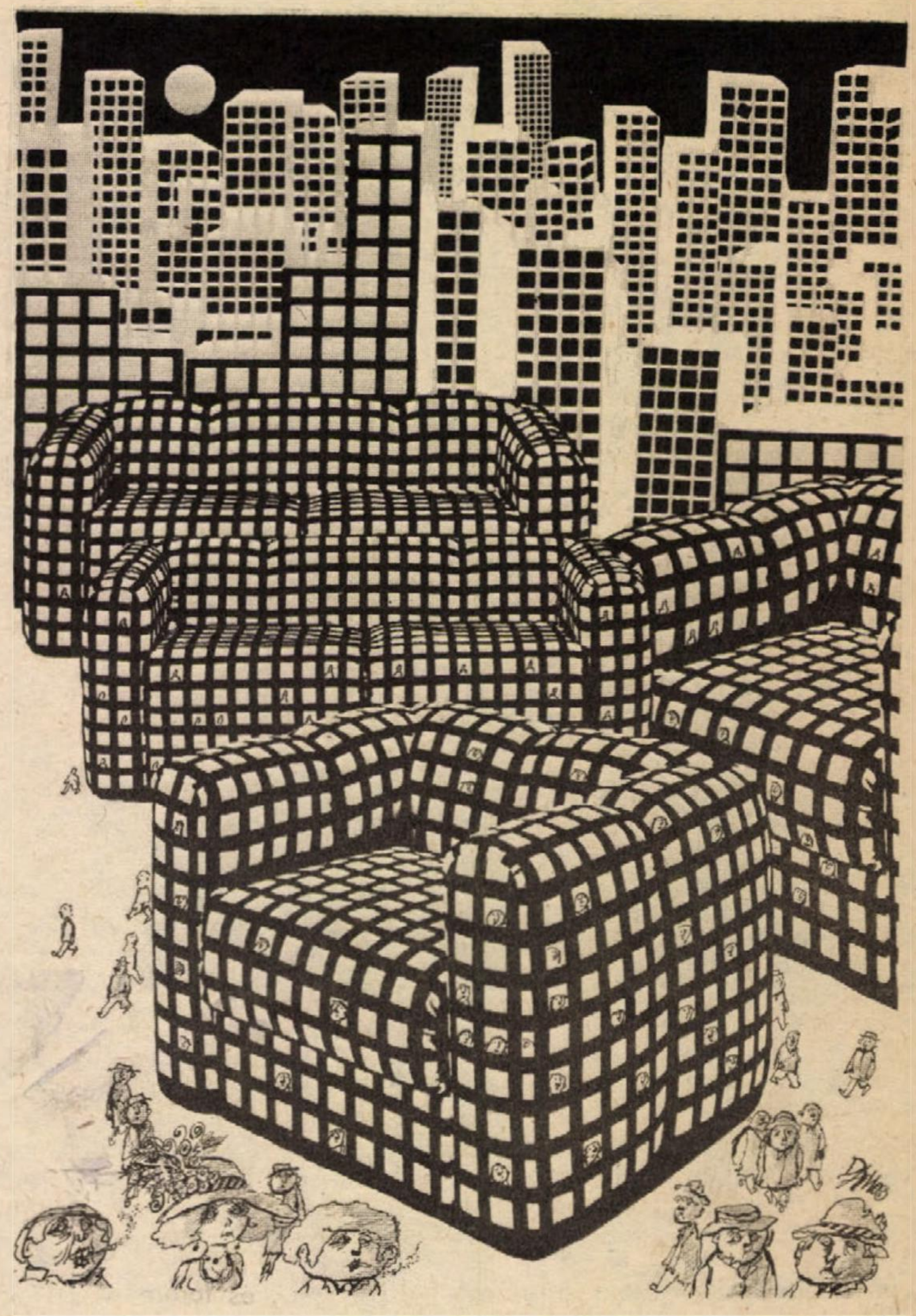

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Londonból érkezett:

Két angol hölgy beszélget:

— Az ön férje nagyszerű ember!

— Lehet, hogy igaza van, de én nem ismerem közelebbről.

— Hogyhogy?

— Hét klubnak a tagja.

TÖKÉLETES TÁJÉKOZTATÁS

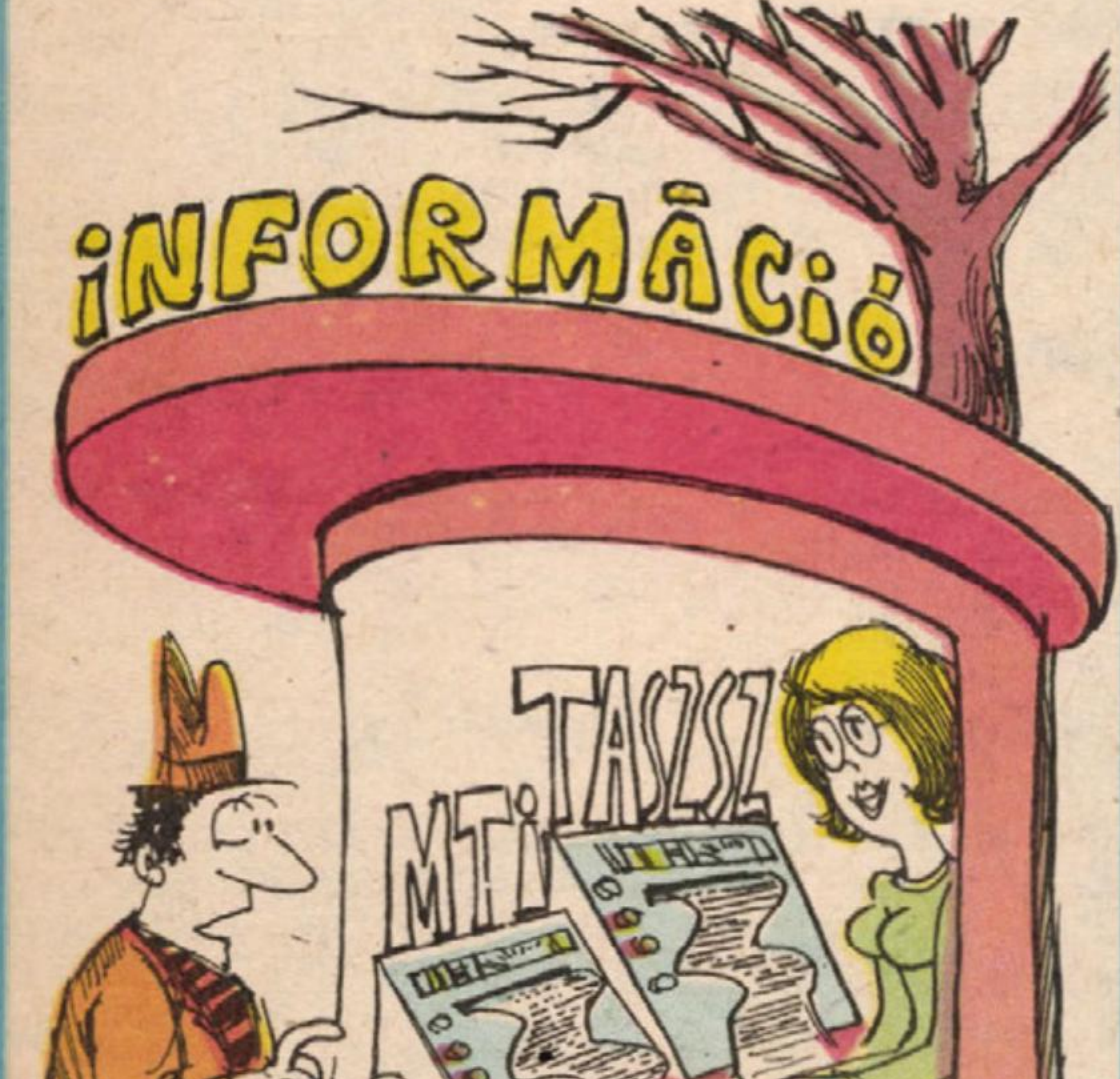

ZSÖLLYE

Kibédi Ervin letakart kalitkával állított be a Vidám Színpad társalgójába. A kollégák kíváncsian vették körül. — Mi van benne?

Kibédi bűvészi mozdulattal vette le a színes kendőt a kalitkáról. — Samu, a harkály. Fél órával ezelőtt vettem. Aranyos ugye?

Verebély Iván közelebb lépett a kalitkához, amelyben volt egy fadarab és a harkály szorgalmasan kopogtatta.

— Mondd, Ervin, egy ilyen harkály tud beszélni?

— Sajnos nem.

— És fütyülni?

— Hát eddig nemigen fütyült.

— Hát akkor mit tud egy ilyen harkály?

Kibédi bosszús tekintetet vetett okvetetlenkedő kollégájára.

— Mit tud, mit tud? Ismeri a Morse-jeleket!

*

Furcsa baleset érte a népszerű amerikai filmszínészt, Peter Fondát. Autójával Los Angelesből San Diego felé tartott és vezetés közben a rádiót hallgatta. Egy kvizműsort közvetítettek és a műsorvezető Bob Hope éppen arra szólította fel a hallgatókat, hogy hunyják be a szemüket és gondolkodás nélkül mondják meg, milyen színű nyakkendőt viselnek? Peter Fonda automatikusan eleget tett a felkérésnek. Amikor ismét kinyitotta a szemét — szerencsére könnyebb sérülésekkel — egy mentőautó hordágyán feküdt. Nyakkendő nélkül. Ugyanis aznap garbót viselt!

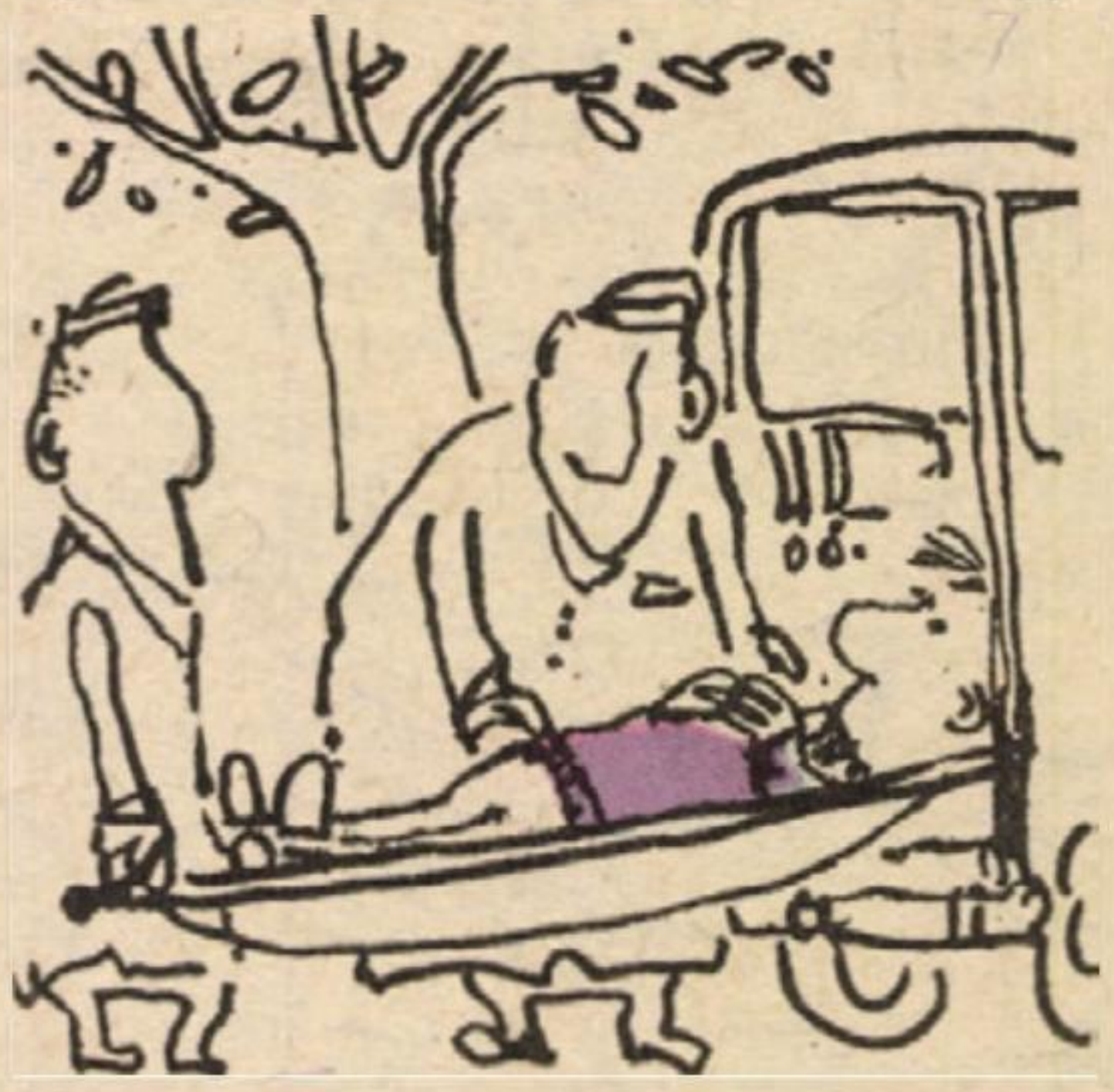

*

Schütz Ila és Sztankay István nagy sikerrel játssza a Madách Kamara Színházban Bernard Slade: Jövőre veled ugyanitt című vígjátékát. A darab hősei huszonöt éven át találkoznak ugyanabban a fogadóban, egy bizonyos napon. Találkozásaik — noha mindketten családosak — nem plátóiak. Így aztán csókolódzás is van a darabban, nem is kevés. Schütz Ila a premier előtt bement az egyik illatszertárba, rúzst venni a darabhoz. Az egyik színben, minőségben megfelelőnek látszott, de azért megkérdezte az eladót:

— Könnyen lejön ez a rúzs?

Az eladó diszkréten elmosolyodott.

— Nem kérem. No persze, ha ügyesen tetszik védekezni...

*

Kedves, ámde pénzügyekben könnyelmű színművészünk öltözőjébe beállít Becski bácsi, aki évtizedek óta szállítja színésznőinknek és színészeinknek a színpadi festékeket.

— Drága művész úr, hat hónapja tartozik nekem. Ne haragudjon, de mégiscsak lehetetlen, hogy mindennap ide kell jönnöm a pénzemet kérni!

Színművészünk megértően bólogat.

— Igaza van Becski bácsi! Ez tényleg nem mehet így tovább! Ezentúl csak egy héten egyszer jöjjön!

Rátonyi Róbert

GÁBOR ANDOR:

AVATÁS

(Most lenne 95 éves a kiváló író és költő, lapunk első főszerkesztője.)

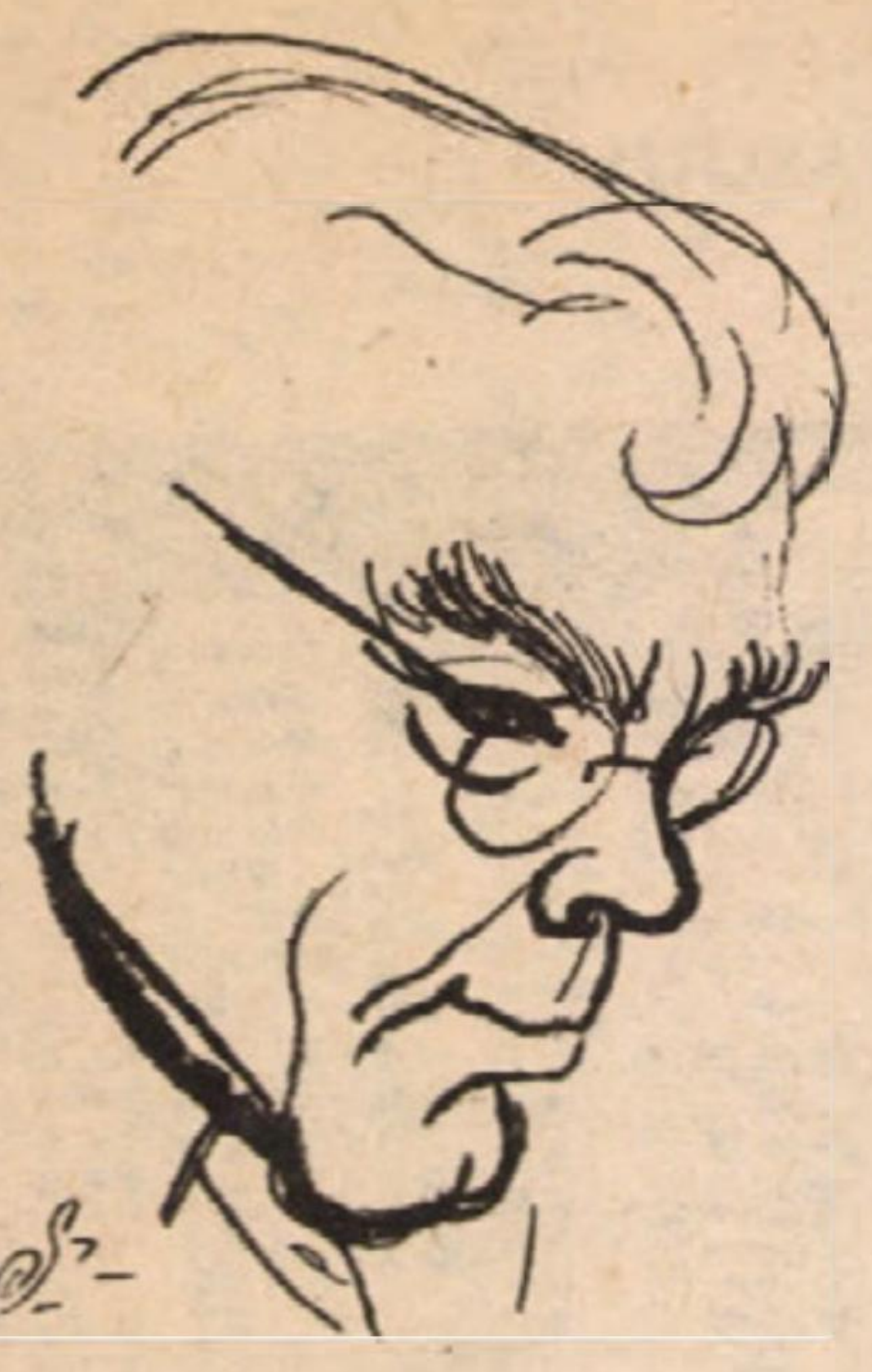

A költő, aki ez esetben én vagyok — nehogy az olvasónak találgatnia kelljen —, a költő szomorú és bajságos életének enyhítésére telefonállomást kapott a tegnapi napon, amely, ekként, életének fordulópontját jelentette. „Íme, mondta a költő, itt van ezen új telefonállomás, hogy én rajta mindennemű ügyeimet jól, sőt kitűnően elintézhessem.” A költő azonnal hozzá is akart fogni, mert restanciái voltak, hiszen már legalább félesztendeje semmit sem intézett el, azzal az ürüggyel, hogy nincs telefonja. De mert kabalás kissé a költő, abban a pillanatban, mikor a kagylót, az új kagylót, kezébe vette, eszébe jutott, hogy telefonját valamely nagyon boldog, nagyon szerencsés, nagyon kedves emberrel való beszélgetéssel kell felavatnia. Miért? Hogy minden következő beszélgetések, eme telefonon, kedvesek, szerencsések és boldogok legyenek. A költő azt hitte, kötelessége Szirmai Albertet, a zeneszerzőt felhívni, ama régi-régi és szíves barátság következtében, amely őket immáron csaknem húsz esztendeje összefűzi. De aztán elállt ettől a szándékától. Mert ez a kitűnő barátja nem tartja boldognak és szerencsésnek önmagát, ha a költő bármilyen kedves embernek ítéli is őt. A boldogságot és a szerencsét pedig oktrojálni nem lehet. Hiába látják az emberek a világ minden örömét bennem, ha én rosszul érzem magamat, akkor én szomorú és bánatos férfiú vagyok. A költő tehát nem hívta fel Szirmai Albertet, hanem képzettársítás kapcsán, Kálmán Imrére gondolt. Azzal avatja fel telefonját, az csak szerencsés, boldog, nagyszerű létű teremtmény! De amikor a költő be akarta mondani a bécsi telefonszámot a kagylóba, szórakozott keze egy levelezőlapot szedett fel az asztalról, amely így kezdődött:

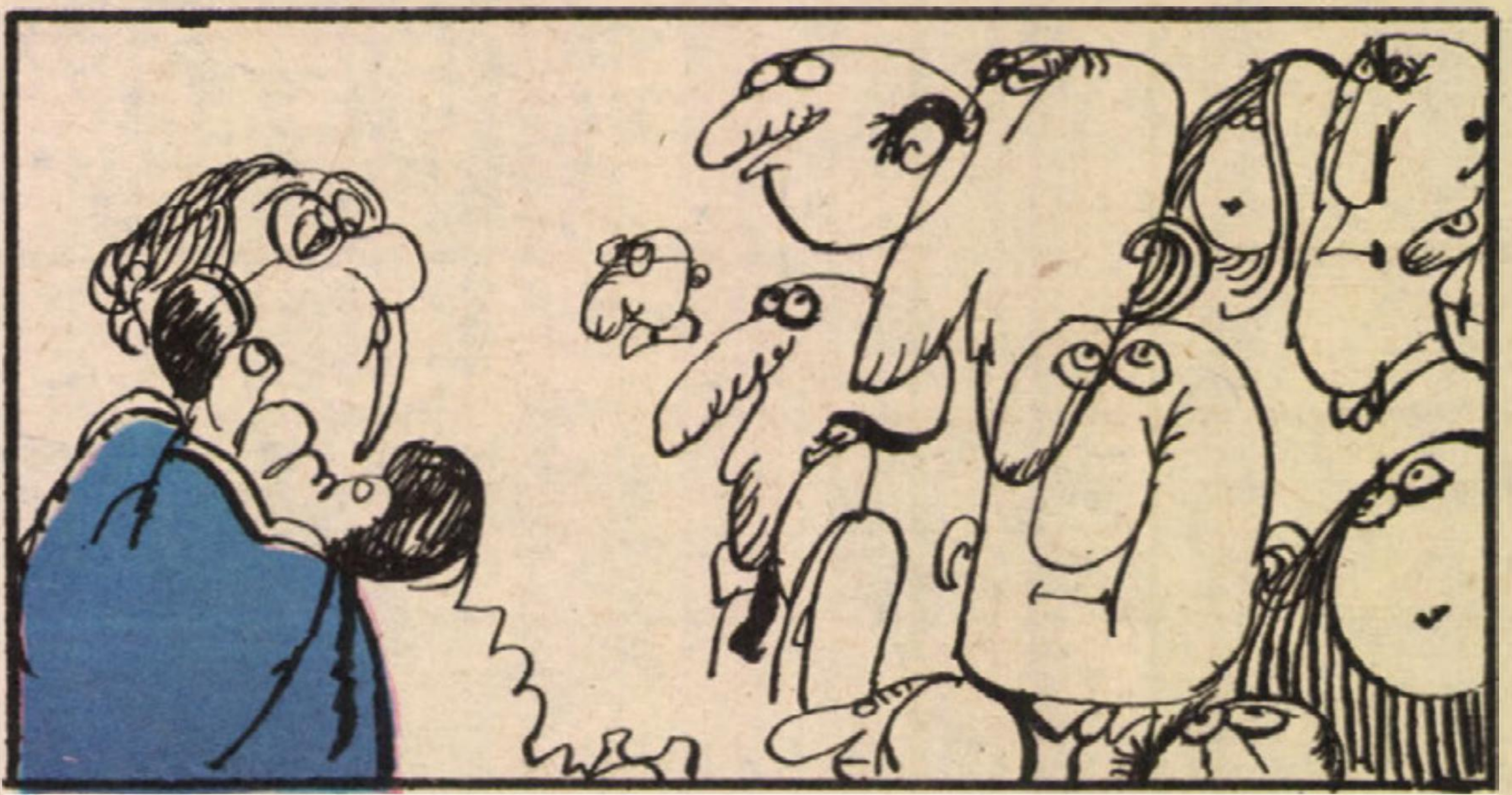

— Képzeld, milyen *pechem* van…

S az aláírás: a felhívni szándékolt muzsikus aláírása. Tehát ez sem jó. Most pechje van éppen szegénynek. A költő tovább lapozott memóriájában és sorra kellett elvetnie összes rokonait, barátait és ismerőseit. Voltak boldog emberek köztük, de azok vagy nem voltak szerencsések, vagy nem voltak kedvesek, voltak szerencsés boldogtalanok és voltak kedves szerencsétlenek. Mind a három jelzőnek egyetlen férfi vagy nő sem tudna megfelelni, aki csak valami módon a költőhöz tartozott. A költő csüggedten tette le a kagylót és elhatározta, hogy nem is próbálja telefonját felavatni. Nem lehet ebben a körös-körül fekete életben! Nem lehet ezen a végleg-elsavanyodott, nekikeseredett világon! Nem lehet. S bár hallatlan sok elintézni valója lett volna, nem kezdte meg munkálatainak telefonon keresztül való megkezdését. Nem kezdte meg a megkezdést, noha tudja, hogy a francia közmondás szerint minden kezdetet azon kell kezdeni (*Il faut commencer par le commencement*, így mondták franciául a háború előtt. Ha a németek el nem foglalták ezt a közmondást, akkor talán még most is megvan. De én nem tudhatom.)

A költő lefeküdt aludni, s reggel hétkor telefoncsengetés riasztotta fel.

— Ki beszél? — kérdezte az álmatlanságtól és a bosszúságtól rekedten.

— Egy *kedves* embere… — mondta az idegen hang. (Aha!)

— Kérem.

— Igazán *boldog* vagyok… — (Ez kezd rendben lenni!)

— Igazán boldog? Miért?

— Mert olyan *szerencsés* lehetek…

A költő nagyon-nagyon örvendett. Egy kedves, boldog és szerencsés emberrel kezdhette mégis telefonüzemét! Hiába, mégiscsak a véletlenre kell bízni a dolgokat. Tárt fülekkel hallgatta a kedves, szerencsés, boldog ember további beszédét.

— …hogy megmondhatom önnek, édes Grünspann úr, hogy az éjjel áruuzsora miatt sürgős följelentést adtak be ön ellen, s a detektívek mindjárt a lakásán lesznek. Égessen el mindent.

A kedves, boldog és szerencsés ember tovább beszélt. De letettem a kagylót, hiszen tévedés volt.

Hogy valaki kedves, boldog és szerencsés, az csak tévedés lehet.

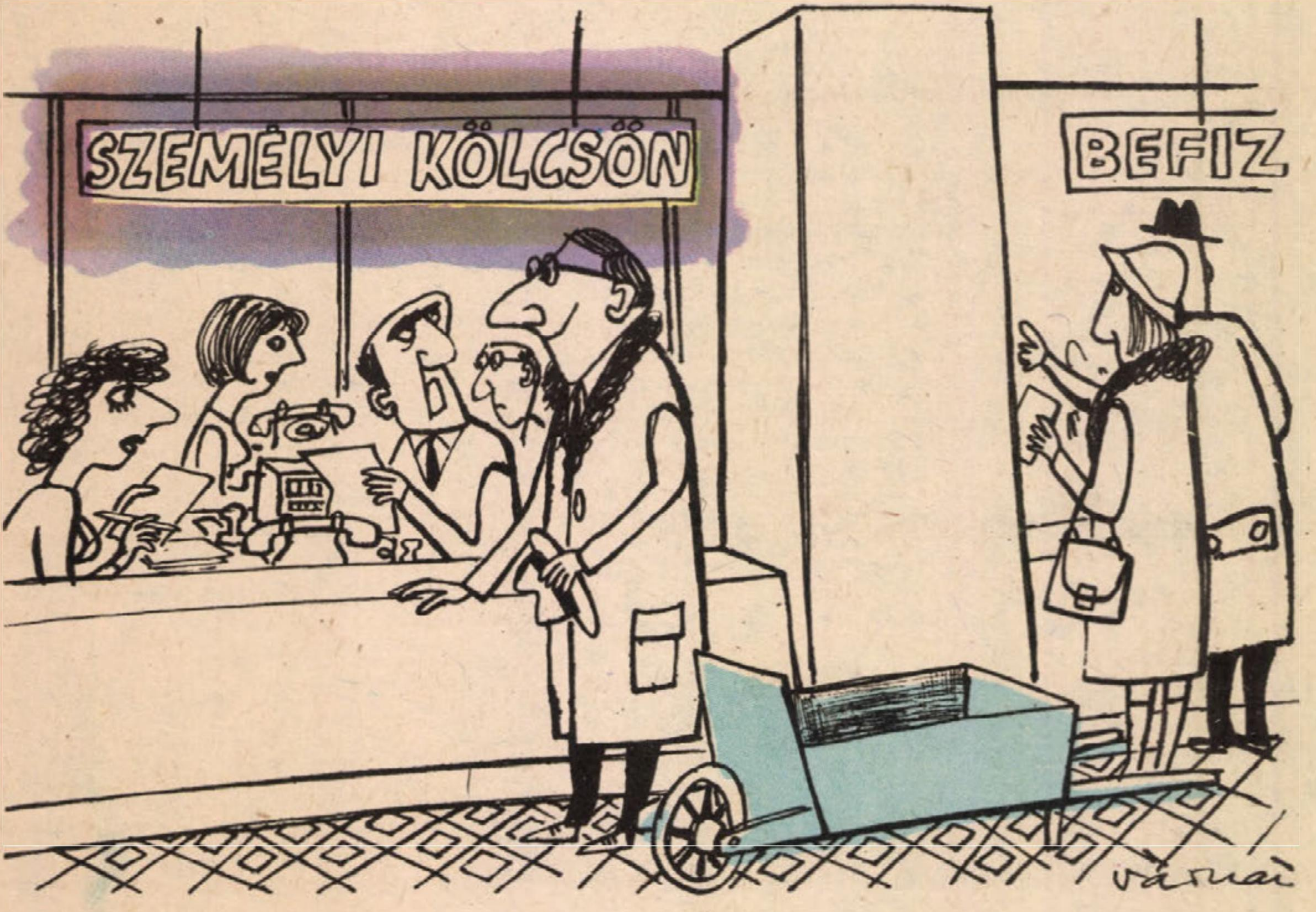

– Mégis, mennyi OTP-kölcsönre gondol?

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Hamburgból érkezett.

— Nem tudod, Gustav, hogy nagyon káros egy gyermek szervezetére, ha cigarettázik?

— Tudom, Marlene néni, hogyne tudnám. Csak a többiek kinevetnek, ha elkezdek szivarozni…

Párizsból érkezett.

A feleség így fejezi be a családi perpatvart:

— Szamár vagy, Maurice, mint minden férfi!

— Ugyan, drágám, ezt azért ne mondd, hiszen nem minden férfi nős!

SZILÁNKOK

MUNKAVÉDELMI OKTATÁS

— Aztán majd vigyázzanak magukra, emberek!

ÓRÁSNÁL ÍRORSZÁGBAN

— Tessék megnézni, mi baja lehet ennek a bombának, tíz percet késik.

KAPZSISÁG

— Most persze előkerültek a rokonaim, mert megtudták, hogy van a lottón egy kéttalálatosom.

ESZPRESSZÓBAN

— Volt egy kávém. De csak ötszázassal tudok fizetni.

— Köszönöm a négyszázkilencvennégy forint borravalót.

BÓK

— A kedves fiának olyan bizalomgerjesztő, megnyerő külseje van, akár szélhámost is nevelhetne belőle.

PORTRÉ

Ha bajban vagyok, Z. mindig mellém áll és ő is segít bántani.

JAVALLAT

Bizonyos koron túl tiltsák be a születésnapokat.

NAGYZOLÁS

X. életében egyszer csónakázott a városligeti tavon, azóta állandóan a tengerészélményeit meséli.

ROSSZ ALVÓ

— Éjfélkor felébredtem a múlt héten, azóta nem tudok elaludni.

ISMERKEDÉSI EST

Az ismerkedési esten Edit bevallotta újdonsült partnerének, hogy gyereket vár tőle.

A SZOKÁS HATALMA

Az autószerelő a saját kocsiját javította. A munkát azzal kezdte, hogy letett az asztalra ezer forintot.

Galambos Szilveszter

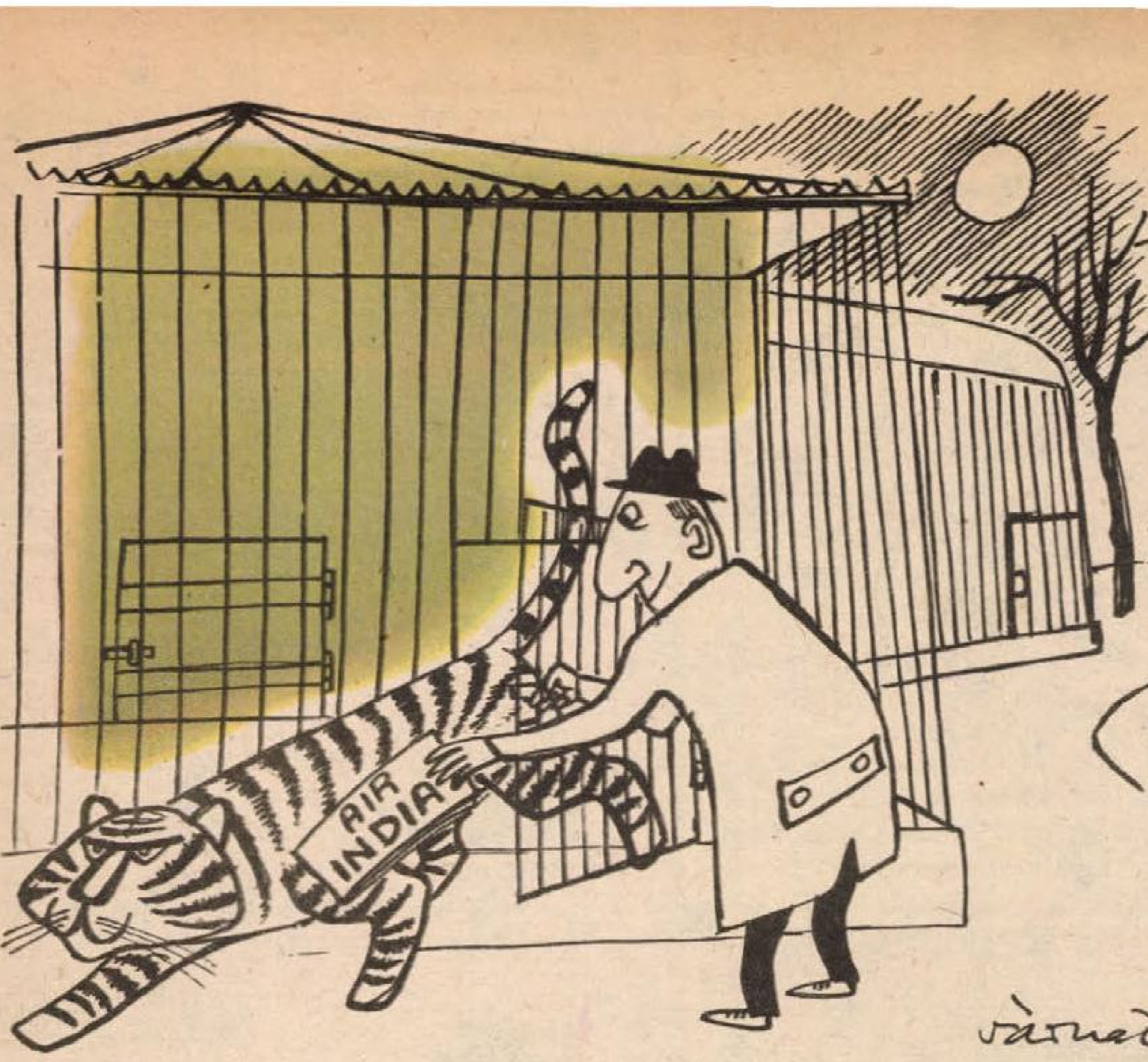

JÓTÉKONYSÁG

VÁRNAI
DALLOS
FÜLÖP
BALÁZS-PIRI
BRENNER
LEHOCZKI

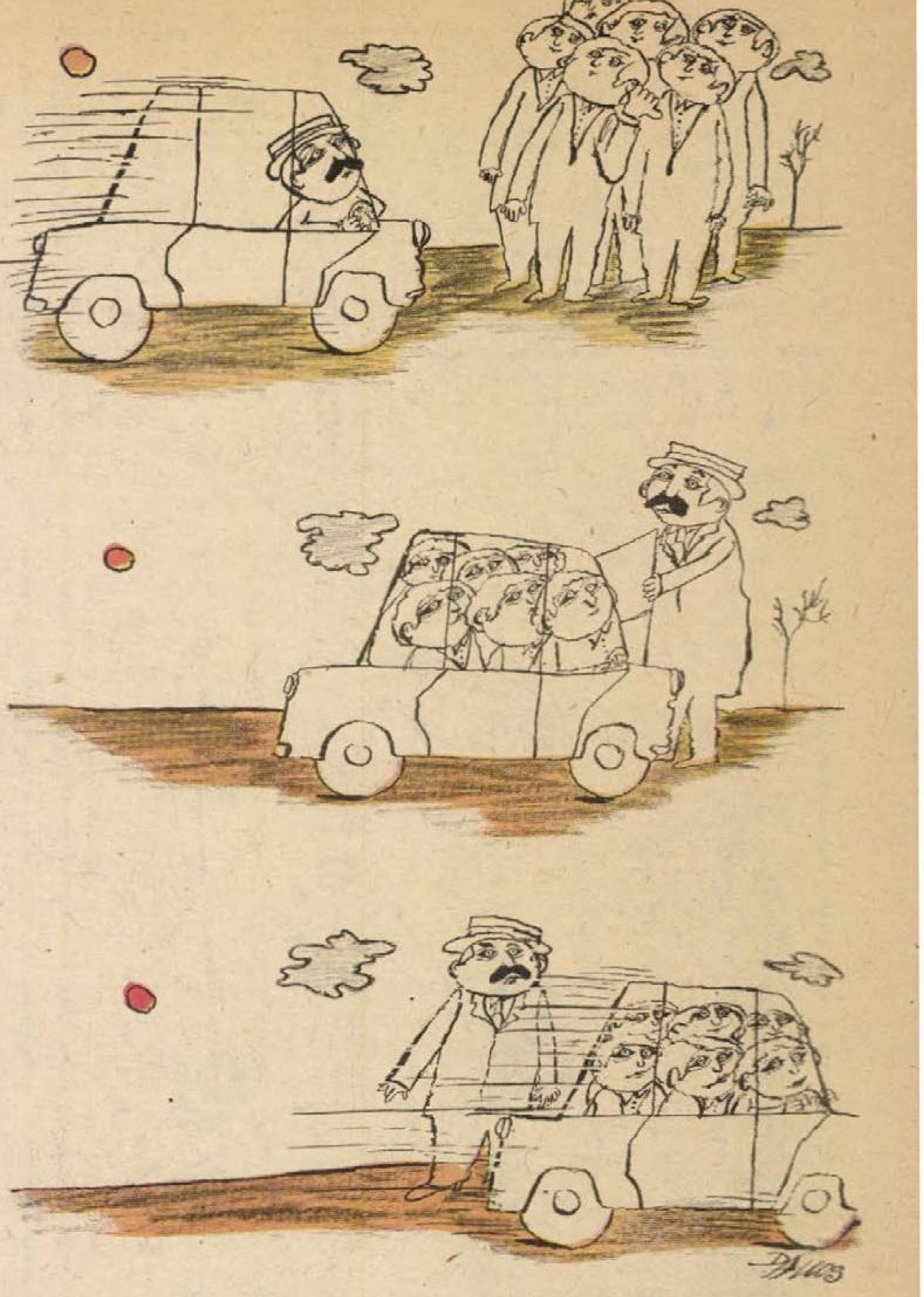

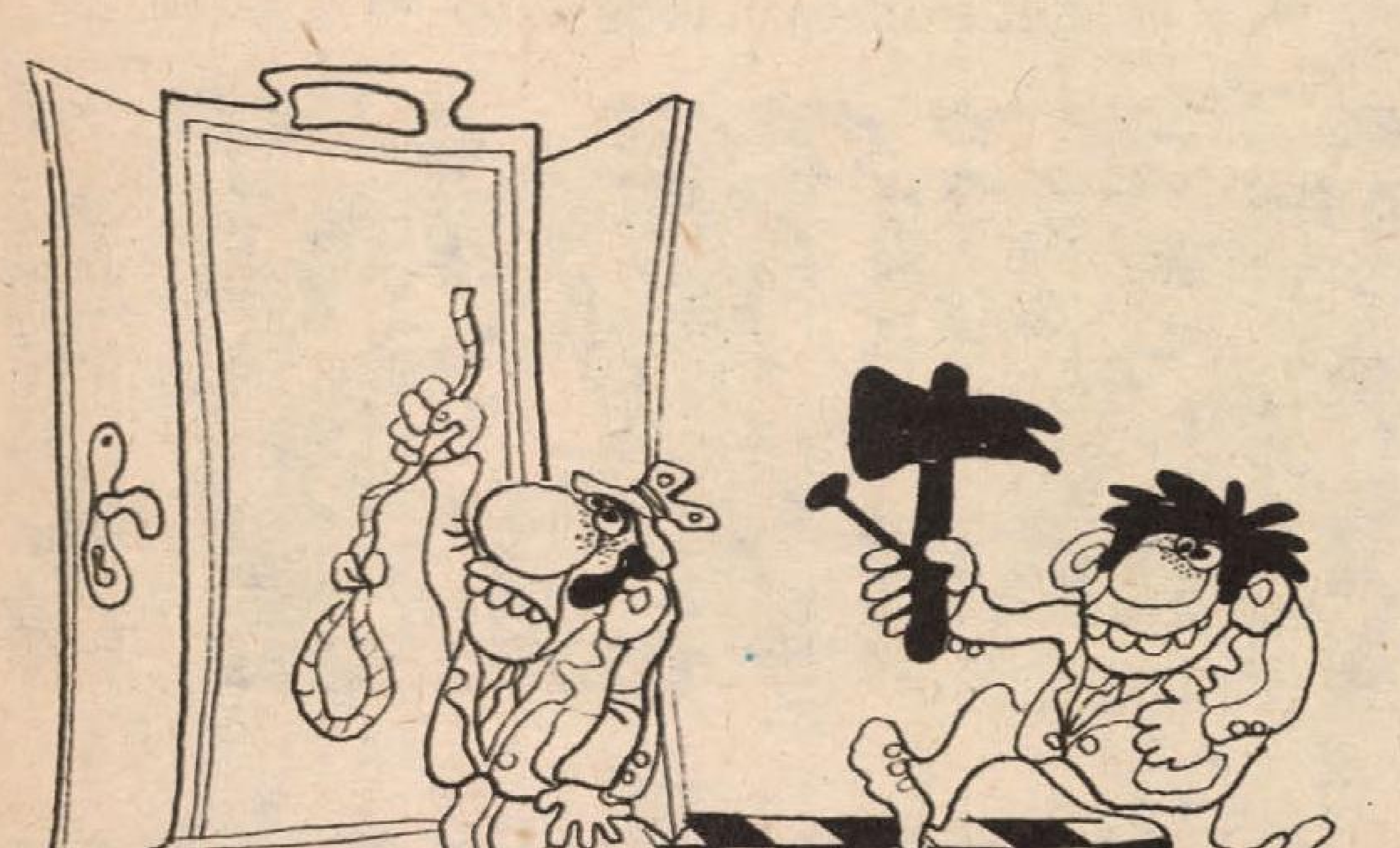

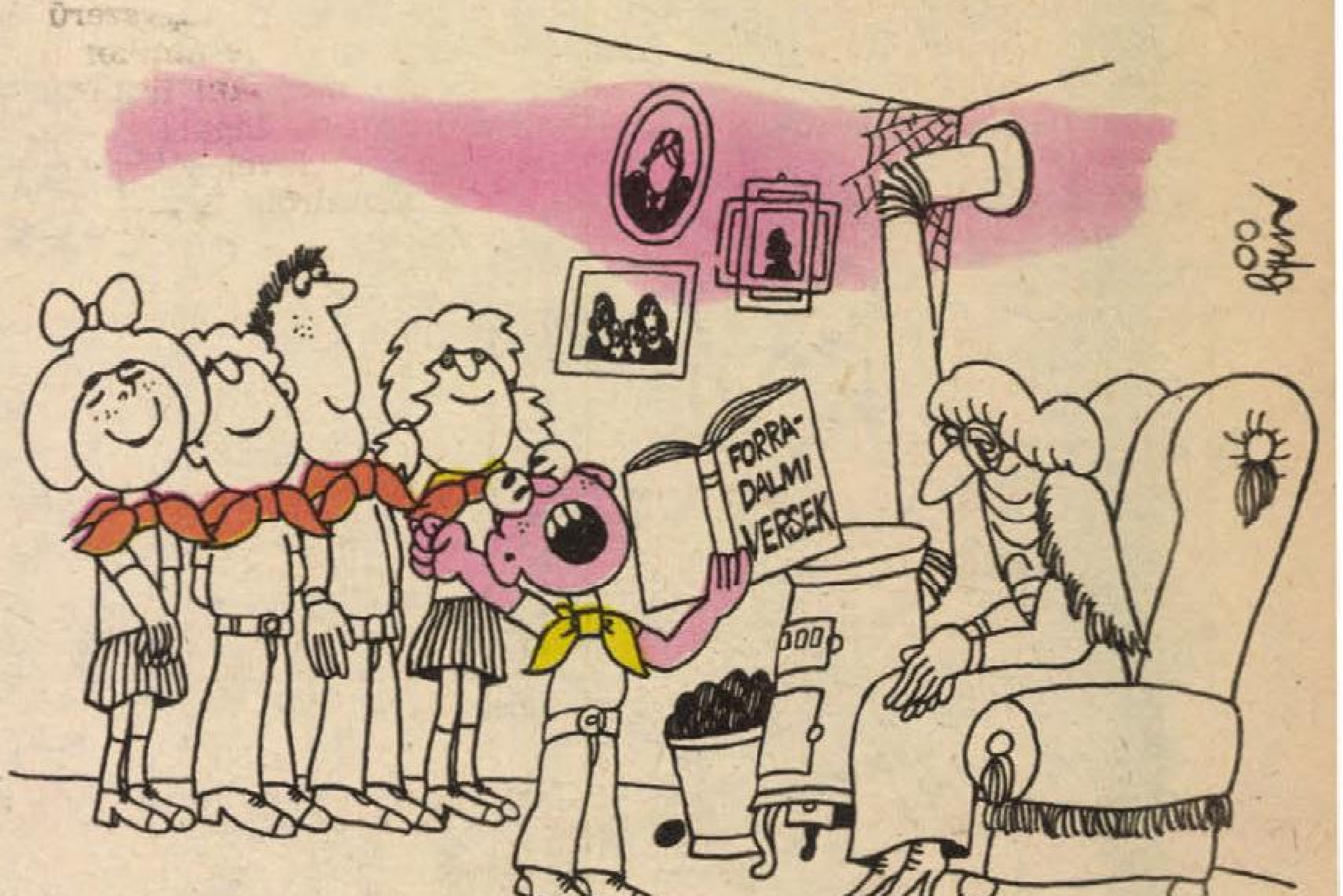
FORRA-
DALMI
VERSEK

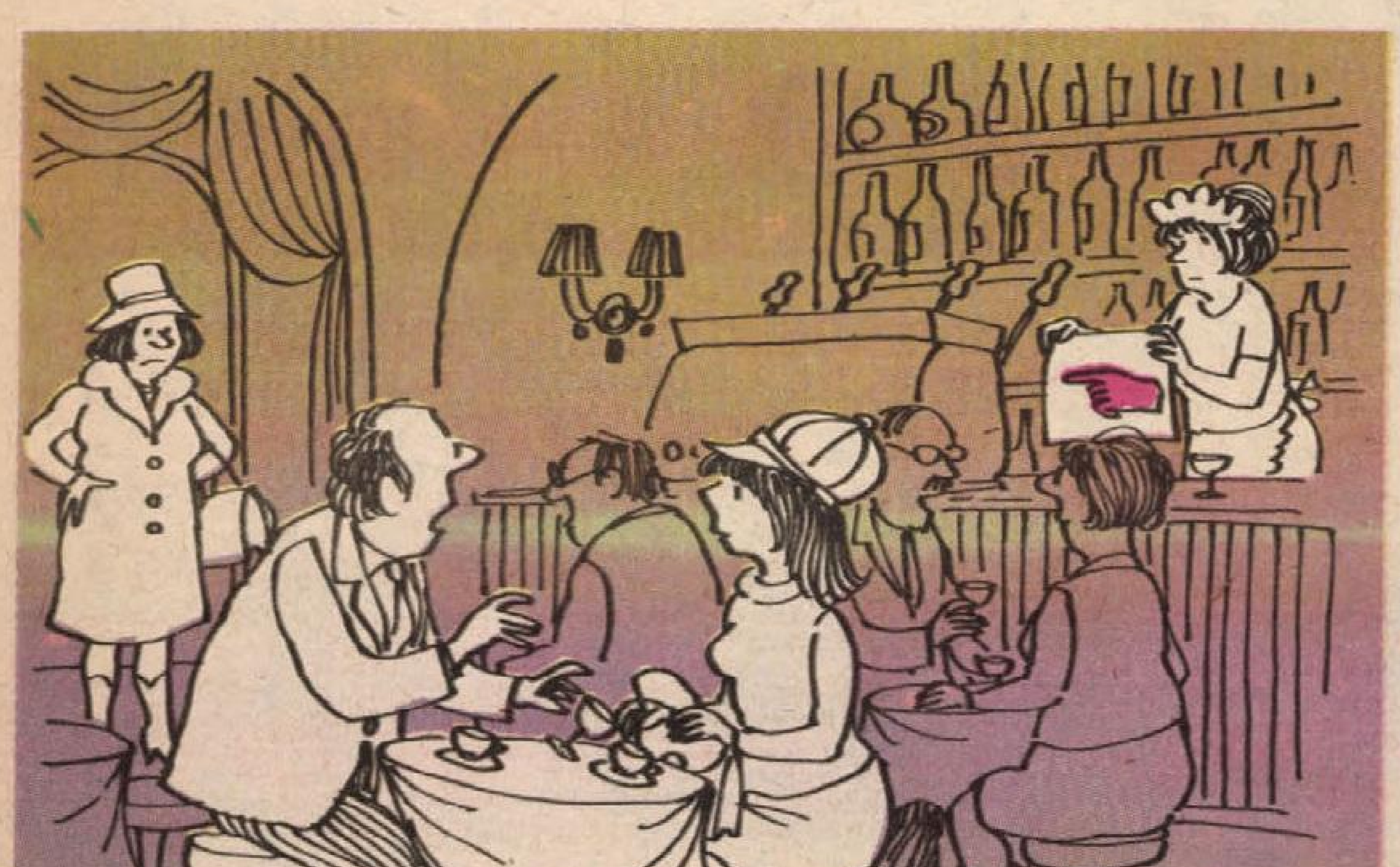

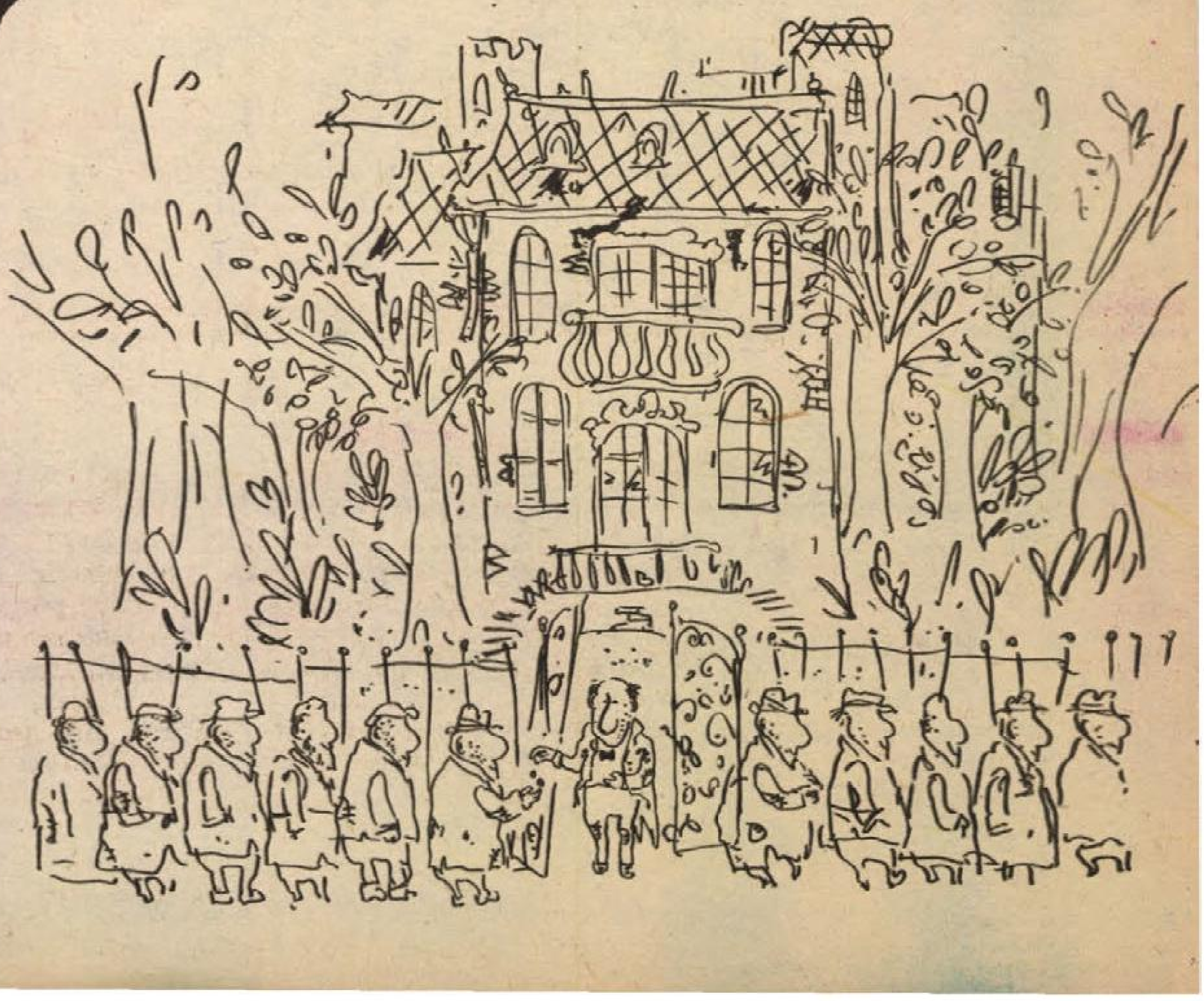

IMPORT HUMOR

FELNŐTTEKNEK

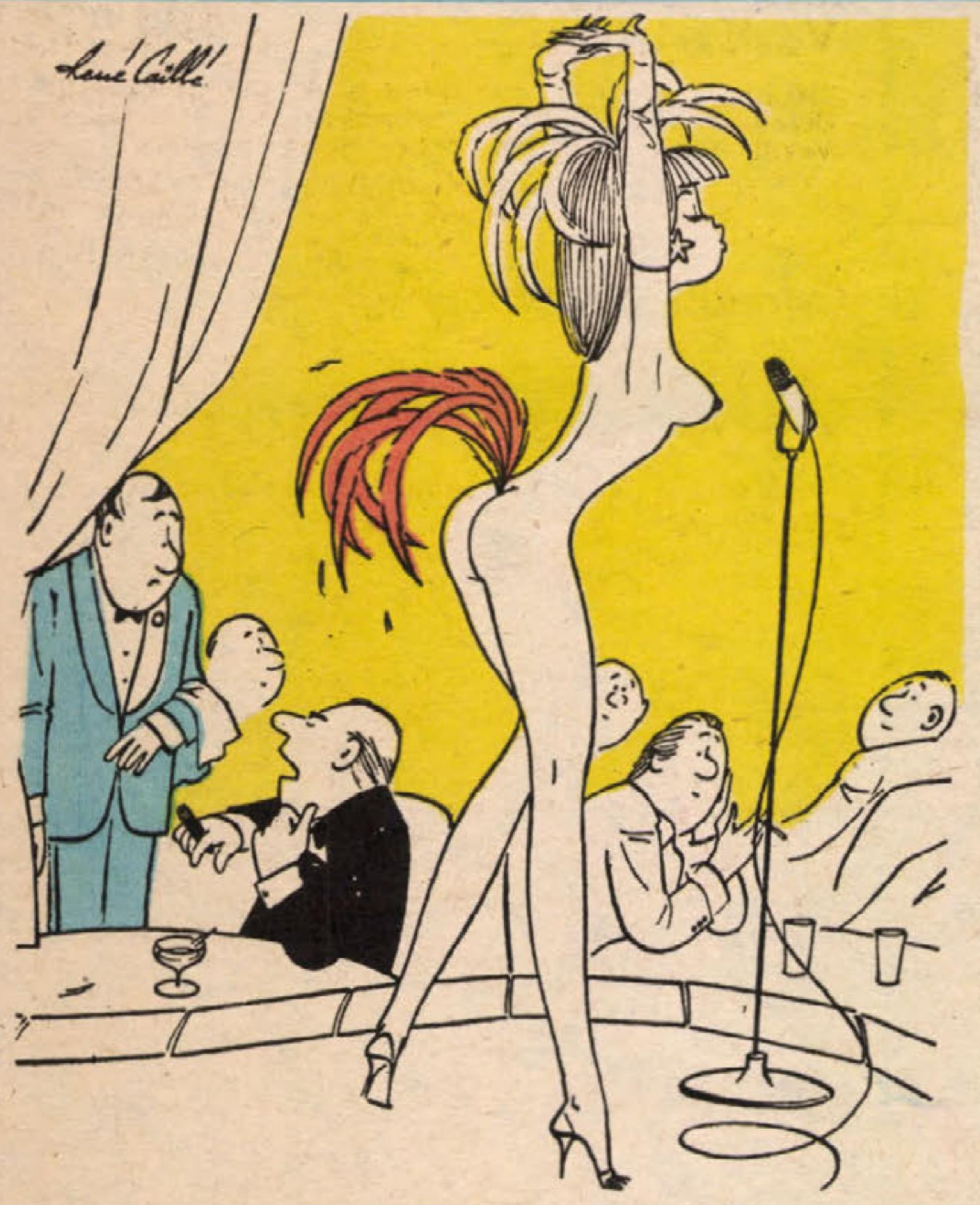

– Megmondaná nekem, hogyan kerül ez a toll a poharamba?

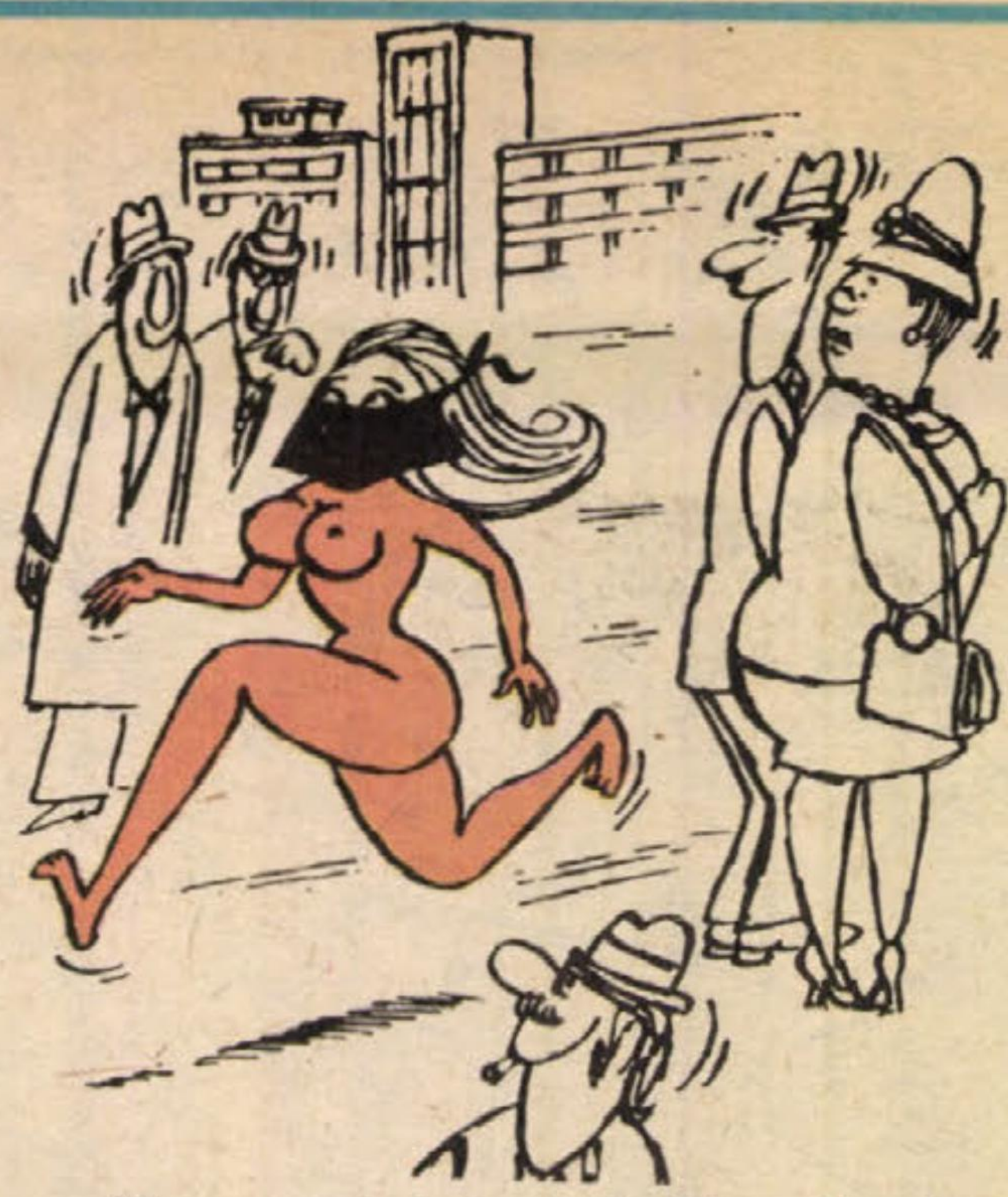

– Nem szeretné, ha kiderülne róla, hogy részt vesz a kocogó mozgalomban . . .

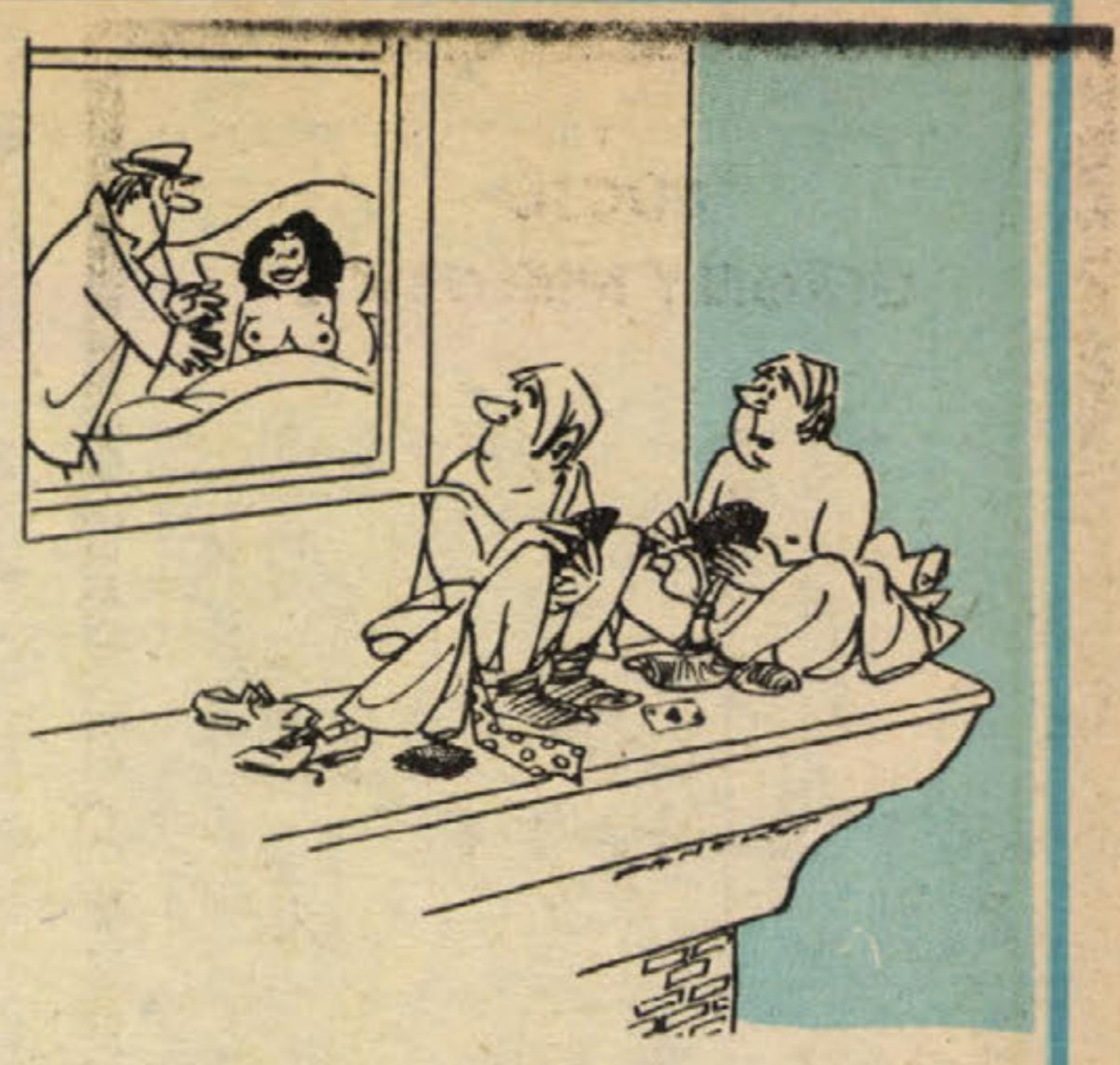

– Hiányzik a harmadik partner, kérdezzük meg, hátha tud ultizni . . .

MATRÓZMULATSÁG

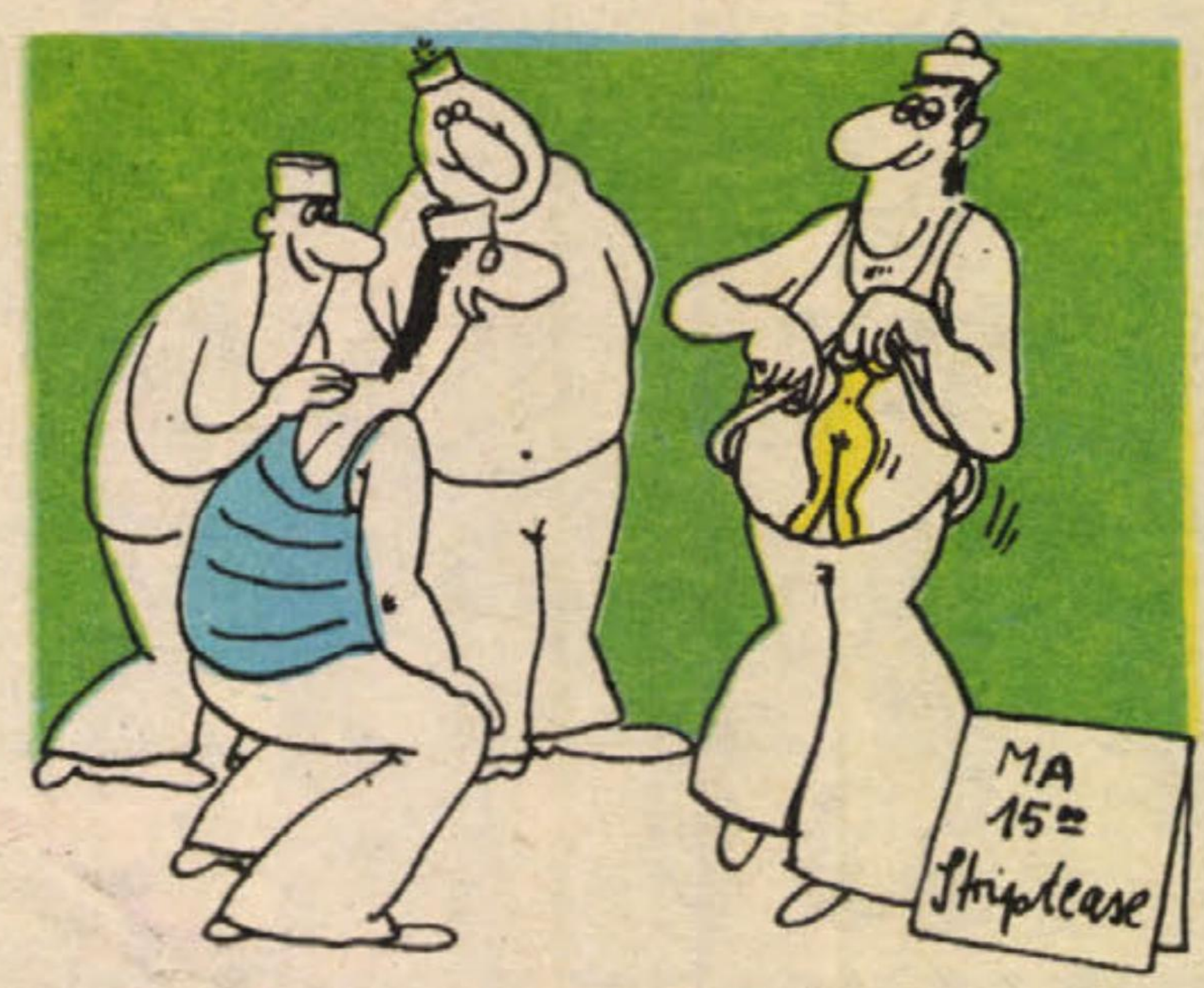

KEMÉNY TÉL

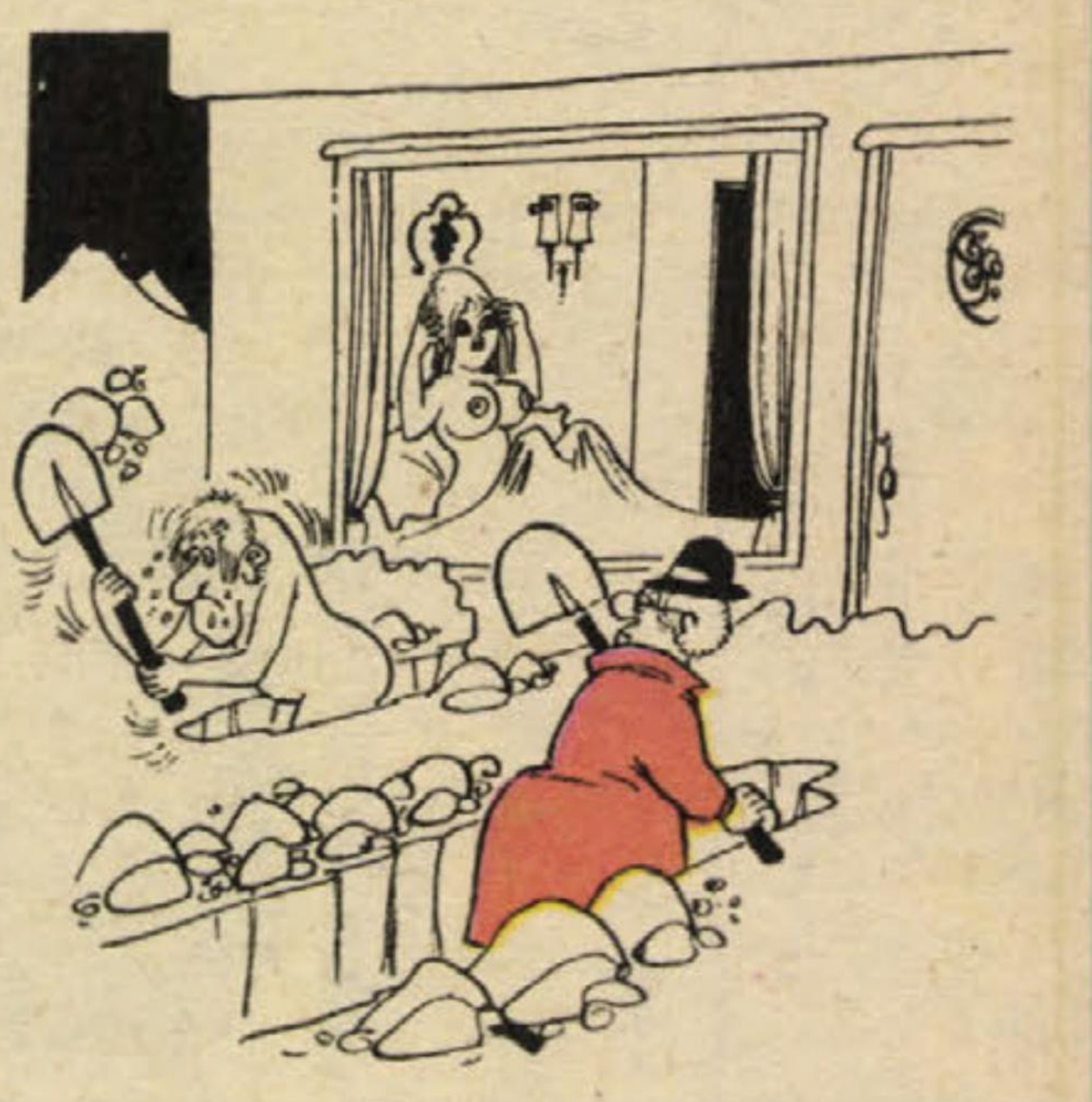

BIZTOS, AMI BIZTOS

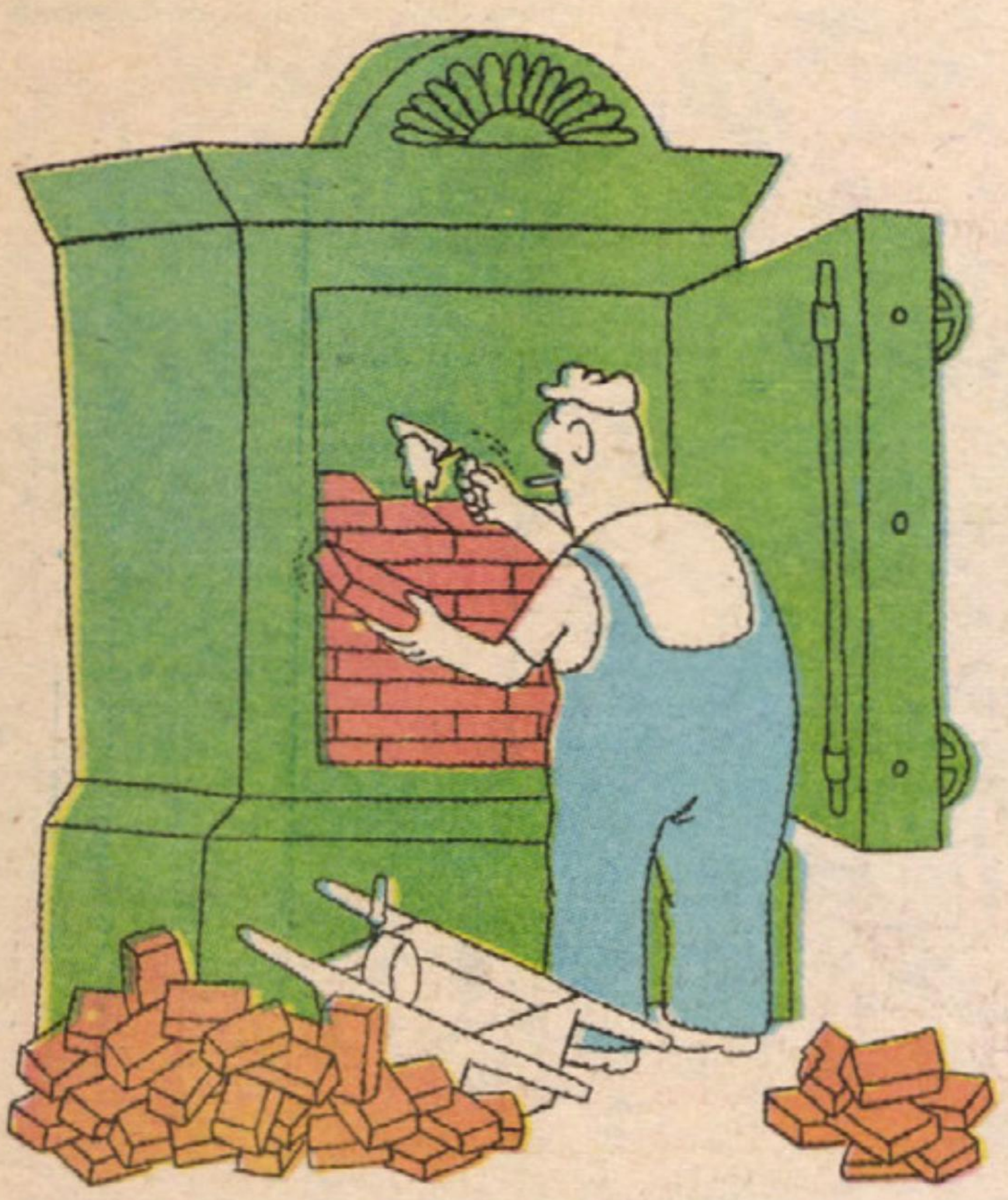

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

A férj és a feleség egy turistacsoporttal bemegy a Louvre-ba. Ott aztán a férj valósággal gyökeret ereszt egy női aktszobor előtt, aminek csupán egy fügefalevél a ruhája. Olyan sokáig áll, hogy a feleség végül is rászól:

— Na, mire vársz? Hogy ősz legyen?

ELLENÁLLHATATLAN KÉNYSZER

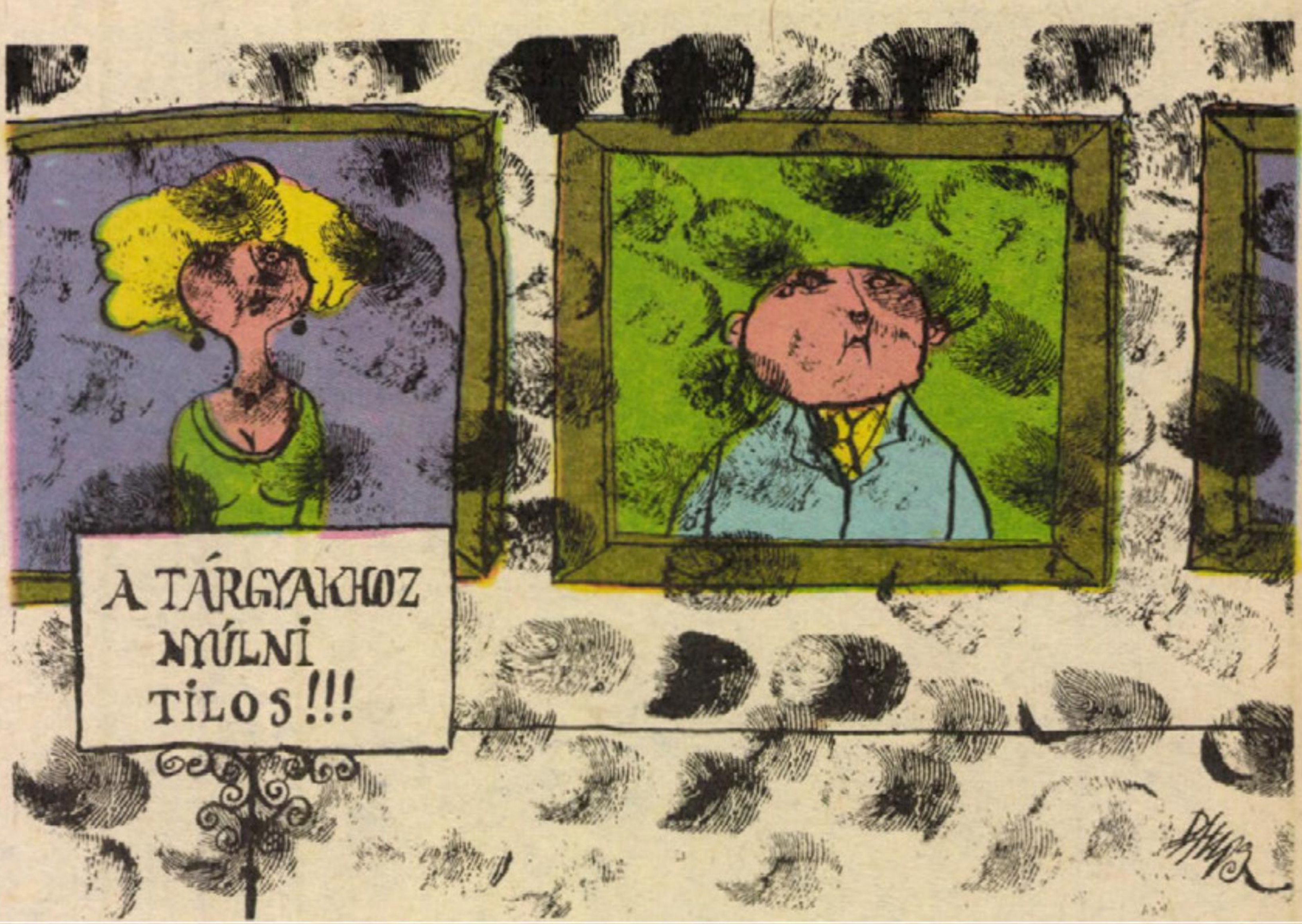
A TÁRGYAKHOZ NYÚLNI TILOS!!!

LÉLEKTANI HADVISELÉS

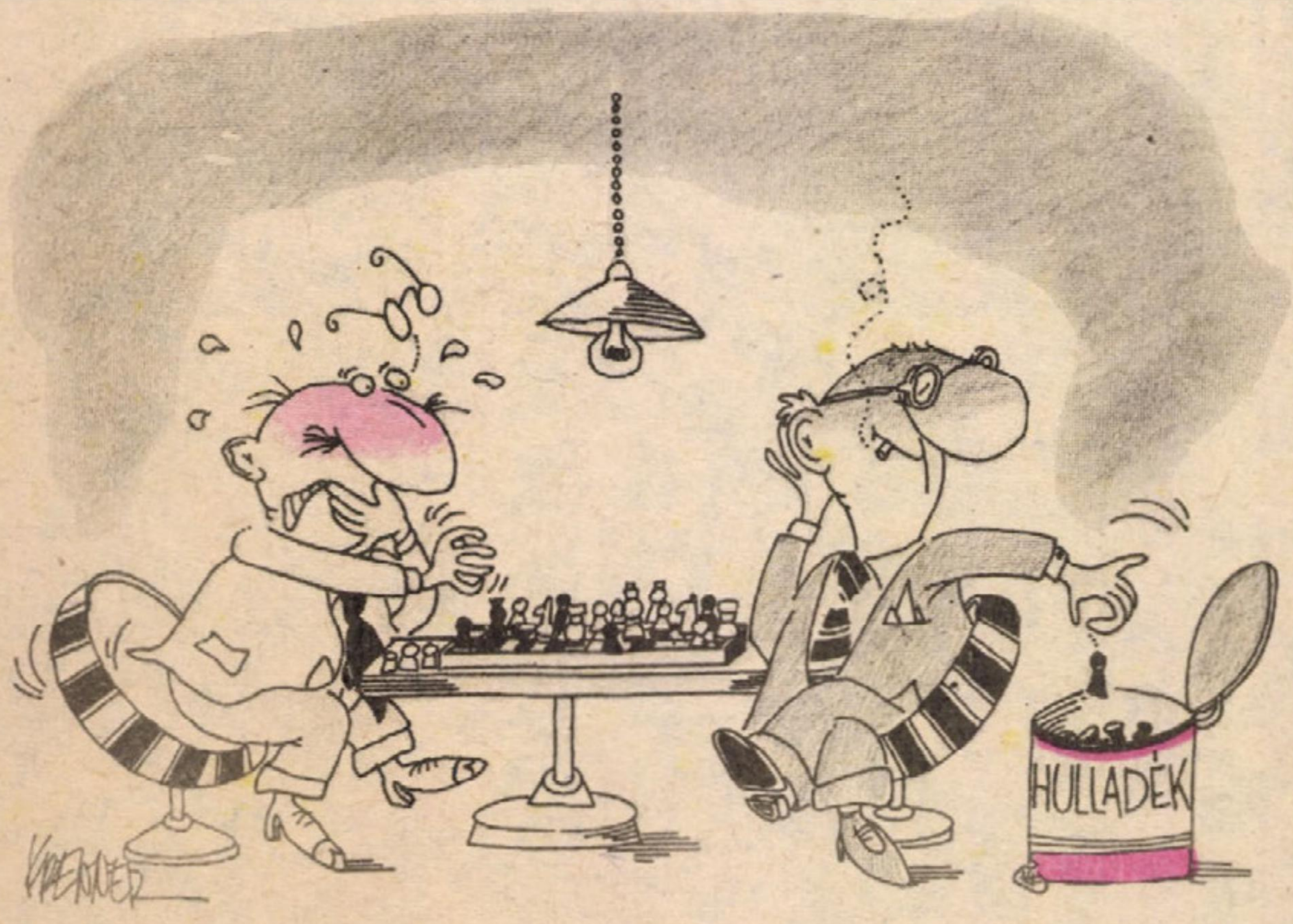

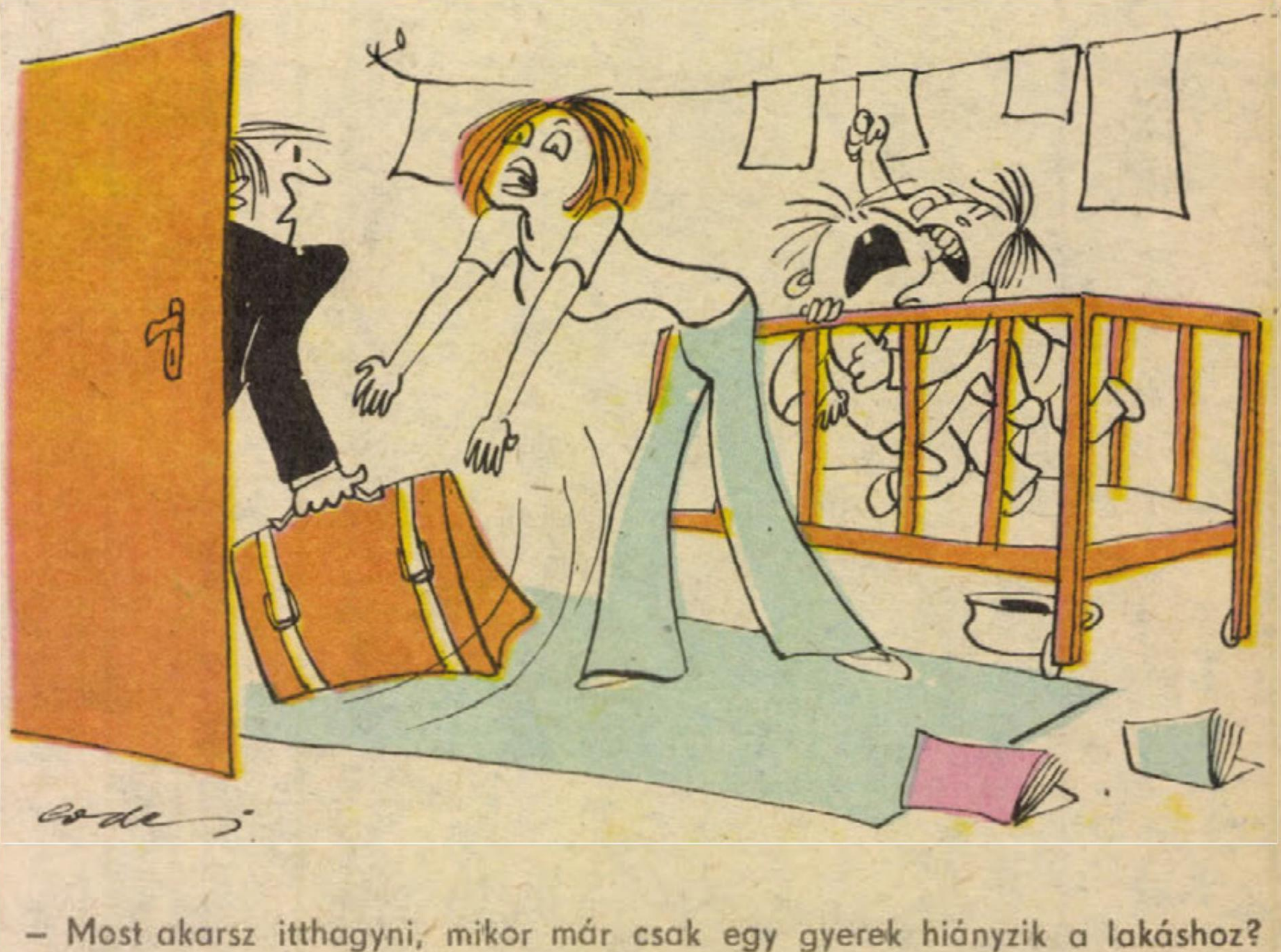

– Most akarsz itthagyni, mikor már csak egy gyerek hiányzik a lakáshoz?

BÚCSÚ
GERGELY MIKLÓSTÓL

Hetvenhárom éves korában eltávozott körünkből a kitűnő humorista, aki alapító tagja volt a Ludas Matyinak, és az utolsó napokig, betegen is dolgozott. „Aszongyák" című rovatában hétről hétre megírta aktuális, sajátos stílusú humoreszkjeit. Tizenöt éven át saját rovata volt a Népszavában – „A nap revüje" –, és mindennap elmondta véleményét a világról, a legfrissebb eseményekről.

Írásai hiányozni fognak, s hiányozni fog ő is: a nagy tudású, mindig csatázni kész újságíró, az olvasókat megnevettető humorista, a régi jóbarát.

TÜCSÖK és BOGÁR

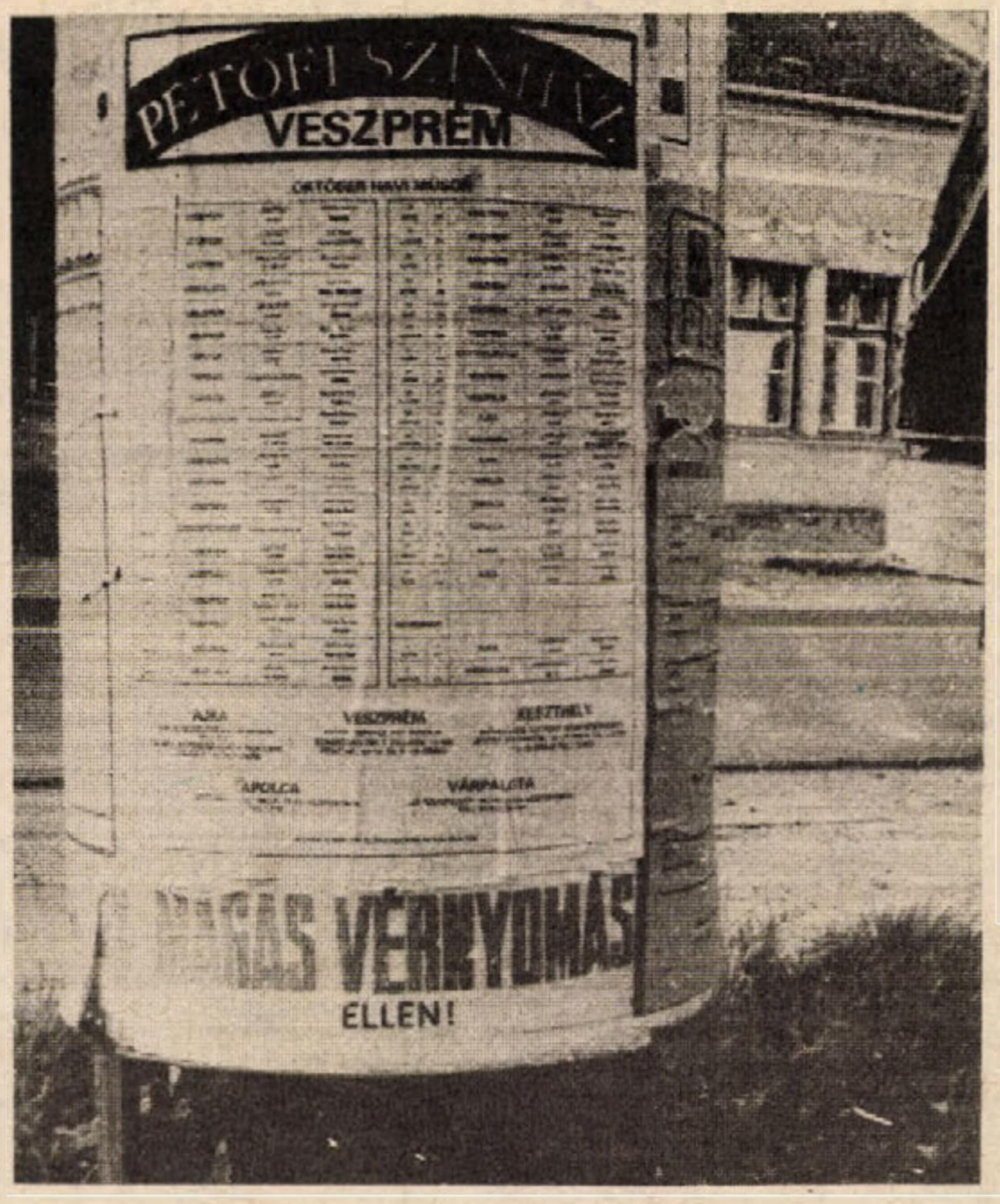
PETŐFI SZÍNHÁZ
VESZPRÉM
MAGAS VÉRNYOMÁS
ELLEN!

Kultúrával az egészségért! Tapsolunk!
(Keszthelyen fotózta dr. Karczag György)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

Számvitel kiskereskedelmi csoport	337 917
Vevőlikvidáció	344 536
Vevőszolgálat	144 578

Ha mindannyian elhullunk is a modern kereskedelem gyilkos tüzében, nemsokára új vásárlók, új vevők dicsőséges nemzedéke lép nyomunkba...

(A közületi telefonkönyvben bukkant rá Szobrász András, budapesti olvasónk)

Csináld magad!

Álarcos banditák

Új ötlet a szabadidő célszerű felhasználására. Szerencsés esetben még jövedelmező is.

(Az Új Emberben észlelte Torma Miklós, váci olvasónk)

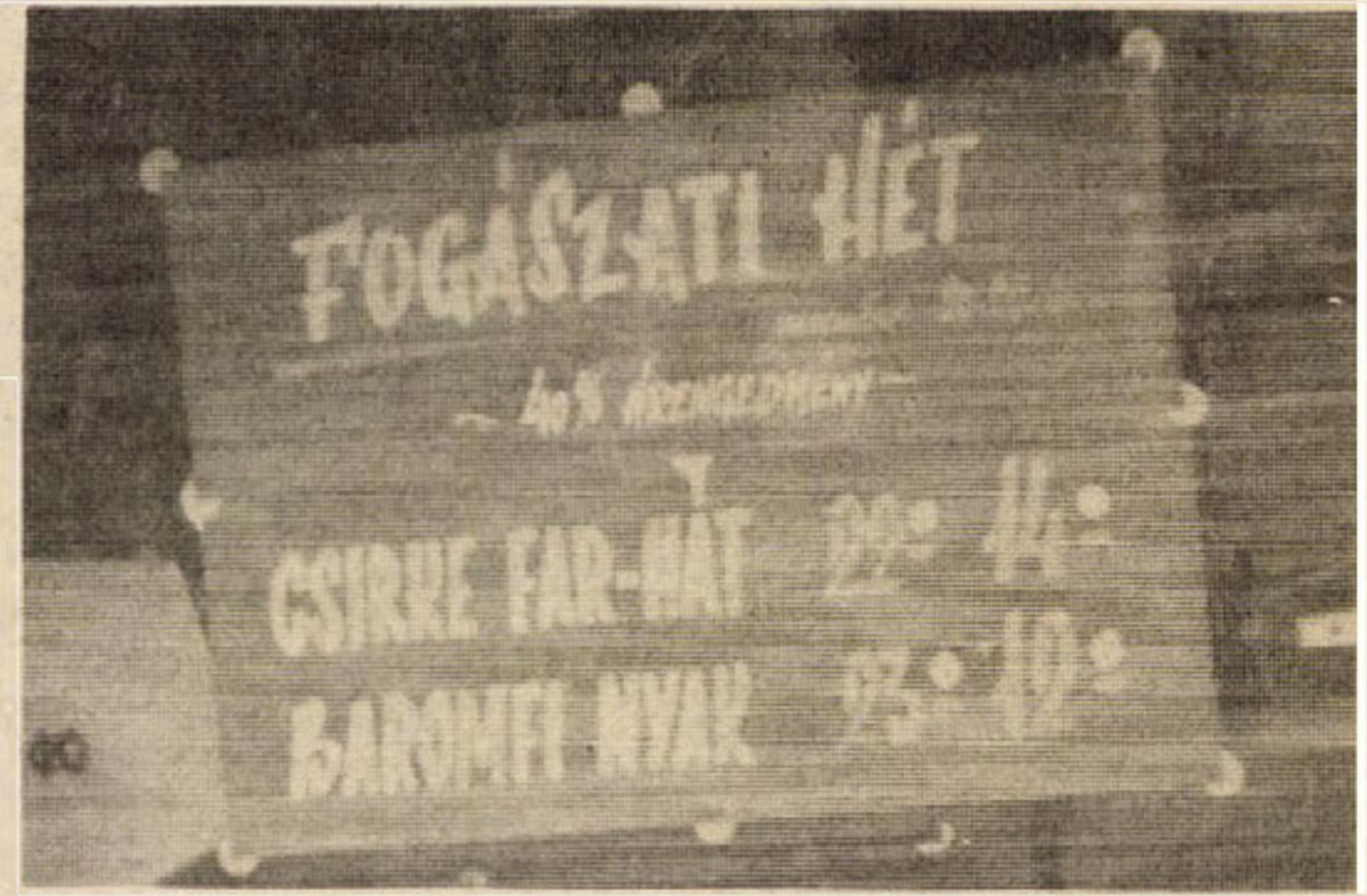
FOGÁSZATI HÉT
40% ÁRENGEDMÉNY
CSIRKE FAR-HÁT 22,- 14,-
BAROMFI NYAK 23,- 19,-

Hogyan? Csirkefogászati hét is létezik?
(Hévízen fotózta az általános iskola fényképész-szakköre)

NAIV EMBER A PESTI PIACON

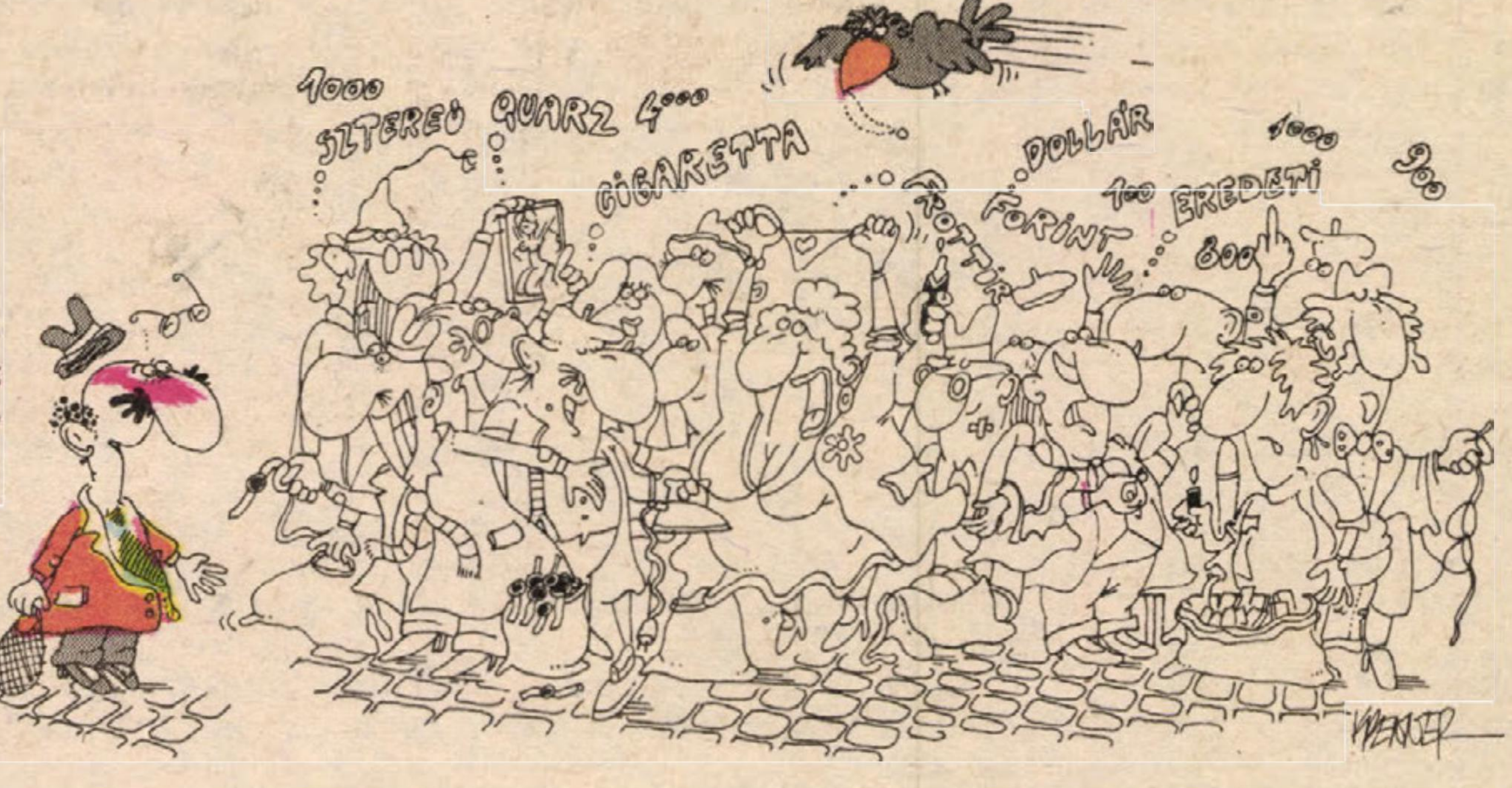
1000
SZTEREO
QUARZ 4000
CIGARETTA
DOLLÁR
1000
900
100
FORINT
EREDETI
800

– Tessék mondani, hol lehet itt leveszöldséget kapni?

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

– Marió, mit kapok tőled születésnapomra?
– Tavaly egy pár fülbevalót kaptál tőlem. Az idén kapsz hozzá két kis lyukat, hogy hordani tudjad.

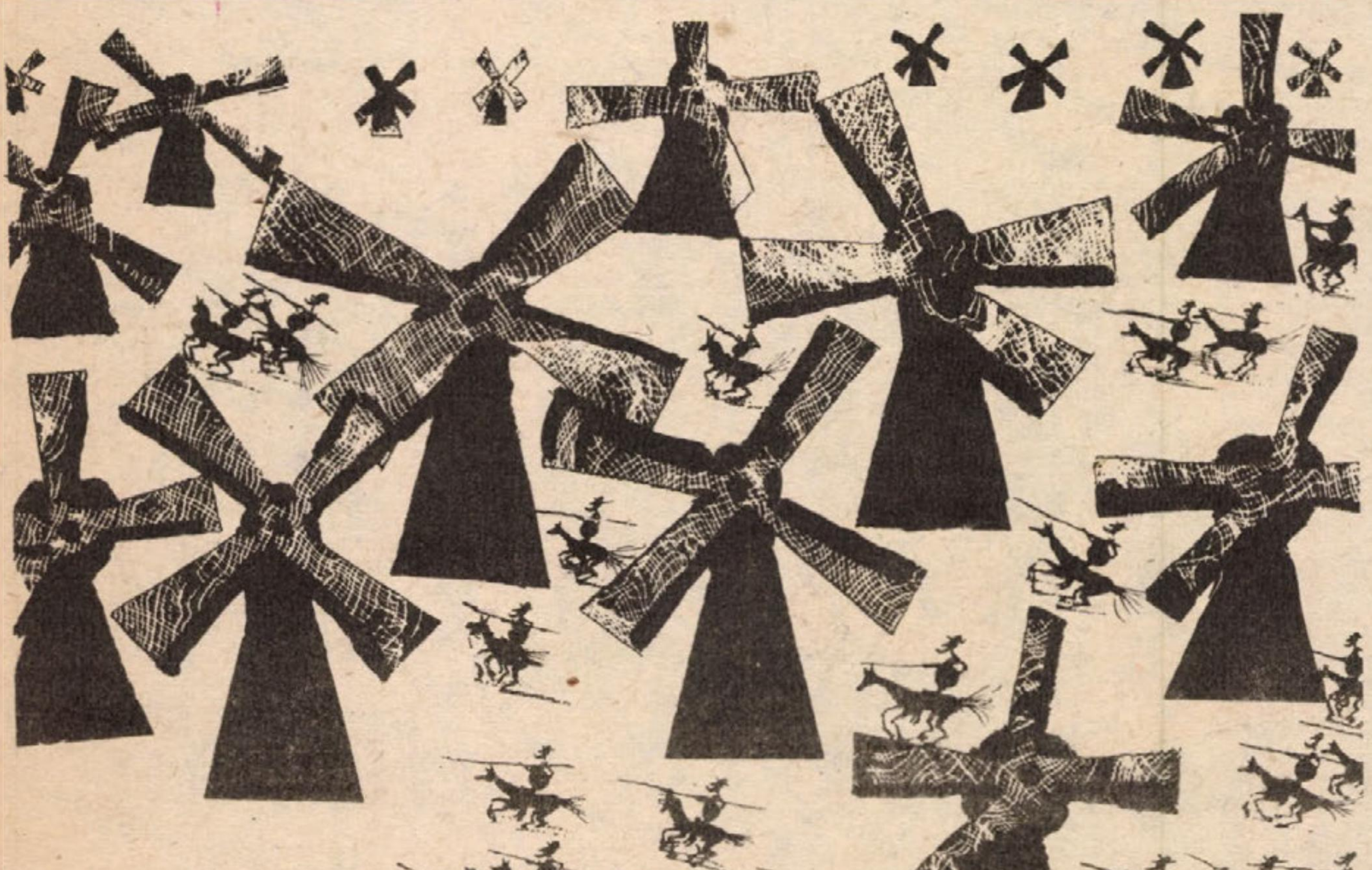

SZÉLMALOM-HARC

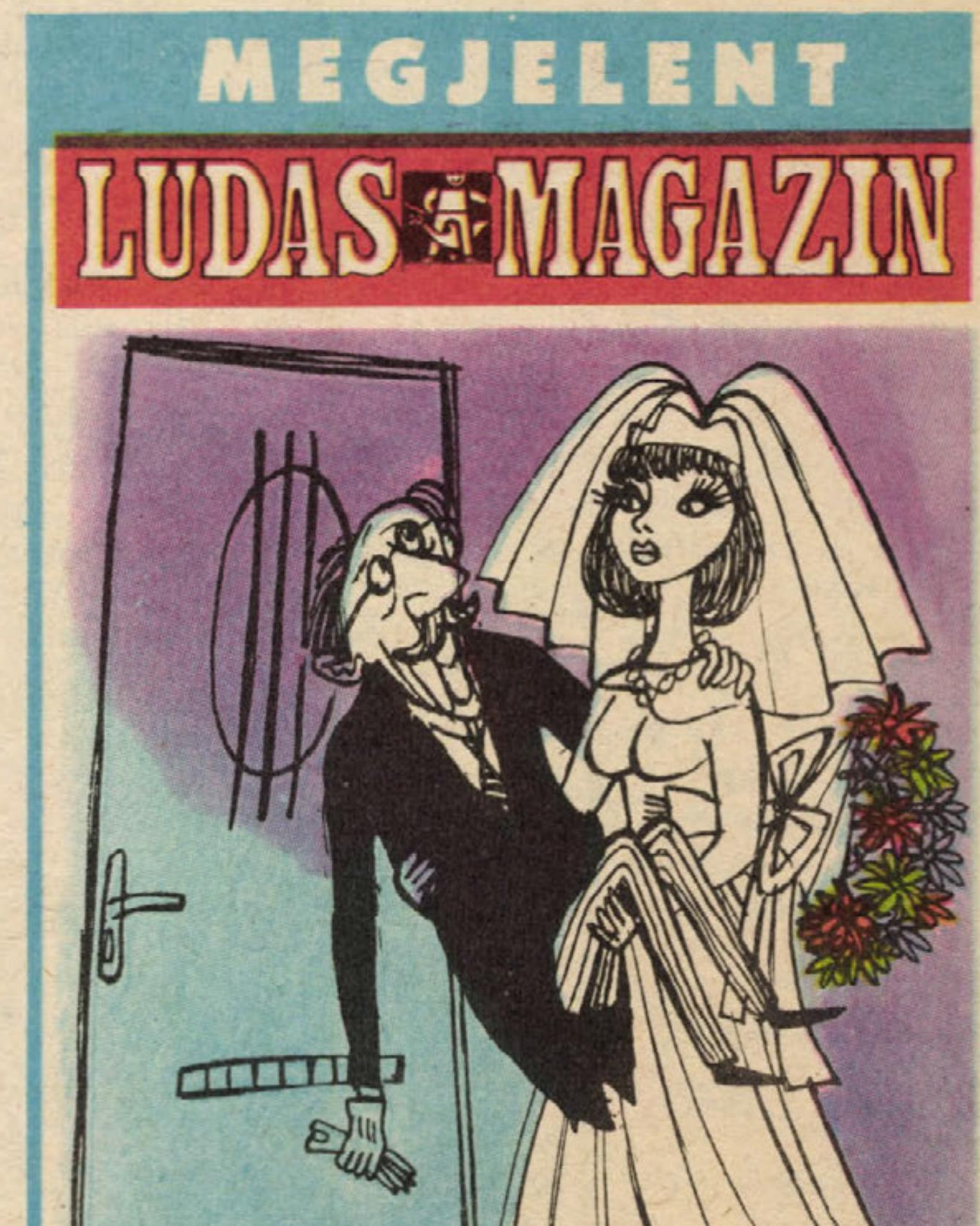
MEGJELENT
LUDAS MAGAZIN
1979. 1. SZÁM
MINDIG ÚJRAKEZDJÜK
ÁRA 3,– FORINT

AMI A SZILVESZTERI FÓRUMBÓL KIMARADT...

Megígértük, hogy a szilveszterkor válasz nélkül hagyott kérdések közül néhányra még visszatérünk. Ezen a héten Novobáczky Sándor, Galambos Szilveszter, Tormai László, Föld S. Péter és Selmeczi Tibor válaszol az olvasóknak.

Réczei András (Portelek, Pf. 6. 1164) kérdezi:

Ön szerint a törzsgárda tagságot hogyan kell értelmezni? Az érte járó összeg borravaló vagy kötőanyag?

Kovács bemegy az édességboltba, kér egy doboz drága bonbont és 10 deka savanyúcukrot. Hozzáteszi: a bonbont egy új ismerősömnek viszem, díszdobozban kérem, a cukrot nem kell becsomagolni, a feleségem így is meg lesz tisztelve...

Váradi Lajosné (Ráckeve, Rákóczi u. 7. 2300) kérdezi:

Véleményük szerint milyen egy igazi barát?

Aki akkor sem gyűlöl meg, ha kölcsönkér tőled.

Tóth Béla (Bp., Sasadi u. 172. 1112) és Dr. Győrffi László (Bp., Kende u. 5. 1111) kérdezi:

Hogyan kellene munkaerőhiányunkat munkaerő-feleslegeinkből enyhíteni?

A jéghokihoz hasonlóan meg kellene engedni a cserét. Aki elfárad, ahelyett beugranak a munkaerőfeleslegek a cserepadról. Így mindenki dolgozik is, üldögél is egy kicsit.

Kis Imre (Miskolc, Mikes Kelemen u. 9/a. 3529) kérdezi:

Nem volna-e okosabb kötelezővé tenni a borravalót, akkor talán juszt se adnának az emberek?

Elkésett. Már kötelező.

Török János (Hetényegyháza, Honvédség I.) kérdezi:

Miért kell az útlevélre olyan sokat várni?

A turista útlevélre (3 év) azért, mert túl kevés a deviza. A látogató útlevélre (2 év) azért, mert túl sok a külföldi rokon.

Kovács Endréné (Debrecen, Vörös Hadsereg útja 43. 4024) kérdezi:

Mi oka lehet annak, hogy a tévé egy-egy neves személyiség portréfilmjét — elég sokszor — csak az illető halála után készíti el?

Gázsitakarékosság.

Szalai Lajos (Nagymaros, Selmecbánya u. 14. 2626) kérdezi:

Mit tennének, ha Önöknek kellene helyreállítani a népgazdaság egyensúlyát?

Azt, amit a piaci kofák. Kicsit csalnék a mérleggel.

(Ugyanő kérdezi):

Jobb-e, ha a dolgozók nem a kocsmában, hanem a közért előtt isszák a pálinkát?

Jobb. Addig is a szabad levegőn vannak.

N. S.

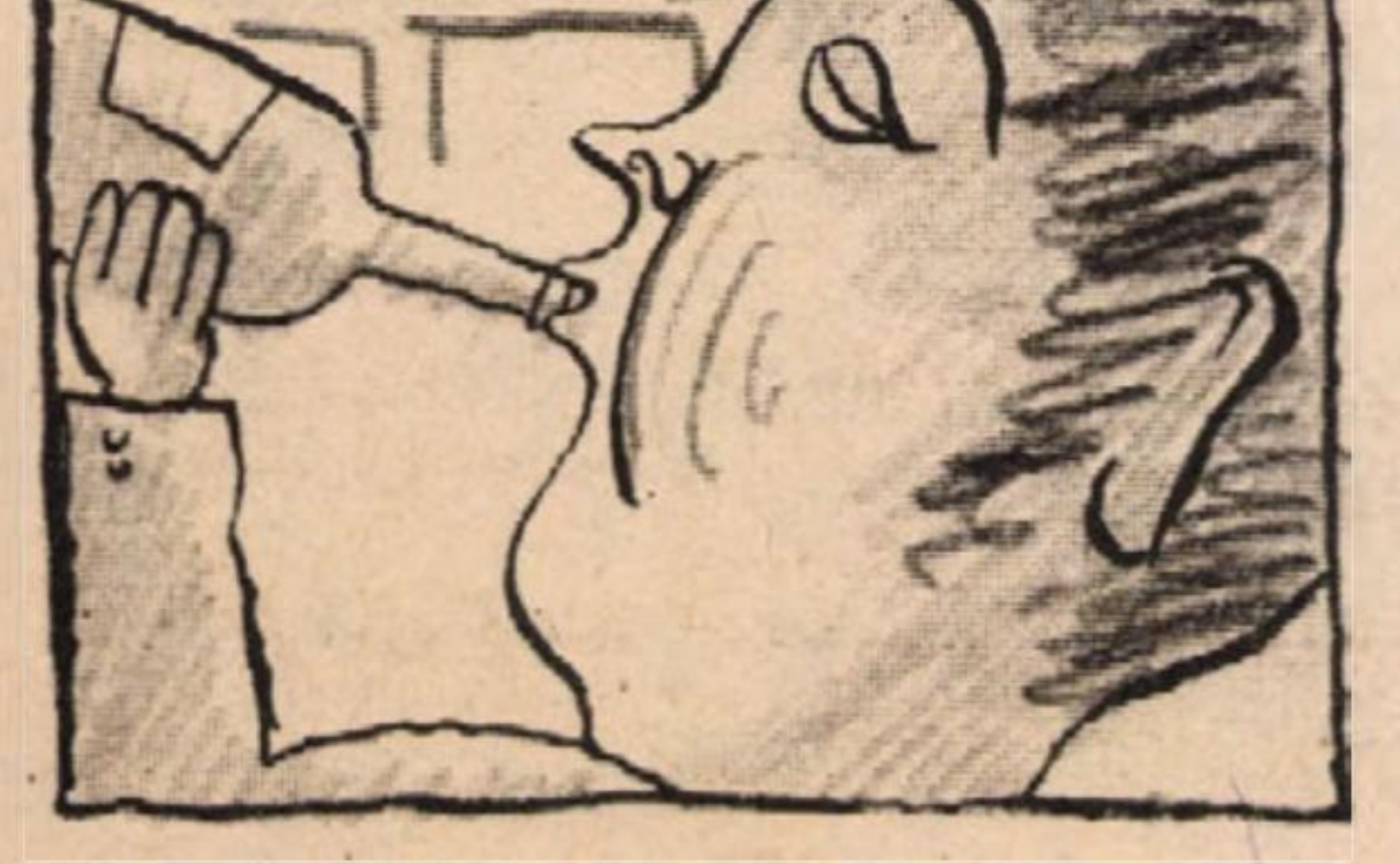

Petneházi Mihályné (Bp., Soproni út 66. 1116) kérdezi:

A közértben az eladók mikor lesznek hozzám olyan udvariasak, mint a Kék fényben a riporterek a rablókhoz és gyilkosokhoz?

A kérdésre a válasz roppant egyszerű. A közismerten udvarias Szabó László, Vass István Zoltán vállaljanak szabadidejükben eladói munkakört a közértekben.

Simon Péterné (Zalatárnok, Ságvári út 16. 8947) kérdezi:

Nem lehetne-e a tévében kevesebb krimi?

Tehetetlenek vagyunk. Ha a tévéből eltűnnének a krimik, Kojak úgyis kinyomozná, hol a rejtekhelyük.

Gál Rudolf (Nyírbátor, Honvéd u. 2. 4300) kérdezi:

1979 áprilisában hét ünnepnap van. Mit gondolnak, hogyan lesz ebben a hónapban teljesítve a népgazdasági termelés terve?

Nekünk nincs szükségünk ünnepnapokra ahhoz, hogy ne dolgozzunk.

Visegrádi Jánosné (Dombóvár, Báthory u. 43. 7200) kérdezi:

Hogyan kezdené meg nyugdíjas napjait?

Fizetésemelési kérelemmel.

Szelényi Zoltán (Bp., 55. Pf. 9. 1355) kérdezi:

Miért bánnak nálunk a vendéglátóiparban udvariatlanul a törzsvendéggel is?

Nekem törzspincérem van. Évek óta ismerem a rigolyáit, tudom milyen csészébe szereti kihozni a kávémat, elé teszem kedvenc napilapjait, ragaszkodom hozzá, eltűröm szeszélyeit, távozáskor így köszönök neki: legyen szerencsém máskor is!

Tátrai György (Bp., Jászapáti u. 94. 1172) kérdezi:

Megérem-e, hogy akkor kapok pacalt, amikor arra étvágyam van?

A megoldás: saját állattenyészet.

Gyárfás István (Bp., Szilágyi Erzsébet fasor 51. 1026) kérdezi:

Hogyan lehetne a metróban tapasztalható egészségtelen léghuzatot csökkenteni?

Felszíni közlekedéssel.

Bajor Tamás (Bp., Bartók B. u. 14. 1111) kérdezi:

Mit csinálna este, ha sötétben maradna Budapest?

Gyertyákat árulnék felemelt áron.

G. Sz.

Sajtosi János (Bp., Visegrádi u. 103. 1133) kérdezi:

A magánéletük is olyan derűs, mint az írásaik?

Nem, mivel a magánéletemben is bosszant, ha az írásaimban megírt visszás társadalmi jelenségeken az illetékesek csupán derülnek.

Gyerekjáték-e ma jó gyerekjátékot venni?

Türelemjáték a jó gyerekjátékot kereső felnőttek rossz idegeivel.

Váradi Géza (Mözs, Iskola u. 13. 7131) kérdezi:

Mit tennének egy felvételiző helyében, hogy biztosan bejusson az egyetemre?

a) Csodagyereknek születnék.
b) Protekciógyereknek születnék.
c) Egyetemi tanárnak születnék.
d) Már tízéves koromban leveleznék az Akadémiával.

Herczeg József (Bihartorda, Temető u. 4. 4174) kérdezi:

Mit tennének, ha önöket is kineveznék a szakszervezet függetlenített munkavédelmi előadójává?

Olyan munkavédelmi öltözéket rendszeresítenék minden munkahelyen, melyben csak hasznos munkát lehet végezni.

Herdy Ferenc (Bp., Végvár u. 4. 1034) kérdezi:

Mennyit tévedhet a telefonbeszélgetéseket számláló automata?

Szerintem abban is van egy japán tévedésfeldolgozó automata, amelyik arra van beprogramozva, hogy csak a Posta javára tévedhet.

Dr. Rubóczky István (Bp., János tér 3. 1203) kérdezi:

Teljesítettük-e tervünket az ifjúság nemi felvilágosítása terén?

Azt hiszem, hogy inkább azt a tervünket kellene teljesíteni, hogy az idősebb korosztályokat világosítsuk fel az ifjúság nemi terveiről.

T. L.

Samu János (Pécs, Mező Imre u. 74. 7627) kérdezi:

Egyforintnyi Ludas vicchez hány forint dotációval járul hozzá az állam?

Nem járul hozzá, sőt! A Ludas dotálja az állam vicceit.

Donáczi László (Bp., Enikő u. 5. 1163) kérdezi:

1979-ben több toronydarut importálunk. Ezekre az áremelésekhez lesz szükség?

Nem. Az áremelésekhez szükséges eszközöket itthon állítjuk elő.

Molnár István (Tatabánya, Népköztársaság u. 57. 2800) kérdezi:

A közlekedésben miért csak tiltó táblák vannak, miért nem azt jelzik, amit szabad?

Biztos, hogy a közlekedésre gondol...?

F. S. P.

Máthé Istvánné (Debrecen, Csapó u. 4. 4024) kérdezi:

Meghosszabbítható-e a bölcsödés életkor, hogy megakadályozzuk a lassan megoldhatatlannak tűnő óvodahiányt?

Természetesen egyszer erre is sor kerül, de a tudósok pillanatnyilag még a mindent megelőző kilenc hónap meghosszabbításán fáradoznak, hogy ezzel megakadályozzuk a megoldhatatlannak tűnő bölcsődehiányt.

Nagy István (Kapuvár, Batthyány u. 2.) kérdése:

Mit tenne, hogy az átlagemberek értsék a mai képzőművészetet?

Először azt érném el valahogy, hogy a képzőművészek értsék a mai átlagembert.

Szeifert Antal (Budapest, Páskomliget u. 39.):

Jancsó Miklós azt mondta, hogy ha ő lenne a miniszter, engedélyezné az Olaszországban forgatott „Magánbűnök, közerkölcsök" című filmjének magyarországi bemutatását. Nem lehetne arra a kis időre kinevezni?

Sajnos, nem lehet, hiszen akkor már más is szeretne miniszter lenni. Például Bacsó Péter, aki rögtön engedélyezné, hogy Tanú című filmjét, amelyet Magyarországon forgatott, szintén játsszák mozijaink. És ez ugyebár képtelenség...

Emmer Györgyné (Bp., Szárnyas út 16. 1107) kérdése:

A fimkészítők miért díjazzák előre egymást, miért nem várják meg, míg a nagyközönség véleményt mond?

Mert utána már nem mernék egymást díjazni.

S. T.

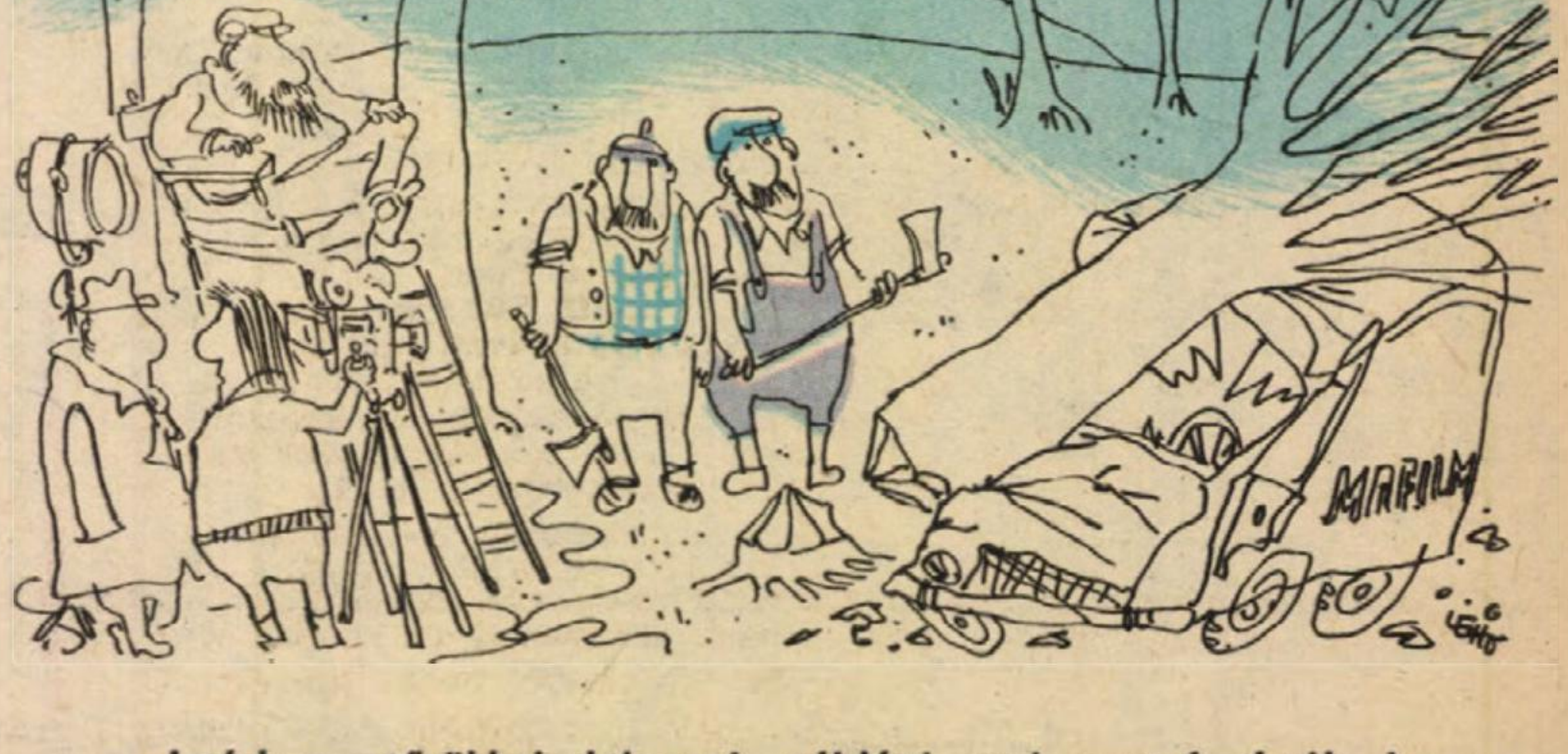

– Imád amatőrökkel dolgozni, például ezek sem favágók, hanem lakatosok!

VÁLLALATI RÉMHÍR

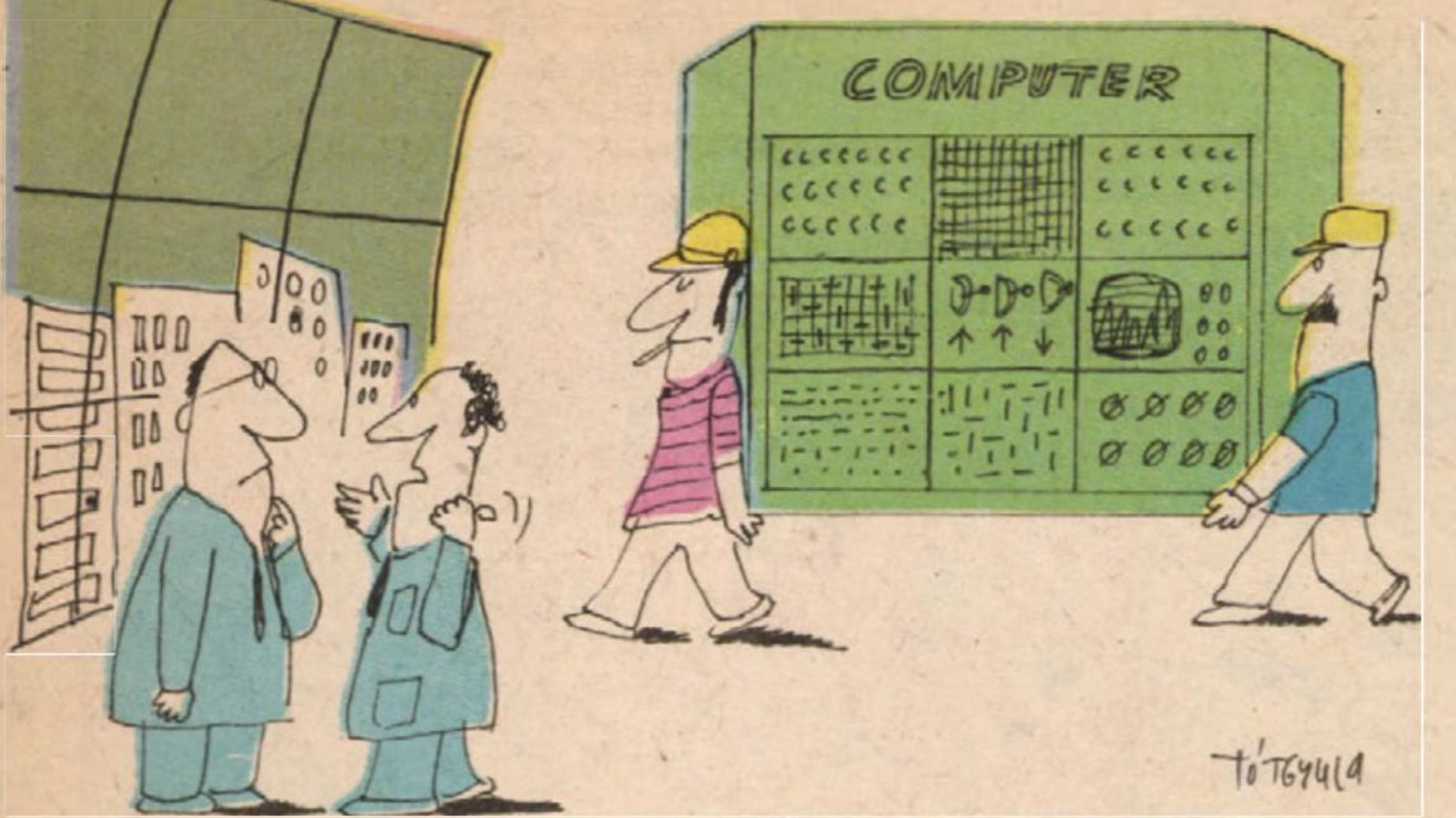

– Állítólag azt fogja először kiszámítani, hogy melyikünk felesleges a hivatalban!...

SZIGORÚ ATYA

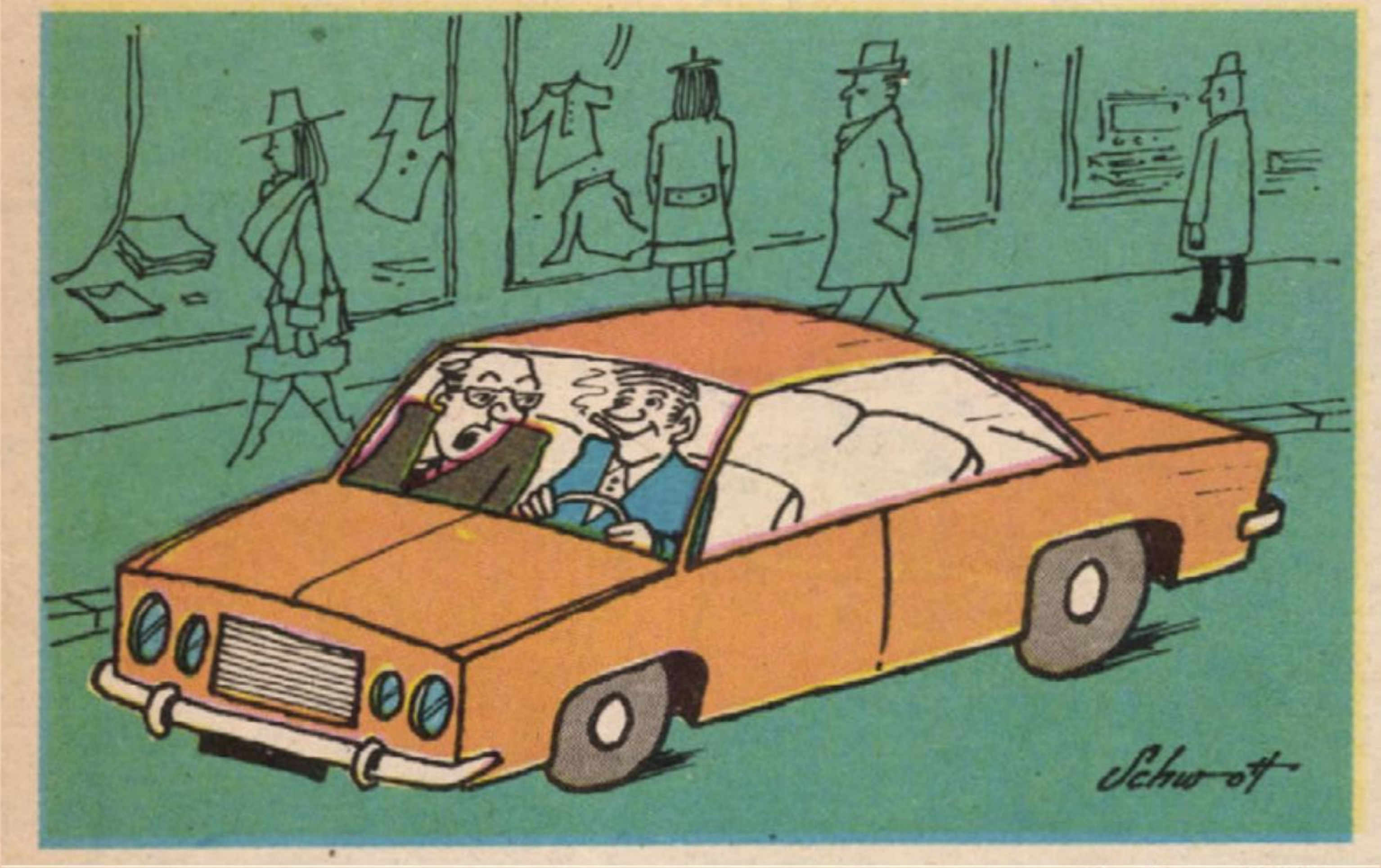

– Megvettem neked ezt a kocsit, de levonom a zsebpénzedből!

UNALOMŰZŐ

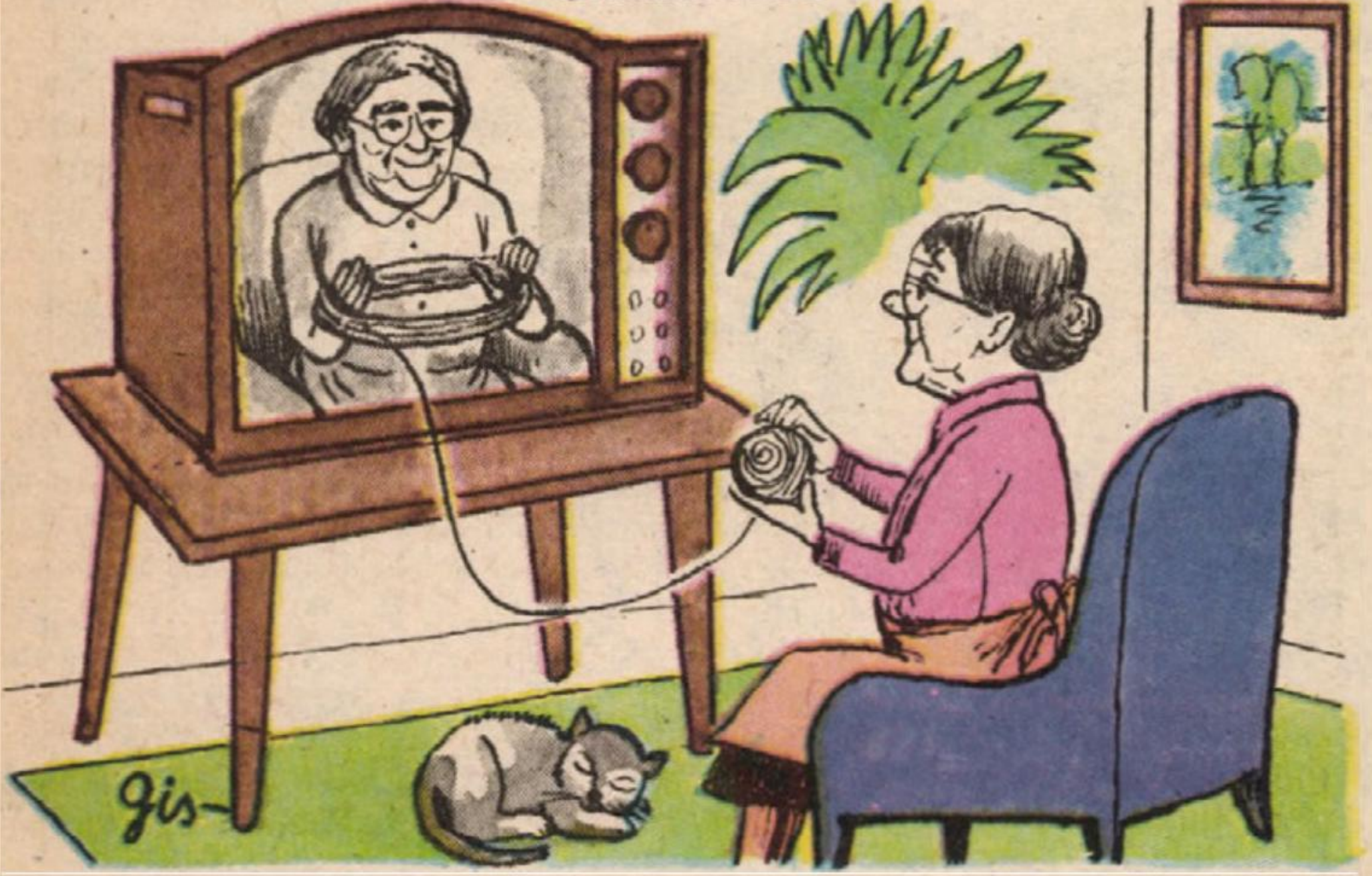

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Bécsből érkezett.

Hans így szól a szíve választottjához:

— Fogadjunk, Gretl, hogyha most megcsókollak, rögtön hívod a mamádat.

— Nem, Hans, dehogy! Hívni fogom a nővéremet, mert fogadtunk, hogy ma megpróbálkozol...

Ludas Matyi
SZATIRIKUS HETILAP
Főszerkesztő: Árkus József
Főszerkesztő-helyettes: Mikes György
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959
Telefon: 343-100, 142-220
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a hírlapkézbesítő postahivataloknál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (KHI Budapest V., József nádor tér 1. 1900) közvetlenül, vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj 1 hónapra 7,50 Ft, negyedévre 22,50 Ft
Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
79.2308/2-03 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. 1055
Felelős vezető: Bolgár Imre
Index: 25 504
ISSN 0134–0611

Megoldhatatlan

Kemecsei megérkezik vidékről s panaszolja, hogy kényelmetlenül utazott a vonaton, mert egész úton a menetiránnyal ellenkező ülésen kellett ülnie. — Mért nem kérted meg a szembenülő utast, hogy cseréljen veled helyet? — kérdi a felesége. — Vízszintes 1 — függőleges 2 — feleli Kemecsei. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb január 23-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

13. Hajdani török katonai rang
14. Nagy szolgálatot tesz az egészségügynek
15. Néha valóra válik
16. Jelentős irodalmi folyóirat volt 1908 és 1941 között
18. Sárga virágú félcserje
19. Étkezéshez készíti elő az asztalt
20. Rádióműsor-szolgáltatás
21. Nagy feltaláló volt
22. Becézett női név
24. A nap igéje
25. Az ón jele
26. Kötőszó
27. Olasz névelő
28. Halász eszköze
30. Rövid ideig tartó
32. Mese-alak
35. Levegő — deákosan
36. Trója görög neve
37. Jugoszláviai város
38. Helyhatározószó
40. Ártalmatlan fegyver a sport szolgálatában
42. Z. E.
43. Latin kettősbetű
44. Elektromos töltésű részecske
45. A-val a végén: földbe rejtett robbanószerkezet
47. Vonatkozó névmás
48. Vallásos felfogás szerint az embert óvja
51. Helyrag
52. Növény
54. Névelő
55. Zeusz szerelme volt
56. Egyszerűbb anyagokra vegyi úton nem bontható
58. Világrész
61. Az amerikai Nagy-tavak egyike
63. Görög költő és zenész az ókorban, a legenda szerint egy delfin mentette meg az életét

FÜGGŐLEGES

1. Francia város, székesegyháza nevezetes
3. Köztársaság Afrikában
4. Aki minden eshetőséggel számol
5. Élet
6. . . ópus
7. Bíboros, bíbornok
8. Eszmény
9. Szavaz
10. L. V. T.
11. Irányt mutató szó
12. Szám és névelő
17. Félhanggal felemelt G-hang
23. Vajh . . . s merre van hazája?
25. Szemernyi hazugság sincs benne
26. Valamibe éket ver
28. S. R.
29. A Szovjetunió miniszterelnöke
30. Örökzöld világsláger címe
31. Életút is, sporttelep is lehet
32. Hosszú életű fenyőféle
33. Radó Sándor fedőneve volt
34. Az első három személyes névmás
39. Igekötő
41. Japán autómárka
46. Több mitológiai görög király neve
49. Győr német neve
50. Feltűnően látszik az arcáról
53. Például az Alföld
57. K-val: a történetírás múzsája
59. R. L.
60. A kérdés kezdete
61. Fontos elem
62. Az argon vegyjele

1 N	2 ε	3 M	V	4 O	5 L	6 T	7 K	8 I	9 V	ε	10 L	11 H	12 E	L
13 A	G	A	■	14 V	É	R	A	D	O	■	15 V	A	G	Y
16 N	Y	U	17 G	A	T	■	18 R	E	K	E	T	T	Y	E
19 T	E	R	I	T	■	20 A	D	Á	S	■	■	R	■	T
21 E	D	I	S	O	N	■	22 I	L	O	N	23 K	A	■	C
24 S	Ü	T	■	S	■	25 S	N	■	L	■	I	■	26 É	S
■	27 L	A	■	■	28 S	Z	Á	29 K	■	30 R	Ö	31 P	K	E
32 T	Ü	N	33 D	34 É	R	I	L	O	N	A	■	35 Á	E	R
36 I	L	I	O	N	■	37 N	I	S	■	38 M	39 E	L	L	É
40 S	T	A	R	T	P	I	S	Z	41 T	O	L	Y	■	L
42 Z	E	■	43 AE	E	■	G	■	44 I	O	N	■	45 Á	46 K	N
47 A	M		■	48 Ö	49 R	A	N	G	Y	A	50 L	■	51	E
52 F	A	■	53 S	■	54 A	Z	■	55 I	O	■	56 É	57 L	E	M
58 A	F	59 R	I	60 K	A	■	61 O	N	T	62 A	R	I	O	■
■	Ü	L	K	É	B	ε	N	■	63 A	R	I	O	N	■

EGY SZESZKEDVELŐRŐL

című keresztrejtvényünk megfejtése:

Annyit ivott mások egészségére, hogy tönkretette a magáét.

200—200 forintot nyert:

Orosz Éva, Miskolc, Gyula u. 18. 3532
Kukorelly Béláné, Bp., Maglódi út 10/a. 1106
Strényi Károly, Bp., Majakovszkij u. 98/a. 1068

A nyereményeket postán küldjük el.

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozhatunk.

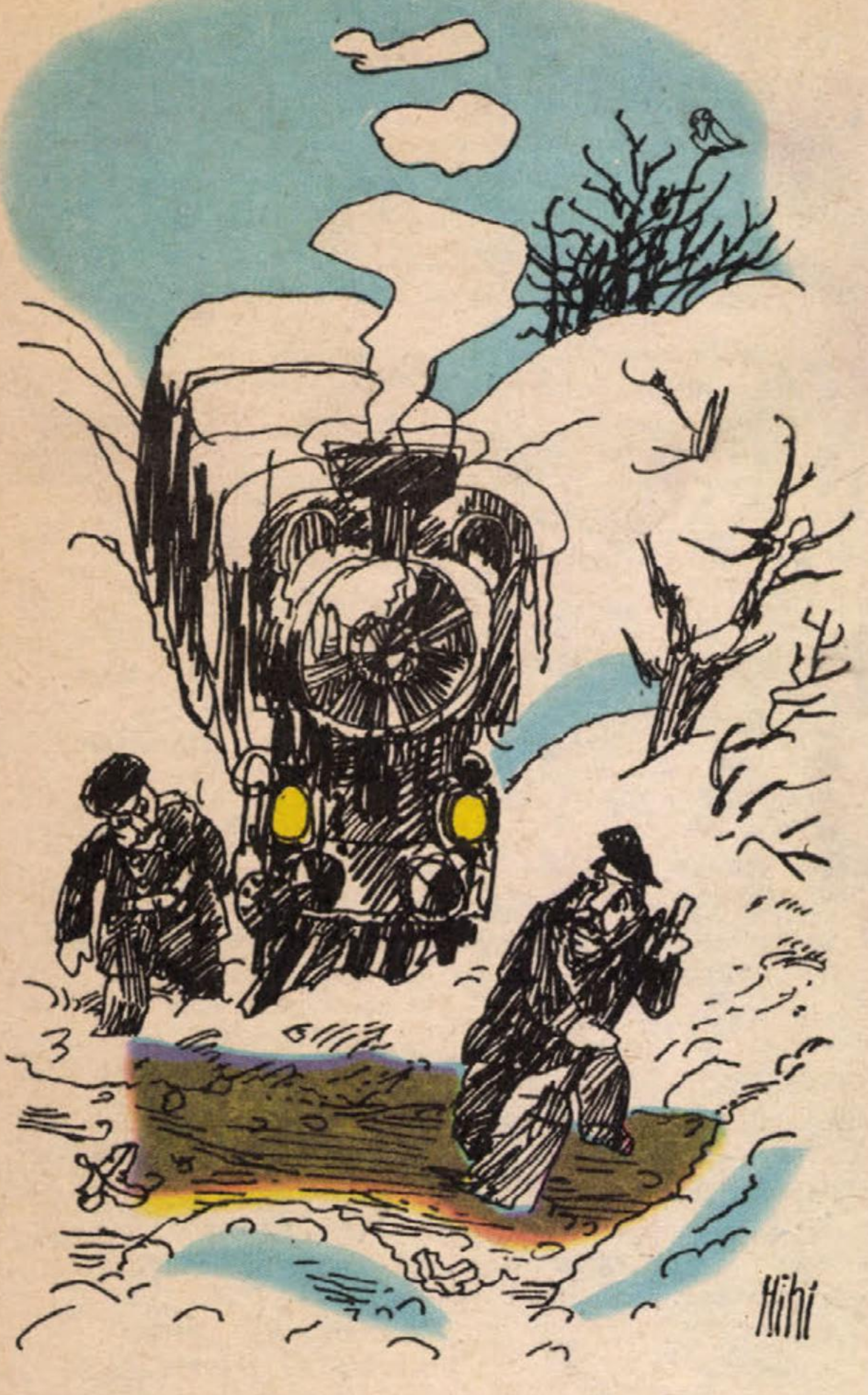

– Baj van, komám ... Itt egyáltalán nincs is vágány ...

HEGEDŰS ISTVÁN RAJZAI

MŰLESIKLÁS

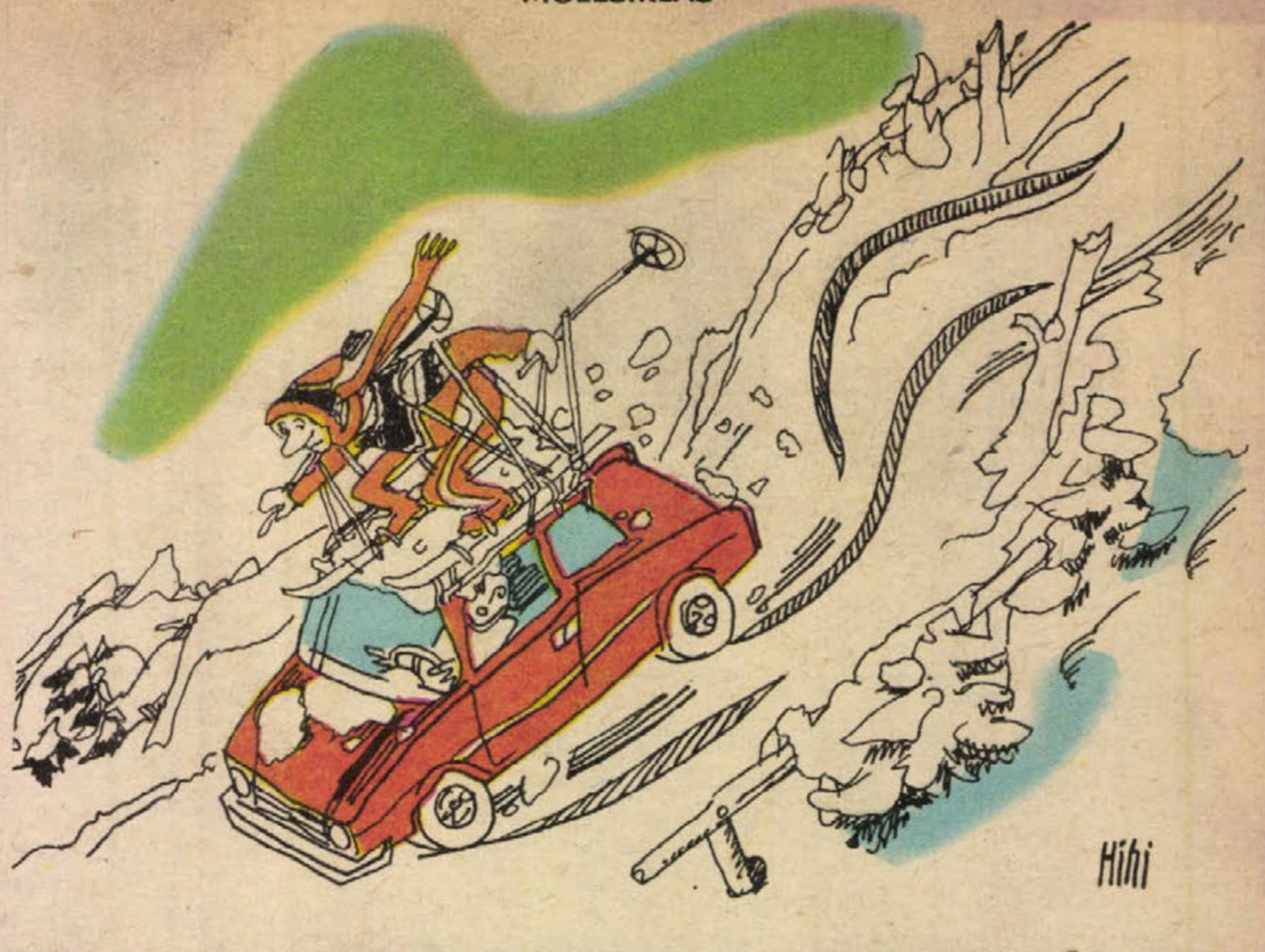

ESZKIMÓ HÁZIBULI

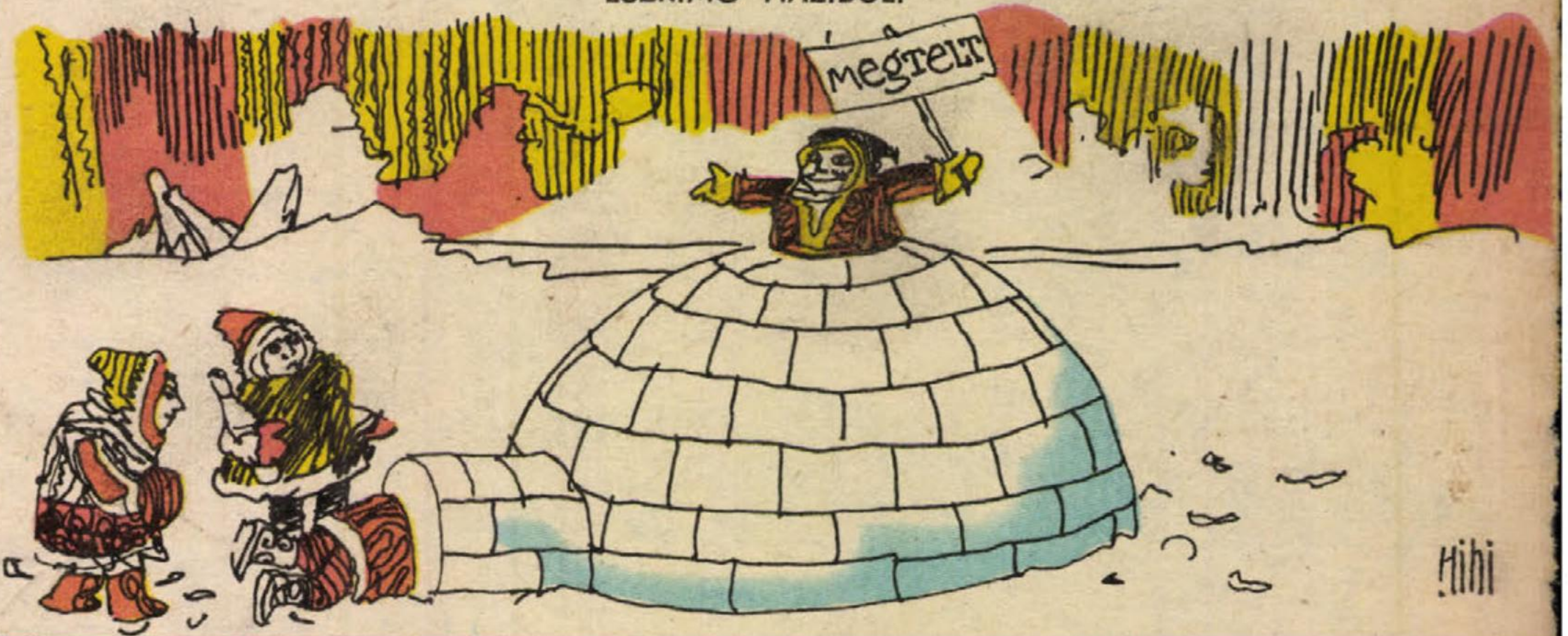

NEHÉZ ISKOLATÁSKA

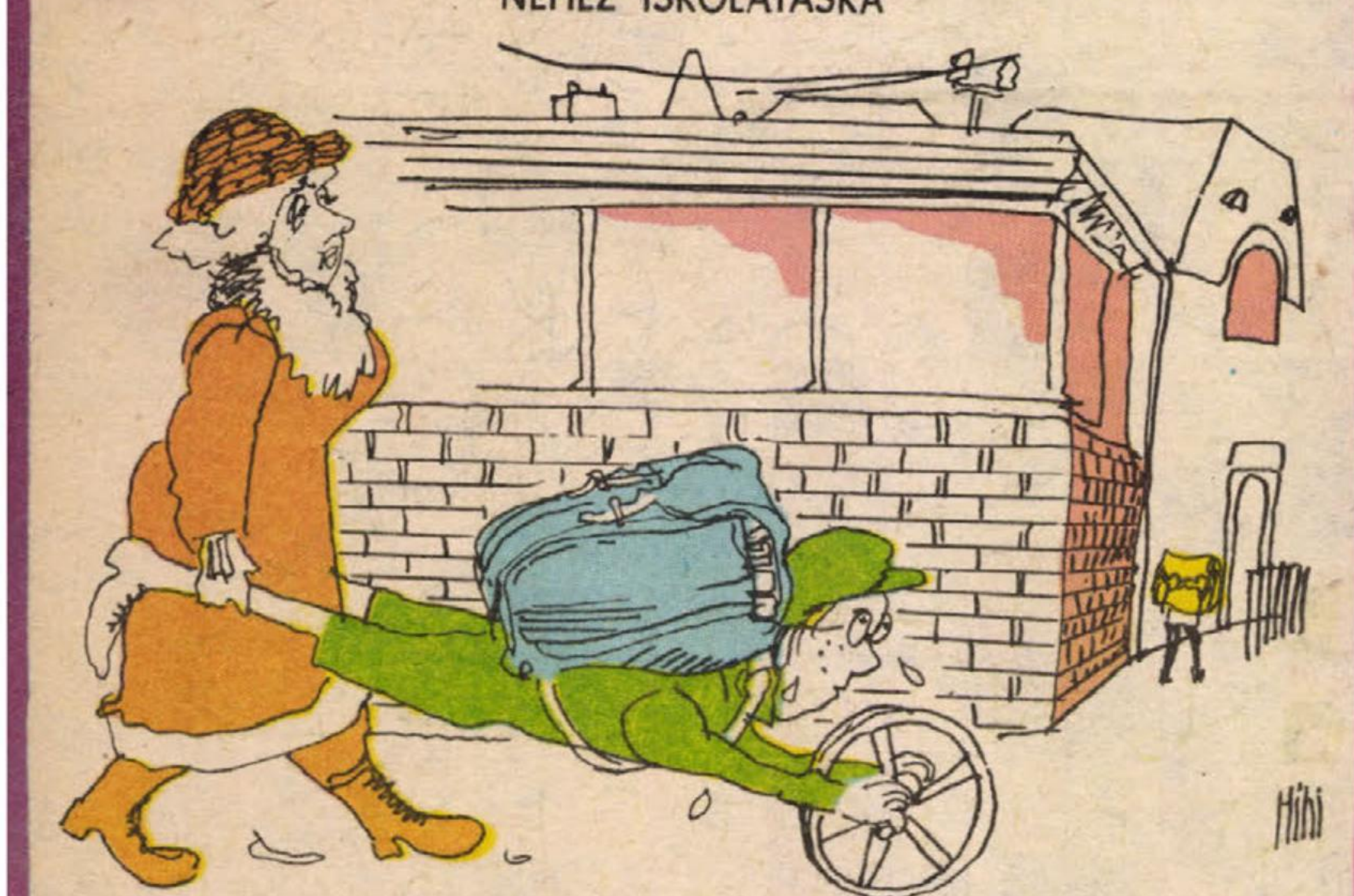

GÉPESÍTÉS

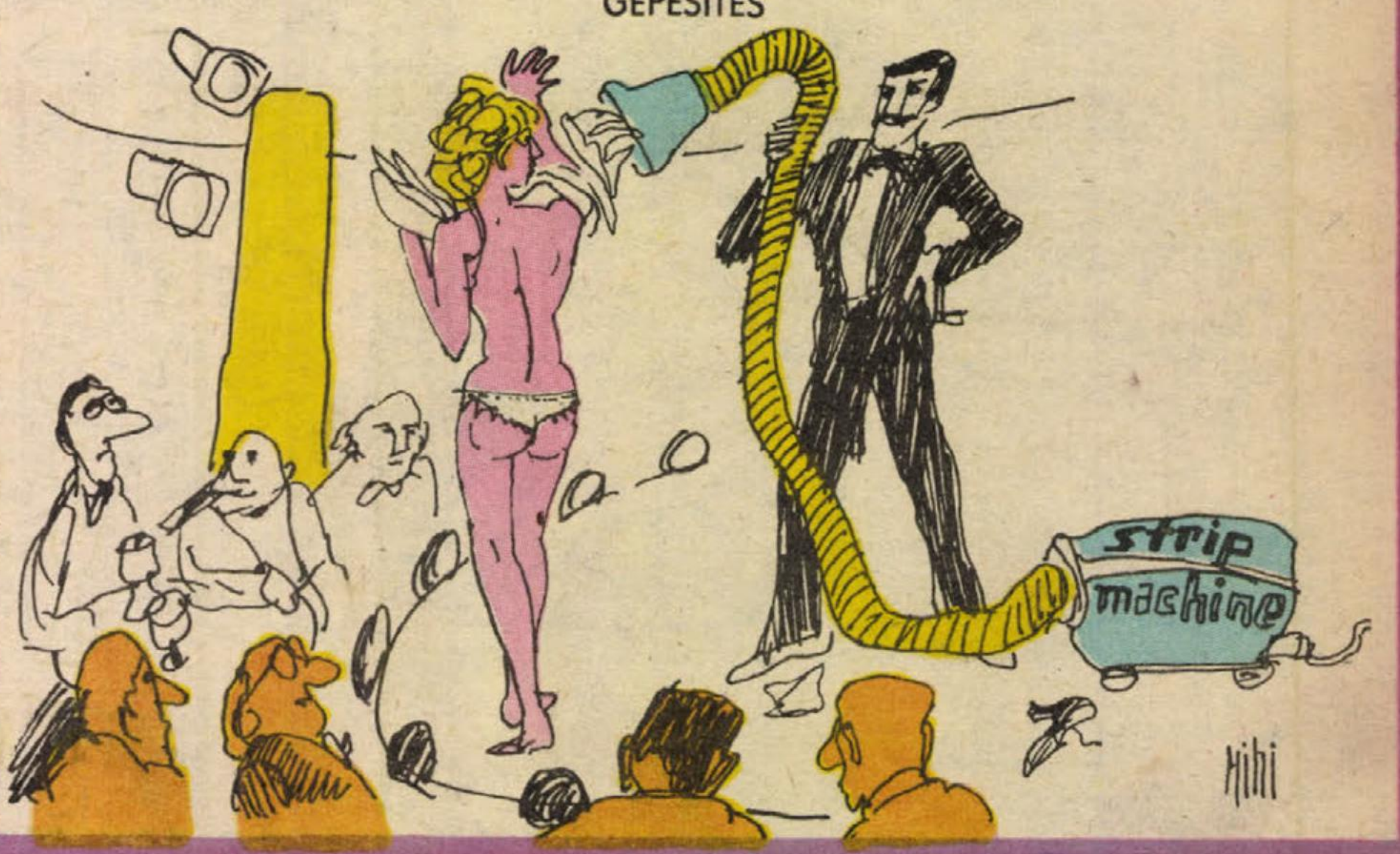
strip
machine

3+3

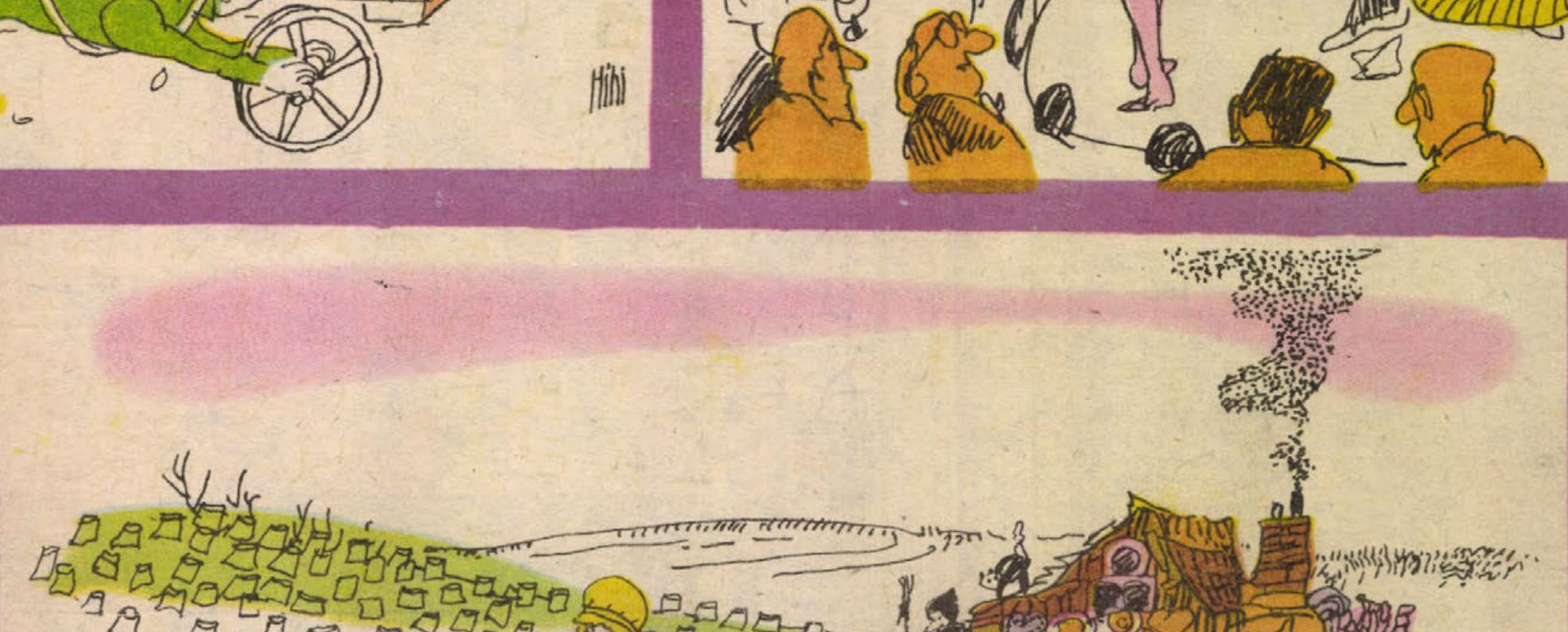

MODERN MESE

– Hogyan fogunk itt eltévedni, Juliska?